

Priprave na spomladansko setev

Čeprav imamo še koledarsko zimo, so se kmetovalci v Savinjski dolini že zagnali na polja. Razvažajo hlevski gnoj in opravljajo druga dela, da jih pomlad, ki ni več daleč, ne bi našla nepripravljene.

Da bo spomladanska setev nemoteno stekla, je še kako pomembno kakovostno seme, pripravljeno pa morajo biti tudi kmetijski stroji. „Kakor smo sejali, tako bomo želi!“ pravi pregovor. Na sliki: razvažanje gnoja po hmeljiščih v Savinjski dolini.

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1982

1119820619,2

COBISS

Leto V
Številka 2
Februar 1982

SAVINJSKI OBCAN

„Savinjski občan“ izdaja Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Žalec.

Ureja uredniški odbor: Jože Jan (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Lojze Trstenjak, Elza Golob, Franci Ježovnik, Marjan Vidmar, Zdenko Puncer, Kristijan Markovič, Franc Izlakar, Irena Terglav, Cveta Mikuž, Milan Žolnir, Nevenka Žohar.

Naslov uredništva: Žalec, Ulica heroja Staneta 1, telefon 710-671

Grafična priprava: ČZP Dolenjski list, Novo mesto

Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana

Naklada: 10.500 izvodov

Po sklepu republiškega sekretariata za informacije št. 421-1/72 je časnik „Savinjski občan“ oproščen prometnega davka.

Ob osmem marcu

Na mizi šopek, darilo za dan žena. Rože žarijo v vsej svoji lepoti. Vabijo k razmišljanju o pomenu darila.

Ženska. Spočeta tako kot moški, za življenje, delo, veselje, žalost in smrt. Pa vendar je njeno življenje dolga stoletja utiralo drugačno, težavnejšo pot. Teža razmerij v različnih dobah in sistemih jo je izničevala. Diskriminacija in izkoriščanje njene neenakopravnosti sta jo nujno vodila k uporu, k revolucionarni miselnosti. Ta upor pa ni mogel potekati zunaj revolucionarnega boja delavskega razreda in delovnih ljudi, saj je vedela, da ne gre samo zanjo, temveč za lepši jutri njenih otrok. Ni se bala žrtve. Skozi ječe in stavke se je prekalila.

Ob fašistični agresiji je bila takoj pripravljena prijeti za orožje, da brani domovino, da obrani dom svojih otrok, da ohrani blagovestno govornico svojih dedov. Z žalostjo in srdom v srcu je opazovala goreč dim in smrt bližnjih. Na grobove svojih padlih otrok je prinašala rože, vendar brez solza. Orala je polja, sejala pšenico in hranila tiste, ki jim je pripadala z zavestjo in srcem. Prabiljala se je skozi zasede, gazila sneg v strme bregove, pod točo krogel reševala ranjene, jih bodrila in vračala v življenje za nove borbe. Svojo vero v lepo in dobro je presajala globoko v srca onih, ki so še omahovali. Skoraj neopazno je prešla iz enega boja v drugega. Puško je zamenjala z lopato, stopila k stroju, zaorala polja za novo setev. Osvobodjena domovina je potrebovala pridne roke.

Njena vizija novega dne se je počasi, vendar zanesljivo uresničevala. Ni bila utrujena; hotela in morala je razvijati svoj revolucionarni duh za uresničevanje novih idej, saj je morala biti samoupravljalka na delovnem mestu, žena, mati; trdno povezana z našim vsakdanom.

Toda danes ni „vsakdan“. To mi povedo rože. Razmišljanja o včeraj, porajajo želje za jutri. Veliko jih je, vendar izločim samo tiste, ki so povezane z razmišljanjem o včeraj.

Smo enakopravne, vendar se enakopravnost žensk ne rešuje samo na političnem, ampak predvsem na ekonomskem in socialnem področju. Mislim na sistemsko urejeno otroško varstvo. Veliko smo že storili, veliko pa bo še potrebno, tudi s samoodpovedovanjem. To nam narekuje skrb za jutrišnji dan naših otrok — bodočih samoupravljalcev. Uvajanje celodnevni šol nam gre prepočasi od rok. Imamo usmerjeno izobraževanje v dobro družbe, otrok in staršev. Gradimo nove šole. S samoprispevki in brez njih. Vemo, da se kultura nekega naroda meri tudi po njegovi skrbi za dobro šolanje, ne samo otrok ampak tudi odraslih. Izobraževanje ob delu nudi ženi višjo kvalifikacijo, vendar ne prinaša niti družbi niti ženski z družino rezultatov, ki bi ustrezali vloženim naporom žensk in sredstvom, ki jih družba daje v ta namen. Manjka nam namreč še vrsta storitvenih dejavnosti, ki bi ženo razbremenile pri gospodarskem delu. Ženam kmetičkam sta bila nadomestilo in poradniški dopust priznana veliko kasneje, kot je bilo načrtovano, vendar je napredek očiten. Imamo ustrezno zdravstveno zaščito, veliko smo storili na področju komunalnega urejanja in še veliko je načrtov. Pogovarjamo se o zaščiti človekovega okolja in o vsem, kar nas prizadeva v vsakdanjku.

Kako bomo urejali svoje zadeve in zahteve je odvisno od nas samih. Delegatski sistem nam omogoča, da svoje želje uresničujemo. Toda tudi tu ne smemo pričakovati več, kot smo pripravljeno dati sebe: svoje znanje in čas. Mi vsi! Enakopravnost torej ni le lepa beseda, je tudi zadolženost. CVETA MIKUŽ

Investicije v letu 1982

Izredno nizka udeležba investicij v DP našega gospodarstva (16,5 % DP), plansko usmerjene investicije (izvoz, proizvodnja hrane, prestrukturiranje), visoka lastna udeležba v investicijah (48 %), nizka udeležba bank (16,2 %), povečanje tujih kreditov (13,7 %) ter združenih sredstev (13,2 % vseh investicij), kaže na stabilizacijsko naravnane investicije v občini Žalec.

Podatki o investicijskih naložbah za leto 1981 kažejo, da je bilo skupaj v teku 36 investicij, od tega 23 gospodarskih in 13 negospodarskih. To pomeni, da se je število investicij od leta 1980 in v začetku leta 1981 povečalo od 29 na 36.

Kljub temu pa skupna predračunska vrednost ni bistveno povečana, saj znaša 825.726 tisoč din (ali 16,5 % DP) nasproti 769.442 tisoč din (ali 15,3 % DP) konec leta 1980.

Zelo pomembna je udeležba lastnih sredstev v investicijah, saj znaša v gospodarstvu kar 46 % (v letu 1980 — 37 %), v negospodarstvu pa 49 % (nasproti 67 % — v letu 1980). Skupaj se je udeležba lastnih sredstev v občini dvignila od 43 % v letu 1980 na 48 % v letu 1981. Še pomembnejša je v naših investicijskih udeležba bank, saj se je od 50 % v letu 1980 zmanjšala na 16,2 % v letu 1981. Temu vzporedno pa so se dvignila seveda že omenjena sredstva lastne udeležbe (48 %) ter tujih kreditov na 13,7 %, združenih sredstev pa na 13,2 %.

Tudi seznam investicij se konec leta 1981 ni bistveno spremenil v primerjavi z letom 1980 in v začetku leta 1981; le da postajajo predračunske vrednosti fazno prijavljenih investicij Juteksa in SOZD Hmezada (Mlekarna) višje in se približujejo končnim skupnim predračunskim vrednostim teh projektov. Kljub temu, da se je število investicij v letu 1981 sicer povečalo, pa je večina investicijskih sredstev koncentrirana na osnovne investicije v gospodarstvo in tudi v negospodarstvo. Pet investicij v gospodarstvu namreč predstavlja 93 % novih gospodarskih investicij (SIP, Aero, Juteks, Mlekarna, Notranja trgovina). V negospodarstvu pa tri investicije predstavljajo 72 % investicijske mase (Dom oskrbovancev Polzela, osnovna šola Polzela, Zdravstvena postaja Vransko).

Razdrobljenost investicij iz preteklih let se torej bistveno izboljšuje. Druga značilnost teh temeljnih investicij je močan izvozni moment (SIP, Aero, Juteks) ter proizvodnja hrane (Mlekarna). Tretja značilnost investicij v teku pa je pričakovana ugodna sprememba strukture gospodarstva (prestrukturiranje) v izvozno aktivnost, strojogradnjo, kemično industrijo ter proizvodnjo hrane. Zelo dobri poslovni rezultati našega gospodarstva (najhitrejša rast dohodka v SRS v letu 1981), visok dosežen dohodek in sredstva za reprodukcijo na delavca ter nizka obremenitev dohodka z obrestmi in anuitetami, splošno in skupno porabo pa jasno odražajo velike napore v naši občini, s ciljem, da bi dosegli večjo produktivnost dela s čim racionalnejšim poslovanjem. To pa je posledica dolgoročnega načrta dela pri izvajanju nalog osnovnih planskih dokumentov ter posebnih projektov intenzifikacije in racionalizacije proizvodnje v združenem delu, ki ga le-to že vrsto let izvaja v sodelovanju z Zavodom za produktivnost dela iz Ljubljane in IS skupščine občine Žalec. JOŽE CEROVŠEK

Pred nami je spomladanska setev

V novem srednjeročnem planskem dokumentu smo si med drugim zastavili nalogo, da bomo do leta 1985 na Slovenskem pridelali 85 odstotkov potreb po hrani. Temu cilju smo podredili jesensko in bližnjo spomladansko setev.

Podatki kažejo, da smo minulo jesen v Sloveniji zasejali pšenico na 53.000 ha, od tega dobrih 6000 ha v družbenem sektorju, ostalo pa v zasebnem sektorju in to v glavnem pri kmetih kooperantih.

Čeprav za vse te površine in viške, ki bodo sledili ob žetvi, nismo sklenili pogodb, je na dlani, da so naši kmetovalci pravilno razumeli zastavljeno akcijo in pričakujemo, da bodo tudi spomladansko setev pravočasno in skrbno opravili.

Največje površine bomo sedaj spomladi zasejali s koruzo (65.000 ha) pač zato, ker je koruza za našo živinorejo dragoceno krmilo, ki pa ga zaradi trenutnih visokih cen ne kaže veliko kupovati v drugih predelih države. Sicer pa tega, kar bomo pridelali na naših njivah, ne bo treba kupovati.

Da bi novi tovarni sladkorja v Ormožu zagotovili nemoteno proizvodnjo, bo treba zasejati s sladkorno peso vsaj 6000 hektarjev. Kakor lani, bo tudi letos težišče proizvodnje v severovzhodni Sloveniji, večje površine pa bodo zasejali s sladkorno peso tudi kmetje na Hrvaškem in to zlasti v neposredni bližini Ormoža. Med ostalimi poljskimi obilicami omenili še krompir, ki ga v Sloveniji veliko pridelamo, jara žita in povrtnine.

Na nedavni tiskovni konferenci v Ljubljani je bilo rečeno, da je semenska služba pripravila za spomladansko

setev zadostne količine kakovostne semenske koruze, krompirja in drugih semen. Zagotavljajo tudi, da bo dovolj tudi umetnih gnojil, zaščitnih sredstev in rezervnih delov za obstoječo kmetijsko mehanizacijo.

Bolj kot na povečane površine, računamo na višje hektarske donose, ki jih bo možno doseči s skrbno opravljeno setvijo, kakovostnimi semeni, gnojenjem in drugimi agrotehničnimi ukrepi. Izkušnje tistih, ki že vrsto let na Slovenskem dosegajo visoke hektarske donose (tudi rekordne!), nas spodbujajo k še bolj intenzivnemu delu, saj imamo še precejšnje rezerve, ki jih kaže izkoristiti.

Tudi kmetovalci v žalski občini se zavzeto pripravljajo za spomladansko setev. Prva dela po hmeljiščih so že stekla. Pri Hmezadu zagotavljajo, da bo za setev dovolj kakovostne semenske koruze in drugih semen, pa z umetnimi gnojili ne bo problemov. Največ površin bomo posejali s koruzo, pač zato, ker imamo razvito in v tržno proizvodnjo mesa in mleka usmerjeno živinorejo. Zato je še kako pomembno, da pridelamo kar največ koruze in druge mrve za prehrano živine.

Na rob zapišimo še to, da letošnja zima, ki se že pomalem izteka, za kmetijstvo ni bila najbolj ugodna. Oziroma je ponekod slabo prezimila (bojazen, da so korenine pomrznile, ni odveč), zato jo bo treba ponekod dognojiti, da bi pospešili njen rast. Škoda je, da smo imeli doslej tako malo snega in se je bati, da se zemlja ne bo napila potrebne vlage. No, deževje, pa tudi sneg pa še lahko poskrbita zanjo.

L. TRSTENJAK

Letošnjega, že tradicionalnega pohoda po poteh Štirinajste divizije se je tudi iz naše občine udeležilo lepo število mladih. Na poti, ki jo je prehodila legendarna Štirinajsta divizija so se pohodniki ustavljali pri vseh pomembnejših spomenikih in obeležjih iz NOB in izvedli krajše kulturne programe ter položili vence. Več o letošnjem pohodu objavljamo na 4. strani.

Ivo Robič odhaja v pokoj

ljen v društvih. Če je le mogel, se je udeleževal občinskih zborov, prireditelj in drugih srečanj, skratka, Ivan je s svojim delovanjem veliko prispeval k razvejanju in ugodni politični klimi v naši občini, nemalo zaslug ima pri uspešni izvedbi referendumov, zagreto sodeluje pri solidarnostni akciji povezovanja hribovskih kmetij in zaselkov z novimi cestami, še posebej se je zavzemal za razvoj zdravstva itd.

Ivan je eden prvih pobudnikov ustanovitve Savinjskega občana in je veliko prispeval k boljšemu informiranju občanov. Kljub obilici dela se je rad pomudil v našem uredništvu in priskrbel problemom, s katerimi smo ga informirali in jih s skupnimi močmi razreševali.

Ivan Robič izvira iz kmečke družine malega posestnika iz Loke pri Žusmu. Okupator ga je že zgodaj odvedel na prisilno delo. V letu 1943 je bil odveden v taborišče v Strnišču pri Ptujju, kjer so ga poleti 1944. leta izpustili kot politično nezanesljivega. Avgusta 1944 je odšel v partizane, in sicer se je vključil v Kozjanski odred, kjer je deloval vse do osvoboditve na reletni liniji štapa 4. operativne cone do 9. korpusa. V tem času se je zadrževal tudi v nekaterih krajih žalske občine.

Na rob zapišimo še to, da je Ivan po osvoboditvi opravljal različne funkcije, med drugim je bil tajnik občinskega LO Žalec, načelnik oddelka za splošne zadeve in upravnik Zdravstvenega doma Žalec. Ker poznamo Ivana, vemo, da bo tudi poslej aktiven in vsi mu iz srca želimo še veliko zdravih let.

Večini naših občanov je bržkone že znano, da dosedanja dolgoletni predsednik občinske konference SZDL Žalec, Ivan Robič, odhaja v pokoj. Dolžnost predsednika SZDL je že prevzel Janez Meglič, prav tako znan in za delo zagret družbenopolitični delavec, zato lahko zapišemo, da bo uspešen pri svojem odgovornem delu.

Ivan Robič je funkcijo sekretarja in predsednika občinske konference SZDL Žalec opravljal domala 12 let. Ni naključje, da je žalska občina v tem obdobju vsestransko napredovala in se povzpela med razvite občine v SR Sloveniji. Ivan Robič sodi v vrsto tistih neumornih družbenopolitičnih delavcev, ki dajejo vse od sebe za napredek naše občine. Ko je bilo treba na sestanek, občni zbor pa v to in ono akcijo, se Ivan ni nikdar izmikal svojim dolžnostim.

Kdo bi preštel, kolikokrat je s svojimi občani pozno v noč pomagal razreševati stotere probleme in pri tem so ga občani zelo cenili zaradi njegovih bogatih izkušenj in razumevanja. Ivan je tudi priljub-

Povečati krog dopisnikov

20. januarja je bil v Žalcu posvet našega uredništva z dopisniki Savinjskega občana. Poleg njih so se razgovora udeležili tudi urednik kulturne redakcije časopisa Delo Jože Volfand, predstavniki družbenopolitičnih organizacij žalske občine, člani društev, uredniki tovarniških glasil in mentorji šolskih listov.

Najprej je zbranim spre-

govoril Jože Volfand o vlogi in pomenu novinarstva v samoupravni družbi, načinu pisanja in o nekaterih novinarskih zvrsteh.

V nadaljevanju so člani uredništva seznanili dopisnike z nekaterimi novostmi v konceptu časopisa. Razprava pa je bila namenjena predvsem oblikam sodelovanja dopisnikov z našim

uredništvom. Mnenje vseh je bilo, da se je treba v prihodnje tesneje povezati s tovarniškimi in šolskimi glasilni ter vključiti kar največje število občanov v dopisniško mrežo. Samo na ta način bo Savinjski občan lahko informiral vse dogodke in probleme naše občine ter tako resnično zaživel s svojimi bralci.

—ij—

Iz kandidacijske konference v Grižah

Na kandidacijski konferenci v Grižah je bilo izrečenih več kritičnih misli. Delegati so že na programski konferenci za-

Izvajanje programa vlaganj v osnovno šolstvo

Skupščina občinske izobraževalne skupnosti Žalec bo na seji, dne 2. marca 1982, razpravljala o nadaljnjem izvajanju programa vlaganj v objekte družbenih dejavnosti v obdobju 1980 - 1985. Po prioritetenem redu, ki ga je sprejela skupščina občinske izobraževalne skupnosti, je določeno, da se po izgradnji prizidka k šoli Polzela prične z izgradnjo prizidka k šoli Šempeter. Zato bi se naj v drugi polovici leta 1982, po izgradnji II. faze prizidka k šoli Polzela, pričelo s pripravljalnimi deli za izgradnjo prizidka k šoli Šempeter. Do konca 1982. leta bi bili pripravljene načrti, pridobljena bi bila vsa potrebna soglasja, lokacijsko in gradbeno dovoljenje, možno pa bi bilo pričeti tudi s pripravljalnimi deli.

Seminar za prosvetne delavce

Zadnji teden počitnic so prosvetni delavci namenili strokovnemu in družbenopolitičnemu izobraževanju. Na dvodnevem seminarju so se seznanili z učno tehnologijo, slikarstvom na Slovenskem v 19. stoletju, z zunanjimi in notranjimi političnimi dogodki v svetu in doma. Preko 300 udeležencev seminarja je pozorno spremljalo predavatelje dr. Aleksandro Kornhauser, Uroša Lipuščka in Šerbelja. Tudi po šolah se je v tem času zvrstilo vrsto predavanj in strokovnih sestankov.

stavili nekatera vprašanja občinski konferenci SZDL, na katera pa niso dobili odgovora. Zakaj so nekateri kandidati iz Griž izpadli iz ožjega izbora za vodilne funkcije v občini, jih zanima, saj doslej za to niso dobili nobenega odgovora.

Sicer so se pa v Grižah odločili za odprto listo kandidatov in za 47 delegatskih mest kandidiralj 57 delegatov. Ob obravnavi možnih kandidatov za vodilne funkcije v občini so bili mnenja, da bi morali ožji in širši izbor kandidatov enakopravno obravnavati.

Razpis priznanj OF v letu 1982

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri občinski konferenci SZDL Žalec vabi krajevne konference SZDL in druge družbenopolitične organizacije, organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in društva v občini Žalec, da oblikujejo predloge za podelitev PRIZNANJ OF V LETU 1982.

Priznanja OF podeljuje organizacija SZDL posameznikom, organizacijam in društvom za njihovo delo in prispevek k dosegom trajnejšega pomena pri razvoju socia-

Tudi ob obravnavi predlogov možnih kandidatov za najodgovornejše funkcije v republikli so bili mnenja, da je preveč prisotna horizontalna zamenjava funkcij in da je preveč kandidatov iz Ljubljane. Tako kot že mnogokrat doslej, tudi tokrat ni nobenega kandidata iz občine Žalec. Živahna razprava je posegla tudi v nekatere krajevne komunalne probleme, o katerih pa več prihodnjic.

Zamerijo tudi, da se konference ni udeležil predstavnik občinske konference SZDL Žalec.

FRANCI JEŽOVNIK

listične samoupravne družbe, zlasti:

— pri uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,

— za dosežke pri uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organizacijah socialističnih sil,

— pri uresničevanju ustavno opredeljenih družbeno-ekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema ter uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Priznanja OF podeljujejo organizacije SZDL na dan 27. aprila ob obletnici ustanovitve OF slovenskega naroda.

Predloge za srebrna priznanja OF, ki jih podeljuje občinska konferenca SZDL, pošljite predlagatelji iz prvega odstavka tega razpisa najkasneje do 31. marca 1982 žiriji za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL Žalec.

Predloge za bronasta priznanja OF, ki jih podeljujejo krajevne konference SZDL, pošljite prav tako do 31. marca 1982 predsedstvu krajevne konference SZDL v tisti krajevni skupnosti, v kateri predlagani kandidat za priznanje deluje.

Predlogi morajo vsebovati poleg nekaterih osnovnih podatkov še utemeljitev, zato posredujte predloge na posebnih obrazcih, ki jih lahko dobite pri občinski konferenci SZDL Žalec.

Žirija za podeljevanje OF priznanj pri občinski konferenci SZDL Žalec

Kritika ali opravljanje

Kadar v naših trafikah ljudje dobesedno razgrabijo časopis, se vsakomur posveti: novinarji so našli „žrtev“, takšno, o kateri bodo bralci tiho ali glasno, poklicano ali nepoklicano govorili ob kavici, na delu ...

Ob takšnih „vročih temah“ si želimo, da bi ljudje kritiko pravilno razumeli, da bi do nje zavzeli pošten odnos, da bi novinarji kakšno informacijo bolj preverili in kritiko napisali zato, da bi se z njo izboljšali odnosi med ljudmi. Vsaka kritika, napisana ali govornjena, je vrednotenje dela posameznika ali skupine in prav s kritiko se odrazi odnos kritika in kritiziranca do vrednot socialistične družbe.

Kritika je častno opravilo, čeprav kritikom ne postavljajo spomenikov. Zanj sta nujna duhovna doraslost in poštenje. To pa je tisto, v čemer se kritika razlikuje od obrekovanja. In če je opravljanje in zakonito nerganje nekaj brezimnega, je kritika javen nastop.

Smisel kritike je v tem, da bi se tisto, kar kritiziramo, izboljšalo. Zato mora izvirati iz poštenosti in služiti poštenosti. Vse drugo ni kritika, ampak obrekovanje in opravljanje.

Bi kritik je težko. Delo kritika je garaško in zahteva veliko znanja in duhovne zrelosti. Kritik mora znati analizirati subjektivne in objektivne vzroke pojave, dela, vedenja. Pokazati mora pota, kako bi težave premostili, odpravili. Toda kljub vsem naštetim vrlinam, kritik ne bo kritik, če v njem ne bo vere v človekovo dobro in v njegov napredek. Tudi ni kritik tisti, ki ugodi samoljubju posameznika ali skupine, pa tudi tisti ne, ki mu pravimo kritik — rušilec. Le-ta ob uničujočem bombardiranju poprek in počez pozablja na osnovno poslanstvo — kritika mora graditi.

Med poštenim kritikom in kritiziranjem je možno zgraditi nov most poštenih odnosov, čeprav ne brez težav. Toda odnosi med ljudmi bi bili boljši, če bi kritiko prav razumeli, jo znali ločiti od obrekovanja in jo sprejemali z večjo modrostjo.

Za kritiko smo vsi občutljivi, se pa nanjo različno odzivamo. Kadar zadeva nas osebno, smo preobčutljivi, kadar zadeva druge, pa največkrat pre malo. Ob vsaki kritiki (namenjeni nam ali drugim) bi morali pobrskati po svoji notranjosti; poštena samokritika je namreč najboljšo zdravilo za pošten odnos do kritike.

Izgradnja prizidka k šoli Polzela

Do 1. marca 1982 bo dokončana I. faza izgradnje prizidka k šoli Polzela. Objekt bi moral biti dokončan že do 15. 10. 1981, vendar pa so se zaradi težav, ki so bile v zvezi z adaptacijo kotlarne v obstoječem objektu ter ureditvijo kuhinje, dela zavlekla. Z izgradnjo I. faze prizidka je šola Polzela pridobila: 13 dodatnih učilnic s pripadajočimi kabinetni, knjižnico s čitalnico, prostor za svetovalne delavce, večnamenski prostor, prostor za šolsko zobno ambulanto, novo kuhinjo s šrambami, sanitarije, zaklonišče, povečana je bila jedilnica v starem delu in adaptirana kotlovnica.

Za izgradnjo I. faze prizidka, skupno z zunanjo ureditvijo, izdelavo načrtov ter nabavo opreme je bilo porabljenih 54.000.000 din. Izgradnja je bila financirana iz naslednjih virov:

— sredstva referenduma iz leta 1980 in 1981	32.252.000
— prihodki iz bruto osebnih dohodkov v letu 1980 in 1981	14.505.000
— druga namensko izločena sredstva	4.350.000
— sklad za uresničevanje objektov družbenih dejavnosti občine Žalec v letu 1979 (za načrte)	1.227.000
— Vzgojnoizobraževalna organizacija iz sredstev združene amortizacije (soudeležba za opremo)	2.000.000
Skupaj	54.334.000

V sklopu I. faze prizidka bi morala biti dokončana še garderoba ter učilnice za glasbeno šolo.

V mesecu decembru pa se je pričela izgradnja telovadnice pri šoli Polzela, kar, pa je zajeto v II. fazi izgradnje prizidka k šoli Polzela.

Bližnje naloge

Na zadnji seji skupščine krajevne skupnosti Prebold so poglobljeno analizirali realizacijo planiranih nalog za minulo leto. Pri tem so ugotovili, da so večino zastavljenih nalog uspešno uresničili, nekaj pa jih še poteka, tako da lahko v letošnjem letu računajo na njihovo dokončno uresničitev.

V programu dela KS Prebold za letošnje leto ima najpomembnejše mesto stavba starega otroškega vrtca, ki stoji v samem krajevnem jedru in je po izgradnji novega vrtca bila predana krajevni skupnosti. Z ureditvijo te stavbe bo krajevna skupnost pridobila nove prostore za svoje delovanje. Pomembna pridobitev pa se obeta z ureditvijo tega objekta tudi številnim društvom in organizacijam, ki nimajo, ali delajo v slabih prostorih. Precej pozornostje v programu dela namenjeno še praznovanju krajevnega praznika, ki bo letos v Latkovi vasi,

ureditvi kanalizacije, dokončanju vodovodnega rezervoarja v Mariji Reki, telefoniji in drugim infrastrukturnim objektom. Z izgradnjo hribovske ceste k Lopanu v Mariji Reki pa bodo v krajevni skupnosti vse hribovske kmetije povezane z dolino. Solidarnostna akcija povezovanja hribovskih domačij je na območju preboldske krajevne skupnosti dosegla svoj namen. Za prenekatero kmetijo, ki je bila odrezana od sveta, je bil njen obstoj samo še vprašanje časa. Cesta pa je v te domove prinesla novo življenje. To pa je tisto, kar smo z akcijo želeli doseči.

V krajevni skupnosti bo letos živahno na vseh področjih, še posebno pa bodo k tej pestrosti prispevala številna društva in organizacije, ki so nepogrešljivi dejavniki krajevnega dela in življenja.

—DAR—

Kulturni utrip v novem domu

Ko so Gomljani gradili svoj Dom krajanov, so jim napovedovali, da zajemajo s preveliko žlico, češ, tako velik dom na Gomilskem ne bo upravičil naložbe. Danes ugotavljajo, da Dom krajanov dobro služi namenu, saj je že žarišče družabnosti in kulturnega življenja krajanov Gomilskega in okoliških zaselkov.

Omenjene ugotovitve smo izluščili iz poročila, ki ga je predsednik KS Gomilsko, Daniel Brišnik, prebral na nedavni seji delegatov občinske skupščine, ki je bila na Gomilskem.

Manj razveseljiva je bila ugotovitev, da v tej krajevni skupnosti nazaduje število prebivalcev. Vzrok je v tem, da kraj nima urejenih lokacij za stanovanjsko izgradnjo in tako mladi gradijo v drugih krajih, nekateri pa se tudi izseljujejo.

Se pred nekaj leti so se Gomljani skoraj v celoti preživljali s kmetijstvom, danes pa je že nad 70 odstotkov ljudi zaposlenih v drugih gospodarskih dejavnostih. Na območju krajevne skupnosti imajo le manjši letni obrat Ingrada s 85 zaposlenimi.

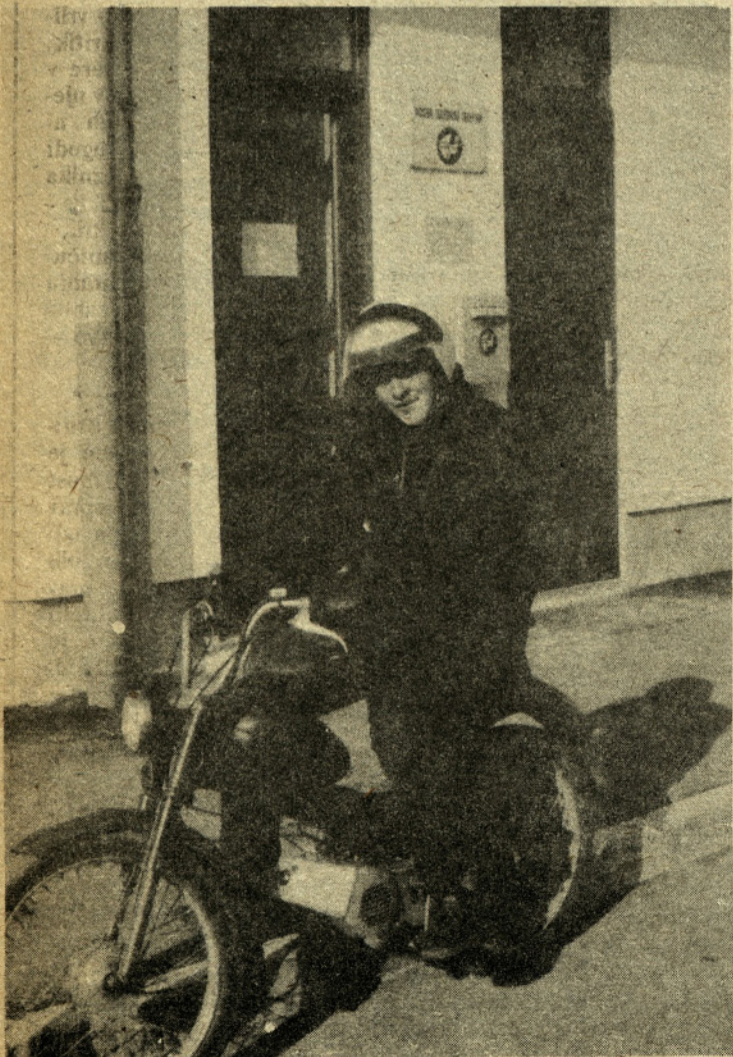
Gomljani so že od nekdaj znani po razgibani društveni dejavnosti in to tradicijo še razvijajo in negujejo. Tu so se vrstili telovadni nastopi in druge prire-

ditve. Igrali so na zasilnih odrih, pa tudi na prostem. Krajanje so se zavedali, da bo treba graditi nove prostore, takšne, ki bodo ustrezali vse večjim potrebam. Vznikla je zamisel o izgradnji novega večnamenskega doma. V ta namen so izglasovali krajevni samoprispevek, zavihali rokave in se pred občinskim praznikom lotili dela.

V akciji, ki je sledila, so krajanje veliko prispevali in tako je ob pomoči širše občinske skupnosti zrastle nova zgradba. Čeprav so smotno obračali razpoložljiva sredstva, je bilo treba še dodatno zbrati sredstva v akciji „Vsako gospodinjstvo en stol“. S tako zbranim denarjem so si lahko nabavili najpotrebnejšo opremo. Čeprav dom še ni v celoti opremljen, se v njem že vrste kulturne prireditve. Med Gomljani je zlasti razvito zborovsko petje, kar kaže tudi podatek, da v zborih poje nad 100 pevcev.

Gomljane pa tudi v naslednjem obdobju čaka splet odgovornih nalog. Predvsem bi radi uredili okolje novega doma in v Šmatevžu odprli zazidalni načrt. S tem bodo prižgali zelo no luč stanovanjski izgradnji.

Posnetek kaže novo pošto v Domu krajanov na Gomilskem. —TKL.

Pri delu v Čebelarški zadrugi

Čebele se selijo v obrobje

Vse večja poraba umetnih gnojil in raznih skropiv potiska čebelarstvo v obrobne kraje naše doline. Starejši čebelarji še pomnijo, kako je nekoč na naših poljih cvetela in medila ajda, pa tudi cvetlične paše za čebele je bilo na travnikih več kot danes.

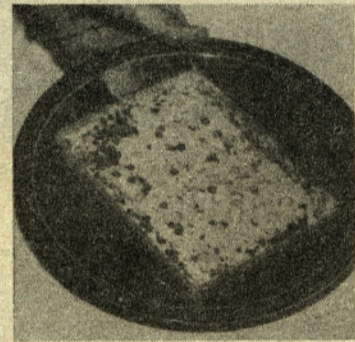
Čebelarstvo pa kljub temu ne zamira, saj na Slovenskem pridobimo še vedno izdatne viške medu in cvetnega prahu in to velja tudi za Čebelarstvo zadrugo v okviru Hmezada v Mirošanu. Zadruga ima 75 čebelarjev kooperantov, ki ji dobavljajo med in cvetni prah, zadruga pa jim nudi satnice in drugo panjsko opremo.

Da čebelarstvo, kot postranska pridobitna dejavnost našega gospodarstva, prispeva svoj delež k izvozu in deviznem prilivu, potrjujejo izvozni posli čebelarstva zadruga. Tu naj povejmo, da je naš med iskan na zunanjih tržiščih, zato bo izvoz medu na tuje še naprej pomembna postavka v mednarodni blagovni menjavi.

Zato bo treba več storiti, da se bo čebelarstvo ne samo obdržalo, marveč še naprej razvijalo v tistih krajih, kjer imajo čebele najboljše pogoje. Pomembno je tudi, da s čebelarstvom seznanjamo že mladino. V naši občini delujejo po šolah posebni krožki, ki jih vodijo izkušeni čebelarji. Kar se otrok nauči in vzljubi v šoli, bo razvijal naprej, ko bo odrasel šolskim klopem.

Novost, ki jo pripravlja Čebelarstva zadruga v Mirošanu, je

strd v satju in to v ličnih plastičnih posodah v teži 500 gramov. Vmesne stene so tako tanke, da je možno tak med požiti, ne da bi potrošnik občutil neznatno količino voska; imezujejo ga deviško satje. Na tu-

Tako izgleda strd v deviškem satju

jem potrošniki že poznajo in cenijo strd v deviškem satju in ga tudi veliko kupujejo.

V zadrugi napovedujejo, da bo tak med že letos tudi pri nas v prodaji. Nov način pa je pridobitev tudi zato, ker čebelarji gozdni med le težko točijo iz satja, z novim načinom pa tega problema ne bo več.

Zapisi bi še to, da zadnji čas čebele napada varooza, bolezen ki se je čebelarji upravičeno boje. Za to bolezen je značilno, da napada zlasti slabše panje, to je čebele, ki so slabo vzdrževane in preskrbljene s hrano. In še to: čebelarji se pritožujejo nad neredno preskrbo s sladkorjem. Predlagajo, da bi s proizvajalci sladkorja v tej smeri podpisali dogovor o redni dobavi potrebnega sladkorja.

V Žalcu bo srečanje borcev Tomšičeve brigade

V soboto, 6. marca, bo ob 10. uri dopoldne v novem žalskem gasilskem domu srečanje borcev Tomšičeve brigade. To bo hkrati občni zbor, na katerem bodo ustanovili pododbor borcev Tomšičeve brigade. Takšni odbori že delujejo v Mozirju, Kočevju in Mariboru, četrti pa bo v Žalcu.

Organizatorji srečanja vabijo vse borce Tomšičeve brigade iz žalske občine in če bi se primerilo, da bi kakšno vabilo izostalo, velja tole skupno vabilo.

Na tem srečanju bodo poleg izvolitve pododboru vsem borcem podarili eno od treh knjig, v katerih je Franci Strle opisal boje Tomšičeve brigade tudi na območju Savinjske doline.

Srečanje pa bo imelo tudi namen ugotoviti, kako borci danes živijo in kakšni problemi jih tarejo. Pogovor bo tekel tudi o praznovanju 40-letnice Tomšičeve brigade, ki bo 17. julija v Velenju ter o srečanju borcev Tomšičeve brigade z območja žalske občine, ki bo predvidoma za dan borca, 4. julija, na Ponikvi, kjer bo praznovanje združeno z otvoritvijo vodovoda.

Pododbor si bo prizadeval razviti tesne stike z borci Tomšičeve brigade, zato bo organiziral občasna srečanja z željo, da bi oživljali tradicije NOB in nudili borcem tudi pomoči.

Tk.

Ob otvoritvi doma obrtnikov

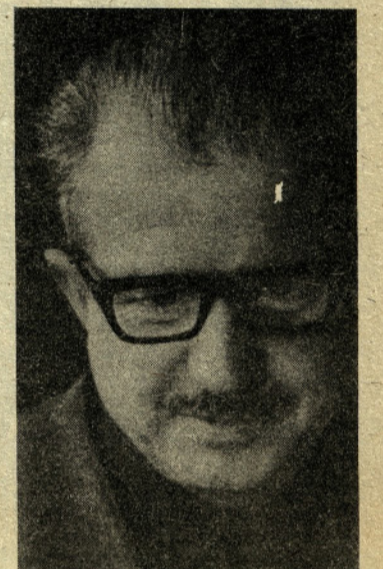
Zadnja seja skupščine Združenja obrtnikov občine Žalec je bila svečana, udeležili pa so se je mnogi gostje iz občine, republiškega združenja in sosednjih občin. Na seji je predsednik izvršnega odbora združenja spregovoril o razvoju malega gospodarstva v občini. Prehojena pot je bila bogata in zelo uspešna, aktivnost našega združenja pa uvrščajo med najuspešnejše v republiki. Vse to so potrdili tudi posamezni predstavniki javnega življenja in izrekli mnogo pohvalnih besed in čestitk.

Po nekajletnih prizadevanjih jim je uspelo pridobiti svoje prostore, Dom obrtnikov, ki je eden najlepših v Sloveniji, in so nanj lahko ponosni. Zato so ob tej priložnosti izročili posameznikom bronaste, srebrne in zlate plakete.

Zlate plakete so podelili: Zvezi obrtnih združenj SRS, Jožetu Janu, Franju Verdniku, Antonu Blaju, Jožetu Malenšku, Karlu Strahovniku, Ivanu Zotlu, Radu Kovaču, Karlu

Dorniku, Karlu Jugu, Jožetu Maroltu in Rafku Funklu.

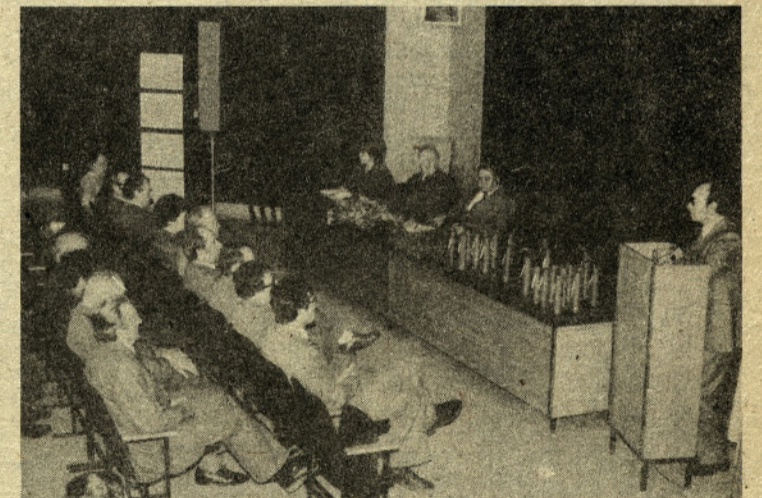
Predstavniki Združenja obrtnikov Šmarje pri Jelšah je izročili

✚ Karel Strahovnik je prerezal trak doma obrtnikov

čil žalskemu združenju kristalno vazo v znak uspešnega sodelovanja.

Po svečani seji skupščine so otvorili Dom obrtnikov. J. K.

S skupščine obrtnikov v Žalcu

Obnovljeni trgovini Savinjskega magazina

Savinjski magazin Žalec je poskrbel za posodobitev še dveh trgovin in to v Galiciji in Ponikvi. V lepo preurejenih trgovskih lokalih so deloma namestili tudi novo opremo. Trgovini sta dobro založeni in pomenita lepo pridobitev za krajane.

To sta za zdaj poleg Ločice še edini trgovini z živili v katerih prodajajo na klasični način. Na sliki: detajl obnovljene trgovine v Galiciji.

PO POTEH NOB V SAVINJSKI DOLINI

Množično po poteh legendarne XIV. divizije

V treh dneh (od 10. do 12. februarja) so se mladi že štirinajstič odpravili po poteh slavne štirinajste divizije. Mesec februar 1944. leta je pomemben mejnik v NOB na področju Šaleške doline. V noči na 16. februar je štirinajsta divizija po hudih bojih pri Lindeku prebila nemški obroč in se povzpela na območje Paškega Kozjaka. S tem so se pričele hude borbe ki jih je štirinajsta divizija bila od Paškega Kozjaka preko Graške gore (Gore jurišev), Raven, Belih vod do Mozirskih planin.

Že vrsto let z dobro organiziranimi množičnimi pohodi mladi s sodelovanjem borčevskih organizacij — udeležencev bojev slavne štirinajste, oživljajo v naših srcih te pomembne dogodke in kaj je lepšega, kot prehoditi pot, po kateri so hodili, se bojevali, krvaveli in umirali borci NOB.

Tako, kot vsa leta, se je tudi letošnjega pohoda po poteh štirinajste udeležilo lepo število pohodnikov iz žalske in sosednjih občin. Začetek je bil v Stranica pri Frankolovem, kjer se je po krajšem kulturnem programu in predaji prapora začel pohod. Pohodnike je pot vodila mimo razvalin gradu Lindek, Strnadove, Avterjeve in Jakobove domačije ter drugih postojank, koder se je ustavljala tudi štirinajsta divizija. Prvi dan pohoda so sklenili na Paki, kjer so prenočili in ocenili pohod prvega dne.

Naslednji dan zjutraj so kmalu po 7. uri položili trobojnico in priredili krajši kulturni program pri spomeniku pri Čuježu. Tu so se pohodnikom pridružili pionirji osnovnih šol V. Vlahovića in Mihe Pinterja — Toleda. Sledile so naslednje postojanke: Škalske Cirkovce, Plešivec, Grmada in Graška gora (Gora jurišev). Tu so po krajšem kulturnem programu in položitvi venca imeli kosilo, borec

štirinajste divizije pa jim je pripovedoval svoje spomine. Na tem mestu so se pohodnikom pridružili pionirji osnovnih šol A. Aškerca in G. Šiliha. Nadaljnja pot jih je vodila čez Frgunov vrh skozi Velunjski graben, ob razvalinah gradu Fortenek skozi Pristavo v Ravne, kjer so prenočili. Tretji dan so pohod nadaljevali proti Kaplanu. Tu so se jim priključili pionirji OŠ Karel Destovnik — Kajuh, Bibe Rocek in Bratov Letonje. Po kosilu in krajšem postanku v Zavodnjah so pohodniki krenili naprej proti Žlebniku in se ustavili na mestu, kjer je padel pesnik Kajuh. Od tam je pohodna brigada krenila navzdol proti novemu delu Velenja, kjer je bila na Titovem trgu sklepna prireditev. Pohodniki so se vrnili prepolni nepozabnih vtisov.

Preostane nam le še, da zapišemo, kar so nam o letošnjem pohodu povedali komandant pohodne brigade III. etape — Jože Pečečnik, sekretarka Nada Borovnikova in ostali udeleženci, s katerimi smo se pogovarjali med postankom v Zavodnjah:

Jože Pečečnik: „Pohod je zelo dobro uspel, disciplina je bila tudi v redu. Preskrba ni zatajila in prebivalstvo, zlasti še borci in aktivisti NOB, so nas povsod lepo sprejemali. Borci NOB iz Dobrne so nam na Brcah pripravili čaj. Rekel bi, da so mladi pohodniki z zanimanjem spremljali vse, kar so nam pripovedovali borci NOB — udeleženci bojev štirinajste divizije v teh krajih.“

Nada Borovnik: „Štirinajste pohoda po poteh legendarne štirinajste so se udeležili tudi mladi iz pobratenih občin Subotica, Vrnjačka Banja in Split in pa skupina Ljubljancanov. Vse je bilo v redu in udeleženci odhajamo domov polni lepih spominov.“

L. TRSTENJAK

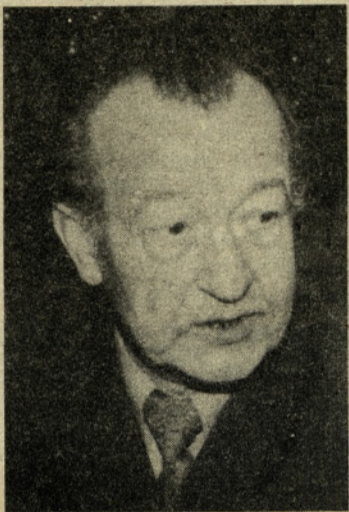
Jurčkovi kurirji za okroglo mizo

Savinjski občan je že v januarju številki seznanil svoje bralce z novo rubriko, ki bo obravnavala tematiko iz NOB in v kateri bodo še živeči borci in aktivisti objavljali svoje spomine na viharne čase narodnoosvobodilnega boja. Danes objavljamo krajše povzetke iz razgovora še živečih kurirjev Jurčkove linije.

Razgovora so se udeležili Karel Podvršnik — Živko, Franc Golavšek — Janko, Ivan Uranjek — Darko, Ivan Kotnik, Oto Žagar — Božo, Albin Sevnik — Darko in novinarji Savinjskega občana.

Nekaj podatkov o Jurčkovi liniji

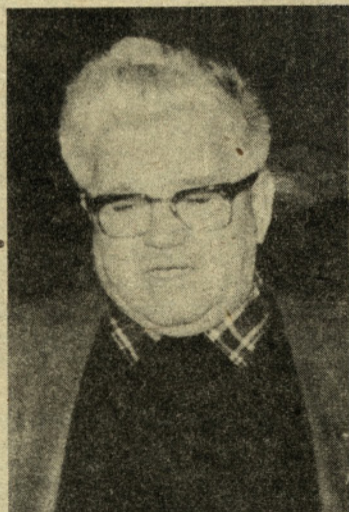
Kurirske poti na Štajerskem, pa tudi na širšem celjskem območju in v Savinjski dolini, so razpredle svoje tipalke že zelo zgodaj, od vsega začetka narodnoosvobodilnega gibanja in bojev proti okupatorju. To so bile TV in druge linije vojaškega značaja. Med kurirji, ki so sodelovali, je bil tudi Karel Podvršnik — Živko, ki je

Albin Sevnik — Darko

pozneje, po prihodu štirinajste divizije na Štajersko, prevzel nadzor nad novo vpeljano Jurčkovo linijo, o kateri je tekel naš razgovor.

Albin Sevnik nam je povedal, da je Jurčkova kurirska linija dobila ime po komandantu Jurčku, žal pa ne ve njegovega priimka. Ker je naša rubrika odprtega značaja, upamo, da bo kdo ta podatek lahko dopolnil.

Karel Podvršnik — Živko

Udeleženci razgovora

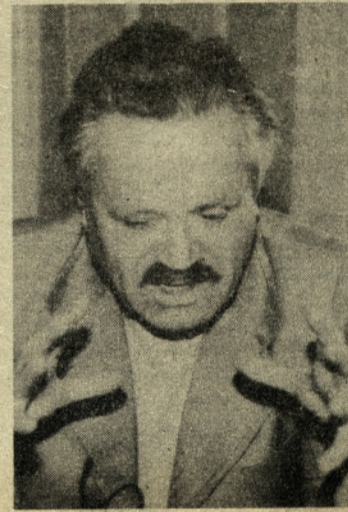
Karel Podvršnik — Živko pravi, da mu je ob nekem obisku Sergej Kraigher dejal, da kurirska pošta prihaja vse predolgo do naslovnikov, zato bi kazalo organizirati novo in hitrejšo, kar se je tudi zgodilo po prihodu štirinajste divizije. Organizirana je bila — vse kaže v okviru IV. operativne cone — Jurčkova linija. Da je Jurčkova linija opravičila svoj namen, sklepamo po podatku, ki ga je povedal Ivan Uranjek, da je pošta v takratnih razmerah prišla iz Zg. Savinjske doline na Kozjansko v eni sami noči. Zato so skrbeli pogumni in iznajdljivi kurirji.

Jurčkova linija je zajemala naslednje kurirske postaje oziroma javke: Pusto polje v Zgornji Savinjski dolini, Griže — Zahom, Zavrh — Galicija, Frankolovo, Dramlje, Zagorje — Čemšenik in Andraž — Oljka. Kurirske poti so bile speljane zelo domiselno in so tekle v obeh smereh. Iz Zg. Savinjske so kurirji prinašali pošto, nazaj pa so kurirji prinašali sanitetni in tehnični material, pa tudi vodili mobilizirance, ki jih je bilo vse več.

Kurirji so skrbno varovali skrivnost kurirskih poti, sodelovali so le z zanesljivimi domačini in tako ni prišlo do izdaje. Če se je zgodilo, da pričakovane ni bilo ob dogovorjeni uri na javko, so počakali največ eno uro, potem pa so odšli, da bi se izognili morebitnemu izdajstvu oziroma zasedam. V takih primerih so uporabili rezervne poti; skratka, organizacija je bila zelo dobra.

Albin Sevnik — Darko: „Dogajalo se je, da smo kurirji vodili v Zgornjo Savinjsko dolino tudi po 100 mobilizirancev, kar ni bila lahka naloga. Treba se je bilo izogniti nemškimi zasedam, skratka, potrebna je bila skrajna previdnost. Prebivalstvo nam je zaupalo, nam pomagalo s hrano

in drugim. Spominjam se, da so nam domačini v Grajski vasi pripravili hrano za vseh 40

Ivan Uranjek — Darko

mobilizirancev, ki smo jih vodili na zbirno mesto v Zgornjo Savinjsko dolino.“ Darko je še pripomnil, da so takšne poti sprva opravljali le ponoči, pozneje pa tudi sredi belega dne.

Ivan Uranjek — Darko: „Kurirji Jurčkove linije smo sodelovali tudi pri raznih drugih akcijah. Pomagali smo minirati vlake, dvigali v zrak sovraž-

Franc Golavšek — Janko

nikove lokomotive, napadali sovražne avtomobile in opravljali podobne akcije. Bili smo dobro organizirani, pa tudi uspešni in smo sovražnikom s takšnimi akcijami nemalokrat pognali strah v kosti.“

Franc Golavšek — Janko: „Kurirske poti smo imeli speljane tudi čez Savinjo. Ker so bili mostovi največkrat zastraženi, je bilo treba na pravnem mestu zabresti v vodo ali se prepeljati s čolnom na drugi breg. V čolnih smo poleg pošte prevažali tudi kurirje, borce in druge aktiviste, kar je

čilo nevarno, saj so bile nemške patrulje redno na preži.

Neke hladne noči je bilo, ko smo se s čolnom odpeljali od brega in zapeljali v tok Savinje. Čeprav je bilo temno, smo imeli odprte oči in ušesa, da nas sovražnik ne bi presenetil na drugem bregu. Bili smo že sredi reke, ko smo zagledali droben cigaretni ogorek, ki je komaj opazno žarel med grmovjem na nasprotnem bregu Savinje. Nobene nismo rekli, kajti zavedali smo se, da preži na nas zaseda, zato smo se neslišno spustili v vodo in zaplavali nazaj, medtem ko je naš čoln tok odnašal navzdol po strugi.

Pričakovali smo, da bodo Nemci užgali po naših glavah, a

Oto Žagar

se ni nič zgodilo. Imeli smo srečo, da nas niso opazili. Izplavalimo na breg in se potopili v temo noči.

Albin Sevnik: „Naše akcije so bile vse bolj organizirane in smo jih opravljali tudi sredi belega dne. Sovražnik se nas je bal in dogajalo se je, da smo kar pred rudnikom pričakali rudarje, ki so se vračali s „šišta“ in jih mobilizirali. Ob prvem takšnem srečanju pred libojškimi rudnikom je odšlo z nami 15 rudarjev, v naslednji akciji pa smo rudnik zažgali in s tem povzročili množičen odhod rudarjev v partizane. Spominjam se tudi, da smo napadli policijski avto in druga vozila. Te naše akcije so vlivale prebivalstvu pogum in v partizanske vrste je prihajalo vse več novincev.“

Karel Podvršnik — Živko: „Naš boj je bil uspešen, ker smo imeli zaledje, ljudi, ki so nas podpirali in nam nudili hrano. Največ hrane smo dobivali pri kmetih v dolini, pač zato, ker je bilo tu tudi največ.“

Prostor nam ne dopušča, da bi v naš zapis strnili vse spomine udeležencev našega razgovora. Pa še kdaj drugič kaj več o njihovem delu. Tk. I. J.

Pohodna brigada po poteh Štirinajste divizije

Po napornem maršu se je prilegel počitek

Bogat program kulturnih prireditev

Kulturni praznik smo proslavili nad vse svečano, zvrstili so se mnoge prireditve.

Osrednja svečanost je bila na Gomilskem s podelitvijo Saviniovih nagrad, plaket in priznanj. Slavnostni govornik, predsednik skupščine občinske kulturne skupnosti Zoran Razboršek, je ocenil razvoj kulture v občini. Dejal je, da je amaterska kulturna dejavnost močno razvita in se vsako leto širi. Dosegamo tudi kvalitetno rast, kar potrjujejo mnoge prireditve, ki jih pripravljajo kulturna društva. Uspešno delujejo šolska kulturna društva ob pomoči prizadevanih mentorjev. V bodoče bo potrebno posvečati še večjo skrb vzgoji kadrov, ki jih za to razvijemo dejavnost še vedno primanjkuje.

Občinska kulturna skupnost je za leto 1982 podelila Savinove nagrade Pihalnemu orkestru iz Prebolda, Dragu Kumru iz Gotovelj in Ediju Zupancu iz Griž. Plakete so prejeli Adi Arzenšek, Majda Čilenšek, Zorka Godler, Milan Gorenjak, Ivo Kuhar, Florjan Lesjak, Janez Meglič in Martin Potočnik. Savinova priznanja pa so prejeli Krajevna skupnost Gomilsko, Osnovna šola Liboje, Tekstilna tovarna Prebold, ZSMS Vrbje, Edi Ahac, Anton Herman, Rudi Herman, Jože Krulec, Franc Kumer, Franci Laznik, Alojz Likeb, Štefka Popit, Franc Praprotnik, Alojz Satler, Franc Stakne, Albin Štorman, Franc Tkavc, Franc Toplišek, Danilo Turnšek, Avgust Vasle in Vili Vybihal.

V kulturnem programu sta sodelovala gledališki igralci Peter Boštjančič in Ljubljanski okteti, ki sta s svojim nastopom navdušila številno občinstvo.

Predstavljamo vam letošnje Savinove nagrajence:

Pihalni orkester iz Prebold je več kot 50 let uspešno razvijal svojo dejavnost in nenehno skrbi za kvalitetno rast orkestra. Mnogo zaslug za to ima vodja orkestra Franc Verk.

Franc Verk

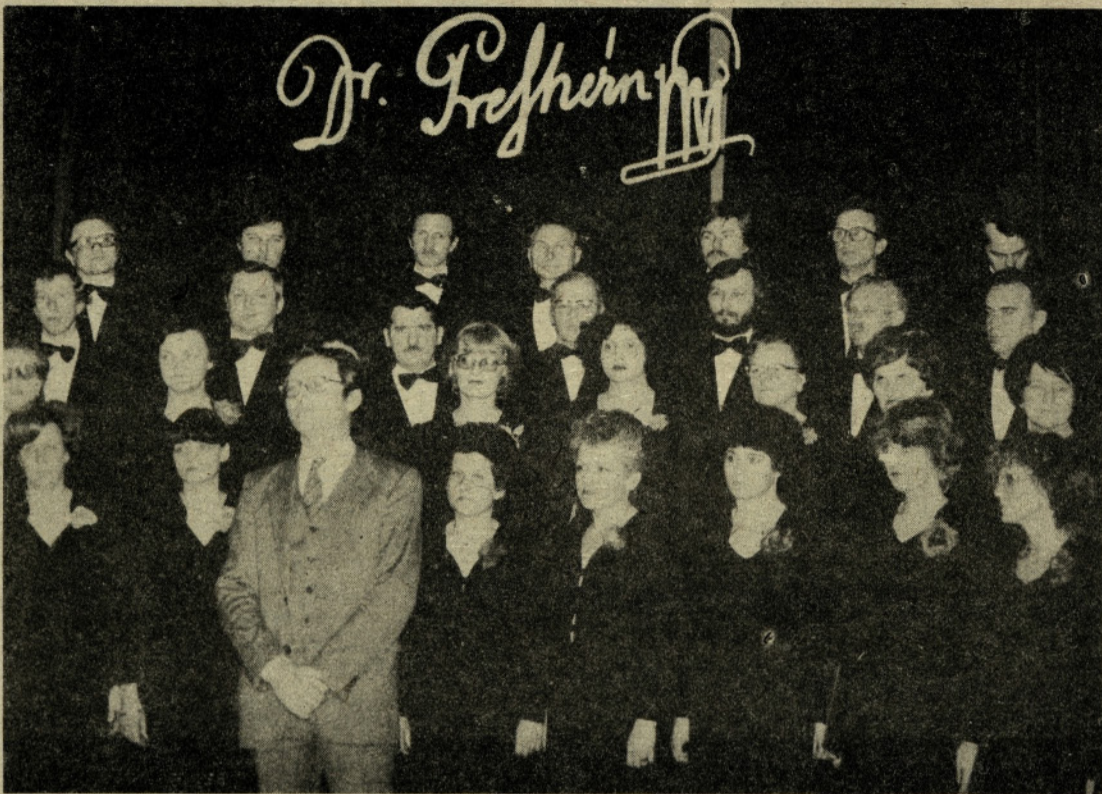
Drago Kumer

Drago Kumer je znan in uspešen literat, njegovo najpomembnejše delo pa so Karlekov prigrade. Posebno vrednost imajo njihovi zapisi iz NOB, iz življenja in dela občanov, zelo priljubljene pa so tudi mladinske igrice.

Edi Zupanc

Edi Zupanc je preko 50 let aktiven kulturni delavec v „Svobodi“ Griže. Prav po njegovi zaslugi je društvo v zadnjih letih doseglo kvaliteten razvoj.

Mešani pevski zbor France Prešeren iz Celja je ob kulturnem prazniku nastopil v Žalcu. Zanimivo je, da je to bil njihov prvi nastop v Žalcu. Številno občinstvo je bilo z nastopom zelo zadovoljno, saj so morali dodatno zapeti še več pesmi. Bogat program umetnih in narodnih pesmi so odpeli na visoki umetniški ravni. Zbor se uvršča med najboljše tovrstne zборе v Sloveniji. Predsednik „Svobode“ Žalec se je zboru zahvalil za nastop in jih še povabil v Žalec.

Tu ni kulturnega mrtvila

Dramska skupina PD Svoboda Braslovče je pridobila prostore za garderobe. V ta namen tukaj zadnja leta niso imeli ustreznih prostorov, sedaj pa, ko se je otroški vrtec preselil v obnovljene prostore stare osnovne šole so prizadevani braslovški kulturniki le prišli do potrebnih prostorov. Anica Brišnik, gonilna sila kulture v Braslovčah (dobili smo jo pri urejanju novih prostorov), nam je povedala, da v društvu delujejo: dramska skupina, moški pevski zbor, mešani pevski zbor in kino sekcija. Predvsem pa je govorila o svoji, sicer najbolj delovni skupini, torej o dramski.

V njej sodeluje 22 članov, letno pa pripravijo najmanj dve celovečerni dramski deli, sodelujejo pa tudi na proslavah in obletnicah v kraju in okolici. Prirejajo tudi gostovanja pobratenih skupin, le-te pa jim tudi vračajo.

Prav sedaj gostujejo braslovški kulturniki na Koroškem. Njihova največja želja pa je, da bi v poletnem času pripravili na pro-

stem Vorančeve Samorastnike. Pri njihovem delu jim največ pomagajo gasilci in člani turističnega društva, ne najdejo pa poti za tesnejše sodelovanje s

osnovno šolo oziroma šolskim kulturnim društvom. Zelo dobro pa sodelujejo s Hmezadovo enoto Žovnek.

M. Palir

Kar znaš, to veljaš

Radijski delavci kulturno zabavnega programa Radio Ljubljana so imeli težko delo, da so na avdiciji za oddajo Kar znaš, to veljaš v Žalcu izbrali devet amaterjev, ki so nato nastopili v nabito polni dvorani Hmezada. Na avdicijo jih je namreč prišlo kar nekaj čez trideset, kar dokazuje, da mladih amaterjev glasbenikov v Savinjski dolini ne primanjkuje. In kdo se je prebil na valove ljubljanskega radia? Osemnajstletna Marinka Praznik iz Polzele, ki je sicer natakara v hotelu Golding-Rubin, je zapela popevko Ribič me je ujel; leto dni starejši popevkar Martin Šalomon iz Drešnje vasi je zapel Sam po parku; Dragan Minič iz Mozirja

pa je zapel pesem V bolonjskem gozdu. Tako kot Dragan se je kot kantavtor predstavil tudi Matjaž Modričan s pesmijo Vsak dan; Zvone Zdravc se je predstavil kot posrečen veseljak „z dobro štimo“, saj je s seboj prinesel klavirsko harmoniko in glas; skupina Led iz Šempetra je na oddaji prebila trdo vodo in s svojo skladbo napovedala prodor med boljše slovenske rock skupine. Iz Polzele je prišla skupina Stop, iz Žalca pa Andreja Zakonjšek, ki je z Mojo pesmico morda najbolj razgrela srca mladih poslušalcev v Žalcu. Nastopili so tudi prekaljeni Dnamiti (na sliki).

Tekst in foto: Edi Masnec

KUD SVOBODA Žalec

razpisuje avdicijo novih pevcev za oktet „Savinja“.

Vabimo pevce z dobrim posluhom in lepim glasom, še zlasti za prvi tenor in drugi bas. Avdicija bo v ponedeljek 1. in 8. marca ob 17. uri v glasbeni učilnici osnovne šole Ljube Mikuš Žalec.

Spominsko obeležje

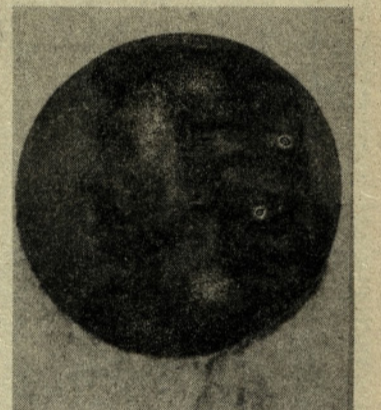
Pri vходу v staro graščino KOMENDA na Polzeli sta vzdani dve spominski plošči. Na prvi je reliefni bronasti odtis lika največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, druga pa predstavlja razlog obiskov velikega pesnika na Polzeli.

Citiram napis na drugi plošči:

V TO KOMENDO JE V LETIH 1817 — 1819 PRIHAJAL PESNIK DR. FRANCE PREŠEREN. NA OBISK K SVOJEMU STRICU ANTONU MUHOVCU, ŽUPNIKU NA POLZELI.

Polzelani so si v Komendi uredili razstavišče in v počastitev SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA organizirali razstavo LEPOTE LESA, ki jo je pripravil Jože ZIDANŠEK.

M. P.

Skulptura in napisna plošča, vzdiana pri vходу v Komendo.

KAREL PEČKO RAZSTAVLJA V ŽALCU

V tem mesecu se je v Savinovem salonu v Žalcu predstavil s svojimi pasteli slovenjgraški umetnik Karel Pečko. V slovenskem likovnem prostoru se je uveljavil s čisto samosvojo zasnovano pokrajino in figuralnega motiva; z izjemnim nizanjem podob Uršlje gore, njenih oblin, oblik in prehodov. Na otvoritvi, ki se jo je udeležilo veliko Žalčanov, je o avtorju in njegovem delu spregovorila Milena Zlatar, umetnostna zgodovinarica iz Slovenj Gradca. V kulturnem programu sta nastopila pianist Andrej Jarc in sopranistka Nikolaja Vipotnik. T. Tavčar

Obnova zgodovinskega spomenika

Po mnogih letih nameravajo letošnje leto pričeti obnavljati Šeneško kapelico, ki jo je krepko načel zob časa.

Ta kapela stoji na pristopu v graščinsko področje, ki je še sorazmerno dobro ohranjeno (spomnimo se na grad v TV nadaljevanki o IPAVCIH, ki so jo posneli v Šeneku) obenem pa ne smemo pozabiti, da je celotno področje zaščiteno kot spomenik oblikovane narave — hortikulturni spomenik, in je bil kot tak zaščiteno že leta 1951, obsega pa površino 4,88 ha in leži na nadmorski višini 310 m.

Pri vsem tem pa je navzoč še problem, da je to področje centralni del letnega in zimskega rekreacijskega območja in kot tako zelo obiskano. Pozabiti pa ne smemo na oskrbovance v grajskem poslopju in dveh novih depandansah ter njih obiskovalce z najširšega področja.

Zato je tudi zadnji čas, da se začne z obnovo tega zgodovinskega spomenika.

M. Palir

Molierove Smešne precioze

Že dolgo ni bila dvorana Svobode v Grižah tako polna kot ob premieri Molierovih Smešnih precioz, ki so jih oprizorili marljivi kulturni delavci iz Vrbja.

Vrbje, vasica blizu Žalca, ki šteje le 650 prebivalcev, nima kulturnega doma, tudi njihovo kulturno društvo je bilo ustanovljeno šele lansko leto, pa vendar že četrto leto zapored presenečajo z novimi dramskimi deli. V začetku so namreč delovali še v okviru mladinske organizacije, ki je tudi danes eden izmed stebrov kulturnega življenja v vasi.

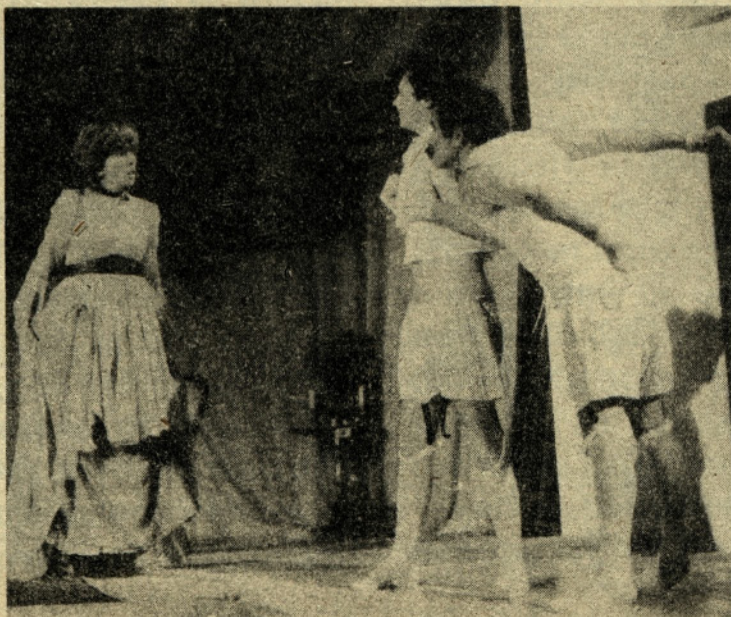
Z vsemi predstavami dosejajo so gostovali na področnih revijah gledaliških skupin, kjer so vedno zadovoljili ostre oči kritike. Morda Molierovi precioze v režiji znanega gledališkega igralca Janeza Starine od vseh še najbolj izstopajo, saj so mladi igralci vzeli zadevo resno in jo skorajda na profesionalen način postavili na oder. Tudi ob pravem času prihajajo med gledalce, saj je primer in gostovanj amaterskih gledaliških skupin v žalski občini zelo malo, prebivalci Vrbja pa se pripravljajo še za letošnji občinski praznik. Ob tej priliki naj bi dobili nov dom družbenopolitičnih organizacij

in s tem svoj prostor tudi kulturno društvo katerega člani prav sedaj nosijo velik delež prostovoljnega dela pri gradnji doma. Sicer pa se je v Smešnih preciozah predstavil izbran krog igralcev in nekateri so z zelo dobro igro tudi pripomogli, da je bil aplavz v Grižah še toliko glasnejši. Igrali so: Sandi Jekl, Leonara Glušič, Jelka Bobovnik, Milan Vogrinc, Jože Meh, Jože Pajk, Gorazd Selišnik,

Amanda Kodrič, Jožica Grobelnik in Bojan Pšenič, na flavti jih je spremljala Damjana Osojnik, šepetala pa je Natalija Šlogar.

Pa še to: mladi kulturni delavci iz Vrbja bodo v okviru kulturne akcije gostovali po občini Žalec in tudi izve nje in če se bodo slučajno ustavili v vašem kraju, si predstavo le oglejte.

Tekst in foto: Edi Masnec

Delovnim ljudem in občanom KS in mesta Žalec

Leta 1982 mineva 800° let, odkar se je po zgodovinskih virih pojavilo ime Žalec.

Zato želimo letos proslaviti ta visoki jubilej čimbolj delovno in svečano.

Za organizacijo in izvedbo praznovanj so zadolženi in

odgovorni:

— osrednji pripravljalni odbor, katerega je imenovalo predsedstvo OK SZDL Žalec

— skupščina in svet KS Žalec
— krajevna konferenca SZDL Žalec z družbenopolitičnimi organizacijami in društvi

— organizacije združenega dela in delovne skupnosti

Praznovanje in delovne akcije bodo potekale skozi vse leto, osrednje prireditve pa bodo v mesecu septembru. Zvrstile se bodo kulturne, športne, turis-

tične in druge manifestacije, zgodovinske in gospodarske razstave. Največ pozornosti bomo namenili urejanju mesta Žalca. Zato pozivamo občane, OZD in ustanove, da poskrbe za ureditev pročelij zgradb, za ureditev vrtov, zelenic in nasadov, otroških in športnih igrišč ter spominskih obeležij.

S prostovoljnim delom se bomo množično vključevali v urejanje spominskega parka Maršala Tita z zasaditvijo 88 dreves in mestnega parka ter priprave za gradnjo kulturnega doma Edvard Kerdelj.

Z razstavo „Žalec skozi čas“ bomo prikazali gospodarski in družbeni razvoj kraja skozi stoletja.

Občane prosimo, da nam do 21/3-1982 odstopijo za določen čas pomembnejše zgodovinske vire (zapise, fotografije, diplome, predmete in drugo). Vse to bo zbiral na sedežu občinske kulturne skupnosti Žalec tov. Edmund Božiček.

Izšla bo V. številka Savinjskega zbornika, ki bo posvečena 800-letnici Žalca in bo pretežno zajela zgodovino in

gospodarski razvoj kraja in občine. Občane, organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, družbene organizacije in društva vabimo k prednaročilu pri Občinski kulturni skupnosti Žalec in knjigarni Mladinska knjiga v Žalcu.

Spominske značke, plakati, lepaki, zastave in drugi spominki bodo pričali o letošnjih svečanostih.

Vse delovne ljudi in občane mesta vljudno vabimo k sodelovanju v navedenih in drugih aktivnostih.

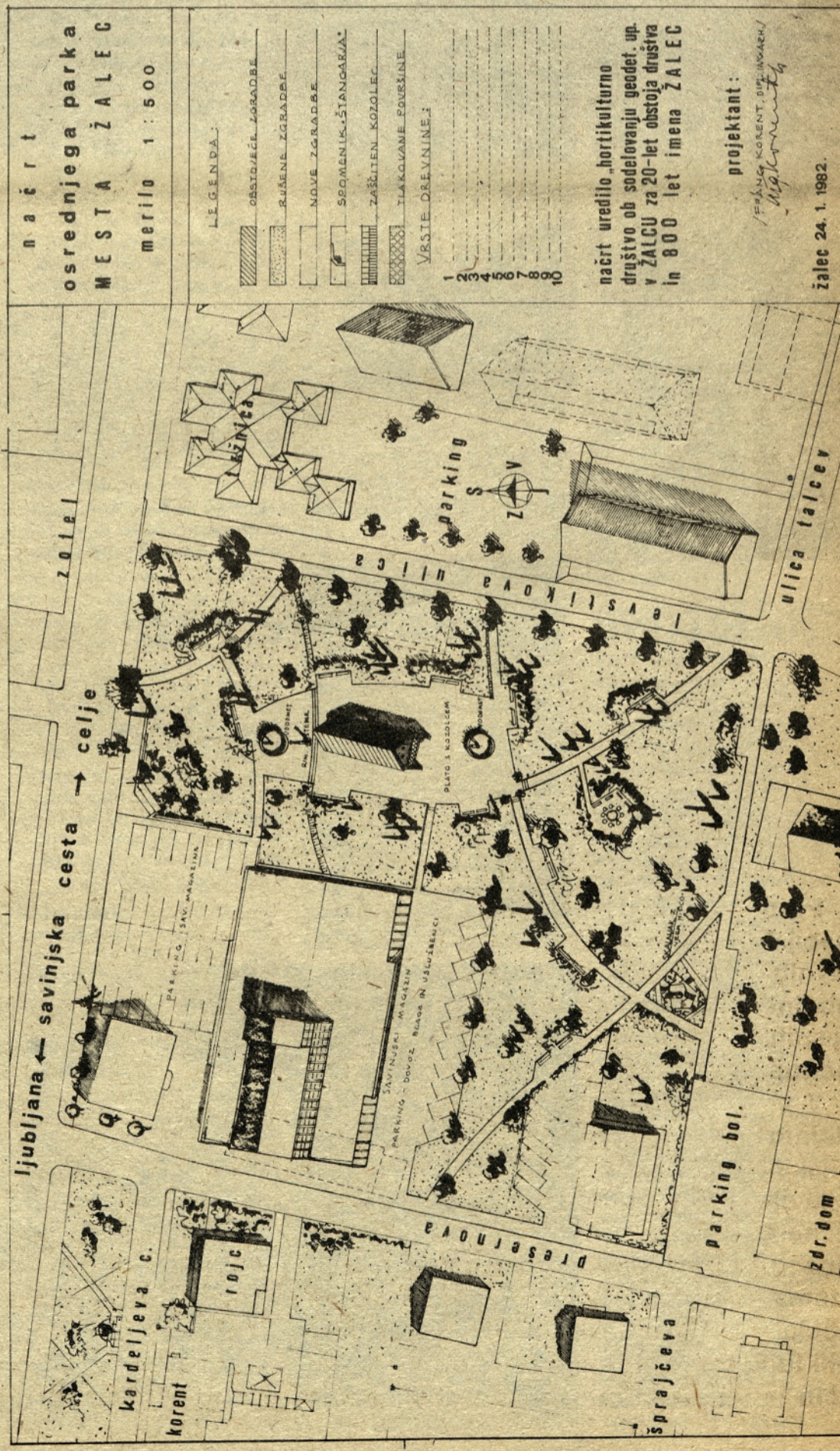
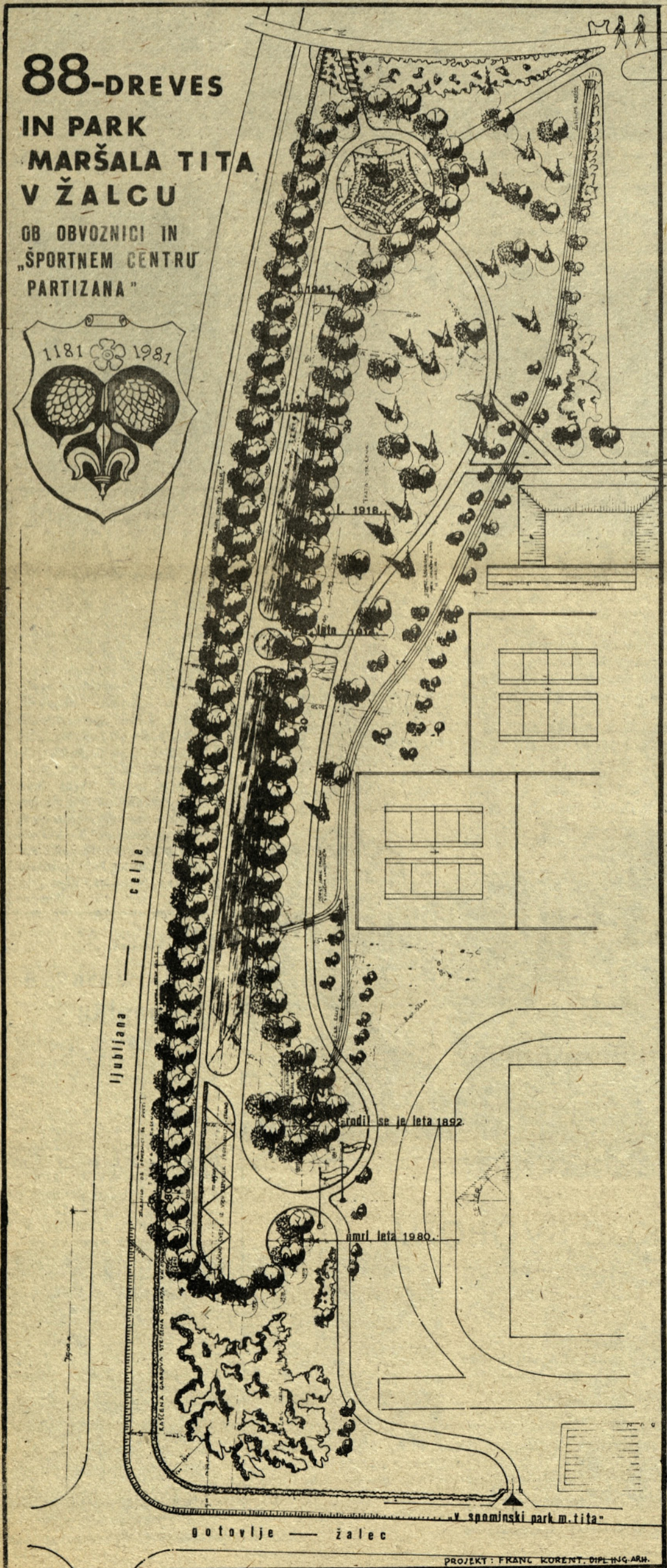
Park maršala Tita v Žalcu

Za lepšo podobo mesta bo poskrbelo Hortikulturno društvo Žalec, ki namerava v letošnjem letu urediti park ob spomeniku Hmeljarja v središču mesta in zasaditi 88 dreves v parku maršala Tita. Občinska konferenca SZDL je sestavila poseben pripravljalni odbor za izgradnjo obeh parkov in pripravila program dela. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev in potrebe po varčevanju na vseh področjih, hortikulturno društvo pričakuje, da bodo krajanje sodelovali pri izgradnji s svojim prostovoljnim delom.

Upajo, da bo vsak prebivalec mesta prispeval vsaj šest ur pri izgradnji obeh parkov. Vsi tisti, ki se bodo udeležili delovnih akcij, bodo ob otvoritvi prejeli plakete in priznanja.

Oba parka bosta najlepši pomnik in zahvala tovarišu Titu za njegovo življenjsko delo in spomin vsem našim krajanom — žrtvam osvobodilne borbe. Hkrati pa se bo lahko med zelenjem spočili turisti, ki jih bo pot zanesla v mesto ob prastari rimski cesti.

I. Jelen

VOLITVE 1982

PROGLAS

občanom in delovnim ljudem občine Žalec

Pred nami so nove volitve članov delegacij v TOZD in delovnih skupnostih, krajevnih skupnostih za zборе v skupščine občine in skupščine samoupravnih interesnih skupnostih ter delegatov za družbenopolitični zbor skupščine občine.

V postopku evidentiranja možnih kandidatov, predkandidacijskih in kandidacijskih postopkih v TOZD, KS in občini je bila opravljena pomembna družbenopolitična dejavnost, v kateri je bila potrjena dosedanja razvojna pot delegatskega sistema in moč uveljavljanja samoupravnih socialističnih odnosov. Kritično smo ocenili tudi drugo obdobje delegatskih skupščin in sprejeli dogovore za oblikovanje

takšnih delegacij, ki bodo zagotavljale še hitrejšo uveljavljanje delegatskih odnosov in uresničevanje vseh tistih ciljev naše družbe, ki so neposredno povezani z delom in življenjem.

Zavedati se moramo temeljnih pravic in dolžnosti, ki nam po ustavi in zakonu o združenem delu omogočajo, da neposredno in enakopravno z drugimi delovnimi ljudmi in občani odločamo o pomembnih družbenih zadevah. Tako urejamo medsebojne odnose na načelih vzajemnosti in solidarnosti ter zadovoljujemo svoje družbene in osebne potrebe.

Volitve predstavljajo pomembno družbenopolitično akcijo, pomenijo opredeli-

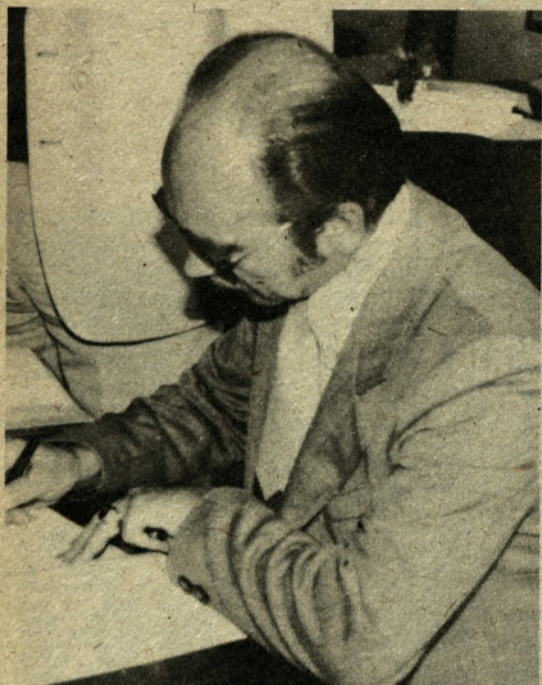
tev za nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov, pomenijo usmeritev za učinkovitejšo izvajanje stabilizacije in višjo produktivnost dela.

S pravočasno in zanesljivo udeležbo na glasovalnih mestih in z glasovanjem za naše kandidate bomo dokazali družbeno zavest in izpolnili pomembno družbeno dolžnost.

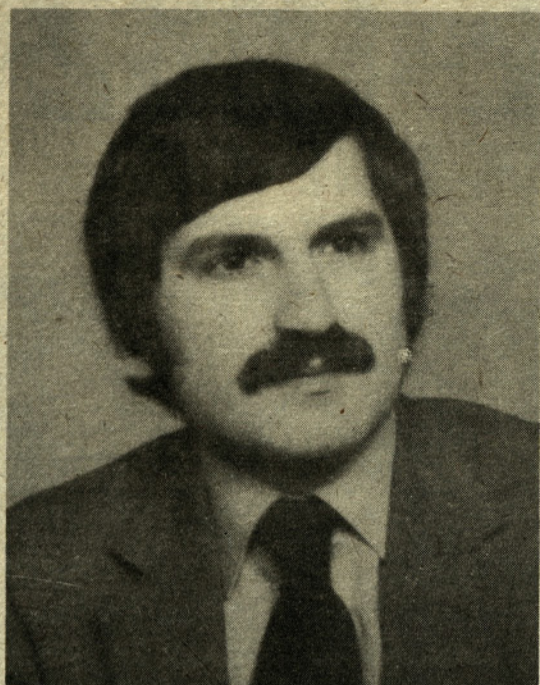
V TOZD in delovnih skupnostih bomo glasovali v *četrtek, 11. marca*, v krajevnih skupnostih pa v *nedeljo, 14. marca 1982*.

Predsedstvo
občinske konference SZDL
Žalec

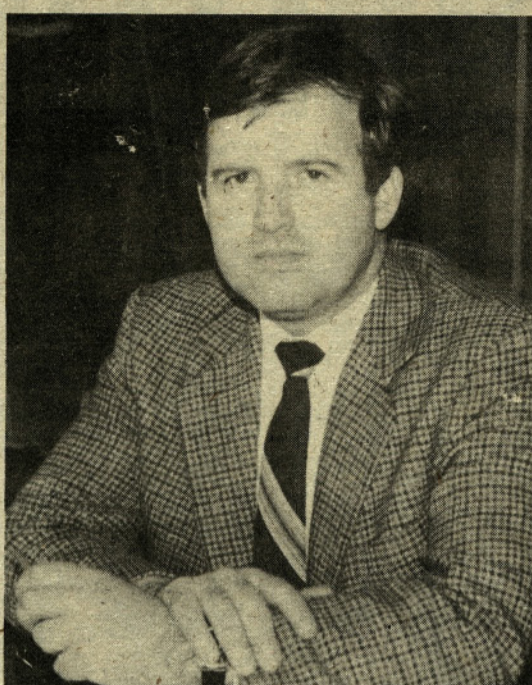
Predstavljamo vam kandidate za nosilce delegatskih in družbenih funkcij v občini

Viljem Petek iz Prebolda, sedanji predsednik občinske skupščine

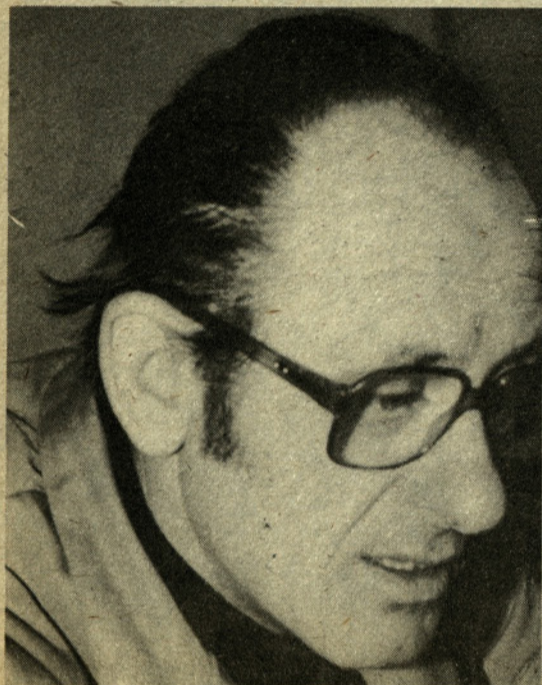
Marjan Golob, dipl. eoc. iz Žalca, direktor Zdravstvenega doma Žalec

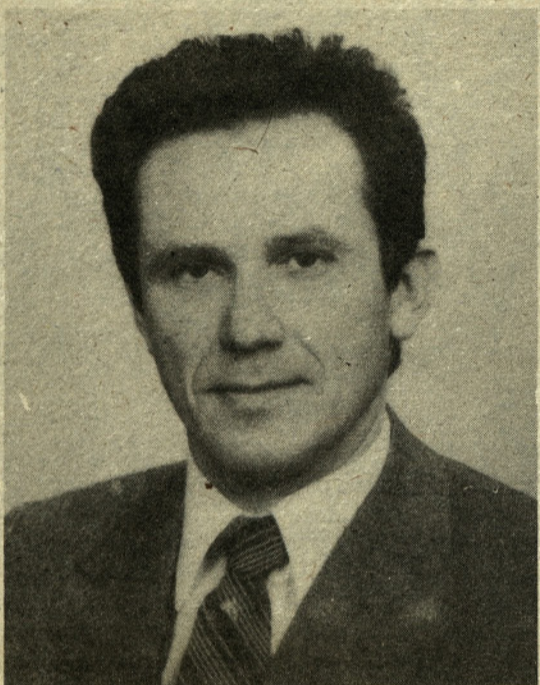
Valter Zupanc, ekonomski tehnik iz Prebolda, vodja komerciale v MIK Prebold

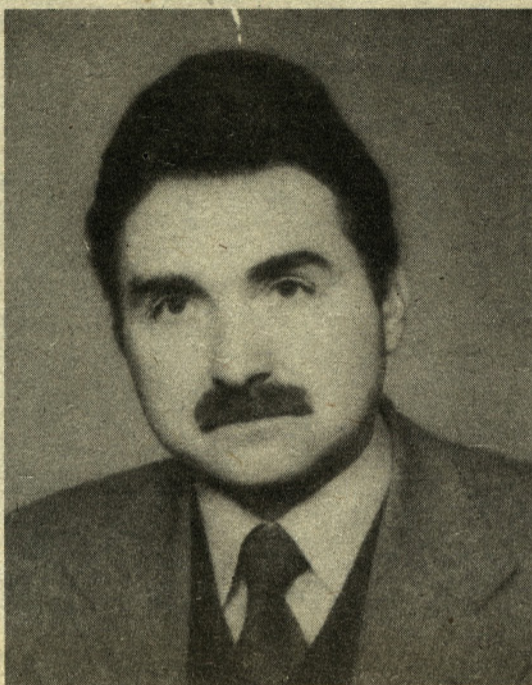
Marija Freitag, ekonomski tehnik iz Žalca, referent za finance v Savinjskem magazinu Žalec

Vili Ulaga, kovinostrugar, vodja vzdrževanja v TOZD Livarna, Ferralit Žalec

Ervin Janežič, dipl. eoc iz Žalca, direktor Minerve

Franc Žužej, ing. organizacije dela iz Petrovč, direktor Strojne Žalec

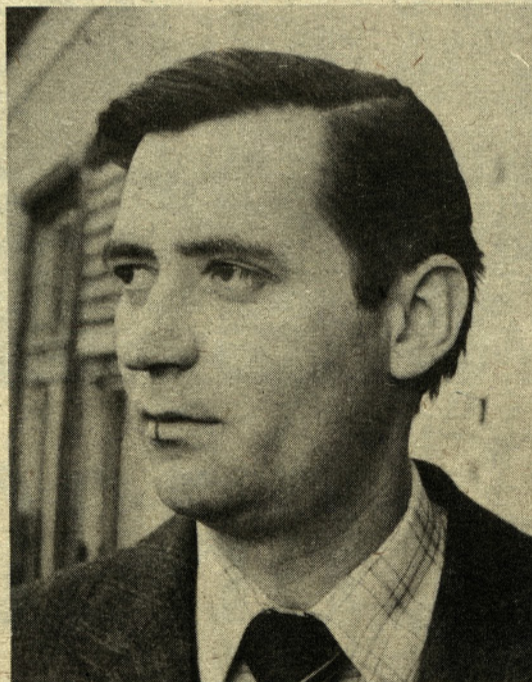
Franc Lenko, ing. telekomunikacij iz Trnave, vodja tehnične službe TOZD PTT Celje

Nada Lukman-Flis, dipl. ing. iz Prebolda, vodja laboratorija v TT Prebold

Jerica Janežič, dipl. ing. iz Žalca, programer v Računalniškem centru SOZD Hmezad

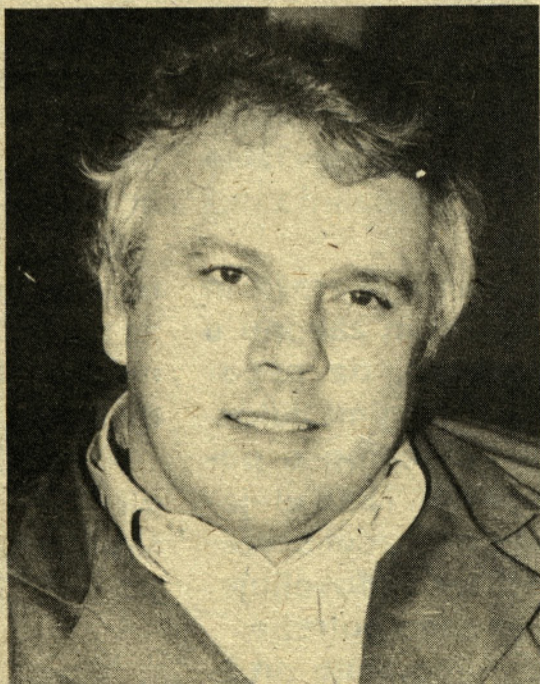
Marjan Sever, strojni tehnik iz Polzele, vodja vzdrževanja v Garantu

Slavko Resnik, pravnik iz Polzele, vodja spl. kadrovskega sektorja Zarje Petrovč

Dušan Kočvar, ing. organizacije dela iz Gotovelj, vodja kadrovskega sektorja v SIP Šempeter

Bruno Randl, ing. organizacije dela iz Petrovč, vodja plansko analitske službe v Zarji Petrovč

Jože Četina, dipl. eoc. iz Šempetra, vodja ekonomsko organizacijskega oddelka v SOZD Hmezad

Stane Jurjovec, višji upravni delavec iz Petrovč, vodja splošno kadrovske službe v Ferralitu Žalec

PREGLED VOLIŠČ V NAŠI OBČINI V LETU 1982

SKUPŠČINA OBČINE
ŽALEC
Občinski sekretariat za
notranje zadeve

RAZGLAS

Občane občine Žalec obveščamo, da so splošni volilni imeniki za volitve v skupščino družbeno politične skupnosti in v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki bodo 14. marca 1982, razgrnjeni na sedežih vseh krajevnih skupnosti in na sedežu občinskega sekretariata za notranje zadeve občine Žalec.

Prosimo vas, da pregledate pravilnost vpisa v volilni imenik, v skladu z določbami zakona o evidenci volilne pravice, (Uradni list SRS, št. 7/74) in zahtevate morebitne popravke.

KRAJEVNA SKUPNOST ŽALEC

1. Savinov Salon Žalec

Cankarjeva, Efenkova, Kruševska, Pohorska, Kvedrova, Ipavčeva, Hausenbichlerjeva, Bilgerjeva, Župančičeva, Nikole Tesle, Šilihova, Šarhova, Oničeva, Kardeljeva od hišne št. 35 do 85, Celjska, Aškerčeva, Šlandrov trg, Velenjska cesta

2. Dom SLO Žalec

Heroja Staneta, Kidričeva, Prežihova, Čopova, Aljaževa, Gotoveljska, Gubčeva, Vodnikova, Savinjska cesta, Kardeljeva od hišne št. 1 do 33, Ulica Bačke Palanke

3. Hmeljarski dom Žalec

Bratov Letonja, Gregorčičeva, Rista Savina, Florjana Pohlina, Šprajčeva, Prešernova, Kajuhova, Levstikova, Ulica talcev, Cesta na Lavo, Savinjske čete, Nade Cilenšek, Ivanke Uranjek, Hmeljarska, Pečnikova, Cesta na Vrbje, Žalskega tabora, Partizanska ulica, Vrečarjeva

4. Gasilski dom Ložnica

Ložnica

KRAJEVNA SKUPNOST GOTOVLJE

1. Zadrudni dom Gotovlje

Gotovlje

KRAJEVNA SKUPNOST PONIKVA

1. Zadrudni dom Ponikva

Ponikva, Studenec od št. 22 dalje

2. Pri Turinek v Podkrajju

Podkraj ter Studence od hišne št. 1 do vključno 21

KRAJEVNA SKUPNOST VINSKA GORA

1. Združeni dom Vinska gora

Vinska gora, Črnova, Lipje, Lopatnik, Janškovo selo, Pirešica, Prelska

KRAJEVNA SKUPNOST GALICIJA

1. Šola Galicija

Galicija, Hramše, Zavrh, Železno (hišne št. 1, 2, 22 in 31)

2. Šola Velika Pirešica

Velika Pirešica, Pernovo, Železno (brez hiš. št. 1, 2, 22, 31)

KRAJEVNA SKUPNOST PETROVČE

1. Osnovna šola Petrovče

Petrovče in Dobriška vas

2. Gasilski dom Arja vas

Arja vas

3. Montana Zaloška gorica

Zaloška gorica, Mala Pirešica in Ruše

4. Gasilski dom Drešinja vas

Drešinja vas

5. Gasilski dom Levec

Levec

KRAJEVNA SKUPNOST LIBOJE

1. krajevna skupnost Liboje

Liboje, Brnica (od hiš. št. 9 dalje) in Zabukovica (od hiš. št. 139 dalje)

2. zdravstvena postaja Kasaze

Kasaze in Brnica (od hiš. št. 1 do 8)

KRAJEVNA SKUPNOST GRIŽE

1. Dom Svobode Griže

Griže in Migojnice

2. obrat Sige Zabukovica

Zabukovica (od hiš. št. 1 do 137)

3. Osnovna šola Griže

Pongrac (od hiš. št. 1 do 77)

4. Minerva Zabukovica

Pongrac (od hiš. št. 78 do 146)

5. pri Beškovnik Srečku v Zagrebenu

Pongrac (od hiš. št. 147 dalje)

KRAJEVNA SKUPNOST ŠEMPETER

1. Hmeljarski dom Šempeter

Šempeter

2. Mastnak Konrad, Zg. Roje 11

Zg. Roje in Sp. Roje

3. Elektro Šempeter—Dobrtiša vas

Dobrtiša vas

4. Štorman Ivan v Podlogu 8

Podlog

5. Hmeljska sušilnica Zg. Grušovlje

Zg. Grušovlje

6. Udrih Rudi v Sp. Grušovljah 22

Sp. Grušovlje

7. Vasle Ladislav, Kale 3

Kale

8. Glušič Milan, Zalog 17

Zalog

KRAJEVNA SKUPNOST PREBOLD

1. Kino dvorana Prebold I

Prebold (razen soseske II—hiš. št. 126—127/d)

2. Kino dvorana Prebold II

Prebold—soseska II (hiš. št. 126 do 127/d) in Dolenja vas

3. Gasilski dom Latkova vas

Latkova vas

4. Zadrudni dom Kaplja vas

Kaplja vas

5. Gasilski dom Gornja vas

Gornja vas

6. Planinski dom Marija Reka

Marija Reka

KRAJEVNA SKUPNOST ŠEŠČE

1. Zadrudni dom Šešče

Šešče

2. Gasilski dom Matke

Matke

KRAJEVNA SKUPNOST GOMILSKO

1. Dom krajanov Gomilsko

Gomilsko

2. Menza Ingrada Šmatevž

Šmatevž

3. Gasilski dom Grajska vas

Grajska vas

4. pri Mahor Ivanu, Zakl

Zakl

KRAJEVNA SKUPNOST TRNAVA

1. Hmeljarski dom Trnava

Trnava, Šentrupert, Orla vas

KRAJEVNA SKUPNOST POLZELA

1. Zadrudna enota Polzela — Pri Tiršek I

Polzela od hiš. št. 1 do 140

2. Zadrudna enota Polzela — pri Tiršek II

Polzela od hiš. št. 141 dalje

3. Dom upokojenecv Polzela

volilci doma

4. Bife Pfeifer v Podvinu

Podvin

5. pri Štefančič v Založah

Založe

6. pri Novak Jožetu v Orovi vas

Orova vas

7. pri Leskovšek na Bregu

Breg

8. Gasilski dom Ločica

Ločica

KRAJEVNA SKUPNOST ANDRAŽ

1. Zadrudni dom Andraž

Andraž

2. Čremožnik Viljem v Dobriču

16 Dobrič

KRAJEVNA SKUPNOST BRASLOVČE

1. Zadrudni dom Braslovče

Braslovče, Rakovlje, Podvrh (od hiš. št. 84 do 115)

2. Rak Ivan v Podvrhu

Podvrh (od hiš. št. 31 do 84) in Dobrovlje (od hiš. št. 29 dalje)

3. Hribernik Gregor na Dobrovljah

Dobrovlje (od hiš. št. 1 do 28)

4. Gasilski dom Parižlje

Parižlje, Topovlje in Poljče

5. Baš Franc v Kamenčah

Kamenče, Glinje, Sp. Gorče in Podvrh (od hiš. št. 1 do 30)

6. Glušič Marija, Male Braslovče

Male Braslovče, Preserje, Zg. Gorče

KRAJEVNA SKUPNOST LETUŠ

1. Dom kulture Letuš

Letuš in Podgorje

KRAJEVNA SKUPNOST TABOR

1. Zadrudni dom Tabor

Tabor, Ojstriška vas, Črni vrh (od hiš. št. 19 dalje) in Miklavž (od hiš. št. 1 do 32)

2. Gasilski dom Kapla

Kapla in Pondor

3. Osnovna šola Loke

Loke, Črni vrh, (od hiš. št. 1 do 16) in Miklavž (od hiš. št. 33 dalje)

KRAJEVNA SKUPNOST VRANSKO

1. Menza Kombinata Vransko

Vransko, Brode, Selo, Stopnik (od hiš. št. 1 do 12 in 15 do 17)

2. pri Čvan Radotu v Tešovi

Tešova, Čreta, Jeronim (od hiš. št. 1 do 28 in št. 58)

3. pri Drovc Ivanki, Ločica

Ločica, Zahomce, Zajasovnik in Zaplanina (od hiš. št. 1 do 12 in št. 22)

4. pri Kos Francu v Praprečah

12 Prapreče, Vologa, Jeronim (od hiš. št. 29 do 58)

5. pri Ferme Mihi v Limovcah

Limovce, Zaplanina (od hiš. št. 13 do 21)

6. Gasilski dom Prekopa

Prekopa in Stopnik (od hiš. št. 24 do 52)

7. Cestarska hiša Čeplje

Čeplje, Stopnik (od hiš. št. 19 do 23 in št. 13)

KRAJEVNA SKUPNOST VRBJE

1. Gasilski dom Vrbje

Vrbje

Zadrudni dom v Gotovljah

ŠTEVILO VOLIŠČ PO KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

1. KS Žalec	4 volišča
2. KS Gotovlje	1 volišče
3. KS Ponikva	2 volišči
4. KS Vinska gora	1 volišče
5. KS Galicija	2 volišči
6. KS Petrovče	5 volišč
7. KS Liboje	2 volišči
8. KS Griže	5 volišč
9. KS Šempeter	8 volišč
10. KS Prebold	6 volišč
11. KS Šešče	2 volišči
12. KS Gomilsko	4 volišča
13. KS Trnava	1 volišče
14. KS Polzela	8 volišč
15. KS Andraž	2 volišči
16. KS Braslovče	6 volišč
17. KS Letuš	1 volišče
18. KS Tabor	3 volišča
19. KS Vransko	7 volišč
20. KS Vrbje	1 volišče
Skupaj	71 volišč

Hmeljarski dom v Trnavi

Naš delegatski sistem opravi izpit . . .

Ob izteku drugega mandatnega obdobja je prav, da ovrednotimo, kje in kako se je naš delegatski sistem že uveljavil, kako so ga naši delovni ljudje sprejeli in kje so še šibke točke v dosežanju delovanju.

O tej temi je tekel naš pomeknik z nekaterimi delegati in hkrati kandidati na skorajšnjih volitvah. Čeprav ne gre za celovito oceno delovanja naših zborov oziroma delegatov, so izrečene misli zanimive, zato smo jih strnili v ta zapise:

Nada Lukman — Flis, predsednica zbora združenega dela in hkrati kandidat na bližnjih volitvah:

„Menim, da se je naš delegatski sistem že usidral in uveljavil, pa čeprav ima za sabo komaj dve mandatni obdobji. Od nas je odvisno, kako ga bomo razvijali in utrjevali in ob tem tudi odpravljali pomanjkljivosti.

Ljudje želijo odločati o vseh pomembnih zadevah, bo pa držalo, da se vsi delegati še ne zavedajo tudi svojih dolžnosti, ki so jih zavestno sprejeli, ko so jim volilci zaupali to poslanstvo. Drži tudi, da se zaradi obremenjenosti tudi dovolj ne poglobljajo v svoje poslanstvo. Gradiva ne obdelajo dovolj temeljito, zato se dogaja, da marsičesa ne razumejo in posledica je, da ne morejo aktivno in plodno sodelovati v razpravah. Imeli smo celo primer, da so kaj izglasovali, za kar se je pozneje dognalo, da sploh niso razumeli.

Čeprav delovanje zbora združenega dela, kjer sem predsednik, ni bilo brez pomanjkljivosti, bi lahko njegovo delovanje pozitivno ocenili. Razprave bi bile najbrž še bolj živahne in usmerjene na probleme in naloge, če bi se vsi delegati temeljito poglobljali v gradivo. Tako pa so bili primeri, da posamezni delegati niso razpravljali, ker niso bili dovolj seznanjeni z gradivom za sejo zbora. Za uspešno delovanje delegatskega sistema je zelo pomembno do'ro in

sprotno obveščanje. Gradivo mora biti strjeno, pregledno in vsakomur razumljivo.“

Vili Ulaga: „Splošno mnenje je, da se je delegatski sistem že uveljavil. V drugem mandatnem obdobju, ki se sedaj izteka, je deloval že bolj dovršeno, kar pomeni, da so delegati dojeli bistvo in pomen delegatskega sistema. Sedaj prehajamo v naslednje mandatno obdobje, ki bo nedvomno pomenilo nadaljnji kvaliteten razvoj v uveljavljanju delegatskega sistema.

Pomanjkljivosti so še, to pa je bilo pričakovati, saj v nekaj letih ni moč pridobiti vsega. Za uspešno delovanje delegatskega sistema je zelo pomembno, da se delegati ne omejujejo zgolj na svoje lastne oziroma ozke probleme, marveč da hkrati zastopajo in se bore za širše družbene interese. Delegatski sistem je v redu, naša naloga pa je, da ga še naprej izpolnjujemo in odpravljamo napake, ki se še pojavljajo pri njegovem uresničevanju.

V delovni organizaciji Ferralit, kjer sem zaposlen, delujejo štiri delegacije. Pred vsako sejo so se delegati seznanili in pretehtali gradivo, dogovorili pa smo se tudi, kdo bo govoril. Ko je šlo za konkretne programe, smo pripravili širše razprave med delavci, z željo, da bi kar v največjem številu uspešno sodelovali.“

Dušan Kočevar, SIP: „Delegatski sistem živi in se uveljavlja tudi v naši delovni organizaciji. Delegati svojo funkcijo resno jemljejo, se redno sestajajo in obravnavajo gradivo.

Sicer pa si želimo večjo povezanost med posameznimi zbori in to še posebej velja za zbor krajevnih skupnosti in zbor združenega dela.

Obveščanost še tudi ni najboljše. Delegati sicer redno prejema gradivo, ki pa je nemalokrat preobširno in za preproste-

ga krajana tudi marsikdaj težko razumljivo. Drži tudi, da večina delegatov nima časa za temeljitejšo pripravo na sejo. Za v bodoče navet: krajše in bolj pregledne informacije!“

Kočevar nam je omenil skrb svoje delovne organizacije za ureditev otroškega varstva v Šempetru. Z dvema novima igriščema so omogočili tudi otrokom delavcev Sipa organizirano varstvo.“

Bruno Randl: „Delegatski sistem se uveljavlja in prepričan sem, da bo v naslednjem mandatnem obdobju še učinkoviteje zaživel. Bo pa res, da se posamezni delegati še ne zavedajo svojih pravic in dolžnosti. Nemalokrat je vzrok za njihovo pasivnost na sejah tudi to, da niso razumeli gradiva. Zato bo treba pripravljati krajše in preglednejše gradivo.“

Slavko Resnik: „Delavci v združenem delu, pa tudi na drugih področjih se zanimajo za delovanje delegatskega sistema. Za uspešno delovanje delegatov pa je seveda potrebno, da se poleg pravic, v polni meri zaveda tudi dolžnosti, nalog, ki jih mora opraviti, da bi opravičil zaupanje svojih volilcev.

Rekel bi, da bomo v bodoče še uspešneje uveljavljali delegatski sistem. V bodoče bo treba doseči tudi večjo povezanost med posameznimi delegatskimi zbori, posebej še to velja za zbor krajevnih skupnosti in zbor združenega dela.“

Stane Jurjevec: „Delegatski sistem živi in se razrašča, kar je za našo družbo velika vrednota. Res pa je, da nekateri delegati doslej niso bili dovolj aktivni in tako volilci niso z njimi kdo ve kako zadovoljni. V bodoče ne bi smeli dopustiti, da bi morali zaradi slabe udeležbe kakšno sejo preložiti. Delegati, ki so jih volilci izvolili in jim zaupali to odgovorno poslanstvo, so dolžni, da v vseh razpravah plodno sodelujejo in tako doprinašajo svoj delež k učinkovitemu delovanju delegatskega sistema.“

štev.

Kako se pripravljamo na volitve? V naši krajevni skupnosti smo zelo natančno pregledali volilni imenik in ocenili dosežanje aktivnosti. Žal se v pripravi ni vključila mladina, čeprav smo bili za njihovo sodelovanje še posebej zainteresirani. Precej težav smo imeli pri izbiri kandidatov, ker nimamo ustrezne kadrovske strukture.

Za boljše delovanje delegatov v naslednjem obdobju bi morali vse kandidate najprej dovolj dobro seznaniti s tem, kakšno bo njihovo delo in katere njihove dolžnosti. Tu je tako kot v prometu — najprej moraš imeti izpit in šele potem lahko voziš.“

I. Jelen

Delegati so rekli

FRANCI VIDMAR, direktor skupnih služb SIS:

Če se ozremo na preteklo štiriletno mandatno obdobje, lahko rečem, da je bil dosežen napredek, čeprav je prisotnih še vse preveč slabosti, ki so objektivnega pa tudi subjektivnega značaja. Premalo pomoči smo nudili delegacijam, tako s strokovnega, kot tudi s političnega vidika, čeprav je treba poudariti, da veliko število različnih delegacij in konferenc delegacij onemogoča možnost tesnejše povezovanja in pomoči. Skoraj nemogoče je vzpostaviti stike s 190 posebnimi delegacijami, 60 konferencami združenih delegacij, 116 združenimi delegacijami, 20 konferencami združenih delegacij, 41 splošnimi in 15 konferencami splošnih delegacij, v katere je vključeno 2061 delegatov iz združenega dela in 860 delegatov iz krajevnih skupnosti. To pa ne pomeni, da ne bi mogli

delegacija ni mogla sestati in tudi seje skupščine se ni mogel nihče udeležiti. Zato smo v pripravah na volitve največ pozornosti namenili sestavi delegacije.“

IRENA ZORE, član delegacije za zbor združenega dela KZ Savinjska dolina:

„Ocenjujemo, da je bilo delo delegacije v tem obdobju dobro. Na sejah dele-

gacije so v času delovne sezone največkrat manjkali kmetje, čeprav so se aktivno vključevali v razprave. Večkrat so tudi postavljali delegatska vprašanja in so bili z odgovori zadovoljni. Menim, da so mu družbenopolitične organizacije in temeljne zadružne enote nudile premalo pomoči. Povezanosti z bazo ni dovolj.“

NANDE KUNST — delegat kooperantov KZ Savinjska dolina za zbor skupščine združenega dela:

„Menim, da je delegatski sistem v nekaterih sredinah zaživel, vendar še vedno ne tako, kot si želimo. Na sejah delegacije in tudi na sejah skupščine premalo govorimo

o kmetijstvu. Naša občina je kmetijska in industrijska in bi morali več pozornosti posvečati kmetijstvu. Gradivo za seje je za nas kmetskih preobširno in preveč zapleteno, namesto da bi bilo kratko in jasno, povedalo pa bi prav toliko. Z Delegatom je pri tem storjen korak naprej, zato upam, da se bodo stvari vendarle uredile.“

IDA STRNAD — konferenca delegacij zbora združenega dela Tovarne nogavic Polzela:

„Za delo konference delegacij zbora združenega dela v naši tovarni lahko mirno rečemo, da je bilo dobro. Ne zaradi dejstva, da delegati na sejah nismo „manjkali“, tudi zato, ker smo s sejo redno pri našli poročila in jih ustrezno posredovali dalje. Vedno smo se tudi udeleževali razgovorov z vodji delegacij. Uspešno pa smo delali predvsem zato, ker smo se doma-

la o vseh zadevah, ki jih je skupščina imela na dnevnem redu, temeljito pogovorili.“

Če bi delo neke delegacije ocenjevalizgolj po številu delegatskih vprašanj, predlogov in pripomb, prav gotovo ne bi bili med „prvimi“, čeprav smo jih posredovali precej. Seveda pa nikoli nismo sodili, da je število delegatskih vprašanj merilo za oceno dela neke delegacije. Rada pa bi dodala nekaj, kar pa ne zadeva samo našo občino, ampak je splošen problem. Gre za tisto, že skoraj oguljeno ploščo z naslovom „Preobširna in nerazumljiva gradiva.“ Da so res obširna (čeprav se je začeva bistveno izboljšala z glasilom Delegat, ki ga vsi pozdravljamo) in strokovno napisana, ni mogoče zanikati. Tudi razumljivejša bi lahko bila. Treba pa je vendarle vzeti v zakup dejstvo, da vsega ni mogoče povedati v kaki zelo poljudni obliki. Vsaka dejavnost ali področje dela, če ne govorimo o celoti samoupravnih socialističnih odnosov, ima svojo specifično izrazoslovje, ki ga pač moramo hočeš, nočeš, do neke mere osvojiti. In ko se bomo približali skozi gradivo, nam bo vsako naslednje šlo lažje od rok.

Najenostavneje pa je seveda reči, da je nerazumljivo in preobširno in da mi zanj nimamo časa. Velikokrat je to čudovito opravičilo za našo malomarnost. In še to: vprašajmo, če česa ne razumemo. Vprašajmo strokovno službo ali (ne nazadnje) pripravljalca gradiva). Delegatom, ki nas bodo kmalu zamenjali, želimo kar se da uspešno delo, zvrhano mero dobre volje in pripravljenosti, da bi izkušnje (dobre in slabe) dveh mandatnih dob koristno uporabili.

STANKO SATLER — delegat skupščine občinske kulturne skupnosti:

„Med delegati bo potrebno več resnosti. Seje skup-

ščine kulturne skupnosti so bile v tej mandtni dobi večkrat nesklepčne, za kar pa menim, da niso bili krivi delegati.“

STANKO EMERŠIČ — delegat krajevnih skupnosti Polzela za zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine:

„Naša delegacija na Polzeli je dobro delala. Res je, da smo bili včasih na robu sklepčnosti, toda gradivo smo obravnavali in se udeleževali sej občinskih skupščin. Premalo pa je bilo povezave med ostalimi delegacijami v krajevni skupnosti. Gradivo za seje je z Delegatom bolj pregledno, in kompletno za vse interesne skupnosti.“

Delo delegatov v KS Galicija

Kako so svojo nalogo opravili delegati in delegacije v preteklem mandatnem obdobju in kako se pripravljajo na volitve, ki so pred nami, smo povprašali tudi v krajevni skupnosti Galicija. Na zastavljeno vprašanje nam je predsednik krajevnih skupnosti Stanko Verdel povedal tole:

„V preteklem mandatnem obdobju vsi delegati niso opravili svoje dolžnosti tako, kot bi jo morali. Razlog je delno v tem, ker se nekateri svojih obveznosti sploh niso zavedali oziroma sploh niso vedeli, kaj morajo storiti. V naši krajevni skupnosti pa je tudi veliko primerov, ko delegati niso sami krivi za svojo neaktivnost. Precej jih je bilo zaposlenih v Celju

in Velenju, tamkajšnje delovne organizacije pa so bile redkokdaj pripravljene dati delavcu nekaj prostih ur, da bi se lahko udeležil sestanka. Delegati so bili zaradi tega prisiljeni koristiti svoj lastni dopust. To seveda ni opravičilo za nedelavnost, je pa razlog, ki bi ga v prihodnje morali upoštevati in v okviru Socialistične zveze o njem tudi spregovoriti.

Med delegacijami so bili aktivni zlasti delegati za zbor krajevnih skupnosti. Postavljali smo tudi delegatska vprašanja, vendar ni bilo vedno pravega odziva. Npr. dvakrat smo poskušali izvedeti, kaj bo s starim domom oskrbovancev, pa tega še danes ne vemo, čeprav želimo te prostore uporabiti za delo naših organizacij in dru-

PIONIRSKI KOTIČEK . . .

Srečanje bralcev v Žalcu

Tovarišica mi je rekla, da bom šel v Žalec, ker bo tam srečanje najboljših bralcev. Ko je prišel ta dan, me je tovarišica Lesjakova odpeljala v Žalec. Obstala sva pred veliko hišo. Šla sva v majhno dvorano, kjer so že bili zbrani otroci in mladinci. Na srečanju je bil tudi pesnik Slavko Pregl. Bil je precej velik. Imel je očala in brke. Najprej je povedal nekaj o svojem življenju, potem je prebral dve zgodbi. Bili sta zelo smešni. Vsaj za mene.

Razdelil je tudi nagrade: priznanje in lepo knjigo. Nazadnje smo bili še pogoščeni. Bilo je zelo lepo in želim si, da bi bilo takšno srečanje tudi drugo leto.

Jernej Lukman, 4. razred, Tabor

Moj odnos do knjig

Pri nas doma imamo mnogo knjig. Nimamo sobe, v kateri ne bi bilo knjižne police ali omare s knjigami. Poleg tega smo vsi dobri in vneti bralci, tudi stara mama. Čeprav je že stara in je oči ne ugotovijo več tako, kot je treba, zmeraj rada seže po dobri knjigi in jo, če je že ne prebere, vsaj prelista. Tudi jaz imam v svoji sobi knjižno polico, na kateri se gnetejo knjige vseh vrst. S pravljicami, pesmicami, in partizanskimi zgodbami. Knjige, ki jih imam doma, zelo rada prebiram. Čeprav sem katero od njih že prebrala, bo v rojih rokah še zmeraj priljubljena. Poleg knjig, ki jih prebiram doma, obiskujem še šolsko knjižnico. V njej si sposodim take knjige, ki jih doma nimam, želim pa jih prebrati. Berem jih v prostem času, najraje pa med boleznijo, saj se z njimi kratkočasim. Zelo sem vesela, če od staršev ali stare mame dobim knjigo, saj vem, da so mi jo kupili zato, da mi bo zmeraj v veselje.

Alenka Žgank, 6. razred, Žalec

Povabim te na potep, prijatelj

Pust dan, pust, da bolj pust ne bi mogel biti. Pravkar premišlujem, kaj bi delal, ko se spomnem, da bi jo mahnil na potep. Hitro se oblečem in zdirjam ven. Grem k sosedu. A ne more iti z mano. Zato odidem sam. Kmalu pridem na rob gozda. Tam se začne čar gozda, ki ga more razložiti samo eno čustvo: ljubezen do narave. Tam v krošnji skačejo ptice, na robu gozda stoji srna z mladičem. Jeseni se je od kdove kod priklatil trop srnjadi. S silnimi sunki dvigujejo glave. Kar stisne me pri srcu, ko pomislim, da bodo tod kar naenkrat bloki.

V tem srna dvigne glavo, veter se je obrnil, na mah izgine z mladičem, le njeno zrcalo se še vidi v presledkih. Odidem naprej, tam, na drugi strani, je detelja. Pogledam, nič! Že hočem naprej, ko se iz detelje prikažejo dolga ušes in nato še ena. „Zajci!“ me prešine. Eden naredi možica in se ogleduje. Nič nevarnosti, lahko se pokaže še drugi. Začneta se prekopicovati, se loviti in teči proti robu jase. Nato izgineta v temi gozda.

Prelep doživljaj za nekoga, ki pozna čar gozda. Z veseljem v srcu se odpravim domov.

Jernej Nahtigal, 6. razred, Žalec

Kako bo, ko bo šola dograjena

Ko sem začela hoditi v tretji razred, sem izvedela veselo novico. Dozidali bomo novo šolo. Zidarji so začeli graditi z vso vnemo. Težko čakam, da bom lahko hodila v to novo šolo. Sedaj bom imela pouk samo dopoldne. Tega se najbolj veselim. Z mamico bova lahko šli zjutraj skupaj v šolo. Ker imam zaradi gradnje šole pouk samo popoldne, sem žalostna. Saj moram biti vse dopoldne sama doma. Zvečer pa moram po temi domov. Ker me je strah, me vedno pride čakati pred šolo. Nove šole pa se ne veselimo samo jaz, ampak tudi mama, ati in bratec, saj bomo lahko ves popoldan skupaj.

V novi šoli, kjer bo 24 učilnic, bo imel vsak razred svojo. Želim si, da bi te urejene učilnice učenci bolj čuvali, da bi ostale še dolgo lepe. Rada bi, da bi imeli več omar, kamor bi lahko spravili barvice, atlase in bloke. Lepo bi bilo, če bi imeli večjo garderobo. Pred šolo pa si želim cvetoče gredice. Lepo bi bilo, če bi imeli na hodniku vitrino, v kateri bi bilo predstavljeno življenje borke Vere Slander. Po njej nosi šola ime. Žal mi je, da tovariš Tito ne bo vedel za našo novo šolo. Spominjam pa se, da je večkrat rekel: „Učite se in učite se!“ V lepi novi šoli se bomo lahko veliko naučili.

Andreja Repnik, 4. razred, Polzela

SANJA UROŠ, 8.C

RUBRIKA MLADIH — RUBRIKA MLADIH

Zakaj (ne)odhajamo na mladinske delovne akcije

V začetku vsakega leta izdelamo razpis za odhod brigadirjev na zvezne in republiške delovne akcije. Namenoma ne želimo sami ponovno pisati o tem, kaj predstavljajo mladinske delovne akcije za našo družbeno ureditev, zato smo raje besedo prepustili mladim.

Robert Mlinar

ROBERT MLINAR: „Lansko leto sem bil prvič na mladinski delovni akciji. Vesel sem, da sem se odločil za odhod na MDA, saj je to ena izmed najprimernejših oblik širjenja bratstva in enotnosti mladih iz Jugoslavije. V letošnjem letu bi želel ponovno na MDA, vendar izven SR Slovenije, da bi spoznal tudi brigadirsko življenje na ostalih akcijah v Jugoslaviji. Menim, da bi bilo potrebno posvetiti več pozornosti pripravi na MDA, tako s strani mladinske organizacije, kot s strani ostalih družbenopolitičnih organizacij in širše javnosti sploh. Dogaja pa se, da ostali od nas samo zahtevajo, ne da bi se pri tem zavedali, da spada to področje dejavnosti tudi v okviru njihove družbenopolitične odgovornosti.“

Potrebno bi bilo tudi bolj načrtno delo s starši, da bi tudi oni dobili pravilno predstavo o pomenu mladinskih delovnih akcij.

JANI KOVAČIČ: „Strinjam se z ugotovitvijo, da mladi premalo vedo o življenju na mladinskih delovnih akcijah, zato se tudi neradi odločajo za sodelovanje. Mnogo premalo pozornosti posvečamo tudi brigadirjem, ko se vrnejo z akcije. Potrebno bi bilo ustanoviti klub brigadirjev in to obliko organiziranosti vnesti v redni program občinske konference ZSMS.“

Na delovni akciji sem bil že dvakrat, vsekakor pa želim, da

Jani Kovačič

bi na akcijah še sodeloval, zavedam pa se, da bo to sedaj težje, ker se bom v kratkem zaposlil. Vemo pa, da imajo organizacije združenega dela zelo malo razumevanja za odhod brigadirjev na MDA, če gre to na stroške delovne organizacije. Želel bi, da se v evidentiranje brigadirjev vključi celotna družba, da bi lahko na MDA odhajali s popolnimi brigadami, čeprav lahko kljub nepopolnemu številu brigade dosežemo dobre rezultate, priznanj za uspešno opravljeno delo pa zaradi nepopolnosti ne moremo dobiti.“

BREDA VODOVNIK: „Za sodelovanje na mladinski delovni akciji sem se odločila predvsem iz radovednosti, saj sem slišala mnogo pozitivnih mnenj od udeležencev v brigadah. Vesela sem, da sem bila na akciji tudi jaz zelo zadovoljna in da sem se vrnila s trdno odločitvijo, da se bom mladinskih delovnih akcij še udeleževala. Res je, da se nam kljub večletni praksi pri organizaciji še vedno pojavljajo določene težave. Predvsem bi bilo potrebno v prihodnje posvetiti več pozornosti sami pripravi odhoda brigade na MDA, strukturi in kadrovskim

Breda Vodovnik

rešitvam, za kar bi se morale čutiti odgovorne tudi ostale družbenopolitične organizacije v vseh sredinah naše družbe, predvsem pa odgovorni mladinci v OO ZSMS.“

Večjo pozornost je v prihodnje potrebno posvetiti dobro organiziranim lokalnim mladinskim delovnim akcijam, s tem pa si zagotovimo dobro pripravljenost in usposobljenost za zvezne ali republiške MDA.

Vidimo, da so si mladi v izjavah precej sorodni, da si želijo, da bi se mladinske delovne akcije tudi nadalje razvijale, da bi bilo med mladimi čimveč zainteresiranih za sodelovanje in da bi dobili širšo družbeno podporo.

Omenimo naj tudi to, da pripravlja letošnje leto občinska konferenca ZSMS dve mladinski delovni akciji in sicer KRUSŠEVAC 82 v mesecu juliju in MDA GORIČKO 82 v mesecu avgustu. Z namenom, da bi se lahko za akciji prijavilo čim več brigadirjev, objavljamo tudi prijavnico, katero izpolnite in pošljete na naslov: OK ZSMS ŽALEC.

I. Terglav

PRIJAVA

Ime in priimek ..... rojen: .....

Naslov .....

Želim sodelovati na MDA Kruševac, Goričko (ustrezno obkroži)

Naslov DO oz. šole .....

Podpis:

Usmerjanje mladih v obrambne poklice

Izredno zahteven, a dobro nagrajevan in družbeno cenjen poklic aktivnega vojaškega starešine v naših poklicih nima tiste veljave, ki bi jo moral imeti. Zato se zanj odloča premajhno število osmošolcev.

Zavedamo se vseh dobrih in slabih strani poklica, toda v katerem poklicu tega ni?

Uniforma postane delovna obleka za strokovnjaka na delih in opravih v enotah in zavodih JLA. Mesto službovanja je tudi v drugih poklicih odvisno od usmeritve in od uspešnosti pri delu in zajema vsaj službovanje na področju cele Jugoslavije, če ne tudi v tujini.

Kje so torej vzroki za neuspešnost pri kadrovanju v obrambne poklice?

Odgovor je preprost. Vzroki za neuspešnost pri kadrovanju mladih v obrambne poklice v premajni popularizaciji tega poklica v naši družbi na vseh nivojih: v okviru šol, družbenopolitičnih organizacij, krajevnih skupnosti, TOZD, družin ...

Ko bomo spoznali, da je poklic aktivnega vojaškega starešine drugim poklicem enakovreden, ko bomo spoznali, da so tudi v civilnih poklicih določene pomanjkljivosti in težave, ko bomo spoznali, da je poklic aktivnega vojaškega starešine socialno varen in potreben v naši družbi, bomo prešli iz sedanjega stanja.

Družbeni dogovor o rasti zaposlovanja v naši družbi jasno kaže, da v naši družbi ne bo vedno možno izbirati smeri in bo lanja niti vsebine programov v srednje usmerjenem izobraževanju, še manj pri zaposlovanju.

Premislimo vsi skupaj, ali je poklicna odločitev za poklic aktivnega vojaškega starešine res samo plod mladostniške razigranosti, nestalnosti interesov mladih ljudi, želje po avanturah in še mnogo drugih kategorij, s katerimi ponavadi označujemo zrele poklicne odločitve mladih.

Če se danes stojite pred vprašanjem „Kam po osnovni šoli?“ se oglasite na sekretariatu za ljudsko obrambo skupščine občine Žalec, kjer vam bomo svetovali in morda našli rešitev za vas in vaše sinove o nadaljnjem poklicnem izobraževanju.

VEČER Z MLADIMI LITERATI

Po nekajletnem premoru se je komisija za kulturo pri občinski konferenci ZSMS Žalec ponovno odločila za organizacijo večera z mladimi literati.

V razpisnem natečaju bodo lahko sodelovali pesniki in pisatelji — začetniki, ki še niso dopolnili 27 let in so iz našega območja. Posamezniki lahko sodelujejo z največ tremi prispevki. Vse prispevke bo pregledala posebna strokovna komisija ter izbrala najboljše. Vsi prispevki pa bodo objavljeni v posebnem literarnem biltnu. Avtorji treh najboljših priznih del ali pesmi bodo nagrajeni.

Za vse sodelujoče bodo pripravili konec februarja Večer z mladimi literati, hkrati pa pripravili tudi razgovor s priznanimi slovenskimi književniki.

I. T.

Kje raste naš kruh

Stoenska počasi požira kilometre na neskončno ravni in se bolj dotrajani cesti. Ob glasbi opazujem levo in desno eno samo veliko ravnino, eno samo veliko polje. Tu je torej ta žitnica Jugoslavije — Vojvodina. Precej začuden pogleda delavca, ki pešači po tej ravnini, saj do obzorja ne vidi drugega kot ravnino. Ko pa končno prideš do naselja, si zopet malce presenečen, kajti tu so naselja povsem drugače oblikovana kot pri nas. Vasi se vlečejo ob vsaki strani ceste, po več kilometrov, vendar so hiše postavljene druga ob drugo z obvezno ograjo ali zidom, pred dvoriščem samo v eni vrsti ob cesti in nikjer drugje. Za hišami so namreč na tej ravnini samo polja, ki jih ti prebivalci obdelujejo.

Končno prispemo v Bačko Palanko, ki se po strukturi mesta skoraj ne razlikuje od naših mest, morebiti še najbolj v tem, da so trgovine z določenimi artikli dosti bolj preskrbljene kot pri nas v Sloveniji.

Po sprejemu nas je prevzel vodič po Bački Palanki, direktor njihovega občinskega glasila Nedeljne novine Kosta Vujanović. Tu velja omeniti izredno gostoljubnost vseh teh ljudi, saj pri nas na kaj takega silno redko naletiš.

Bačka Palanka je zanimiva tudi po strukturi narodov in narodnosti, saj prebivajo tu skoraj vsi slovenski narodi.

Največ pa je poleg Srbov še Slovkov in Čehov.

Ker se ta naša pobratena občina ukvarja v največji meri s kmetijstvom, smo poiskali direktorja kmetijske organizacije Radeta Babiča, ki je najprej povedal, da je bil že večkrat v občini Žalec in takoj nato, kako urejene se mu zdijo naše hribovske kmetije. Sicer pa njihova „Poljoprivredna organizacija Bačka Palanka“ zaposluje 2200 delavcev, ki delujejo v okviru 25 TOZD-ov. V preteklem letu je skupni prihodek znašal več kot štiri in pol milijarde dinarjev. V družbenem sektorju imajo 10 tisoč hektarjev, v zasebnem pa 25 tisoč hektarjev zemljišč. Glavni pridelki pa so pšenica, koruza, ječmen, sladkorna pesa in sončnice. Poleg poljedelstva zajema kmetijska organizacija tudi mlekarstvo v vasi Pivnice, kjer dnevno predelajo 0 tisoč litrov mleka v sir in v druge proizvode, ki veljajo pri tej predelavi za stranske proizvode. To mlekarstvo še obnavljajo, tako da se bo njena proizvodnja še povečala.

Naslednji pomembni objekt je sladarna, ki oskrbuje s sladom 14 jugoslovanskih pivovarn, med drugimi tudi pivovarno Union v Ljubljani.

Okolica Bačke Palanke je znana po vinogradnih in s tem seveda po vinih. Najbolj iskano in cenjeno je vino Graševina, ki ga je leta 1954 kraljica Eliza-

beta proglasila za najboljšo vino na svetu. Poleg graševine se ceni tudi Rizling.

Delovna organizacija ima tudi klavnico, saj redijo po okoliških vaseh skupaj kar 60 tisoč glav govedi.

Ne nazadnje pa so tu še veliki sadovnjaki, kjer v glavnem uspevajo slive in breskve.

Občina Bačka Palanka nudi zelo ugodne možnosti tudi za lov, saj tu kar „mrgoli“ zajcev, vendar mnogi med njimi končajo pod kolesi avtomobilov, namesto pod streli lovcev. Prav tako ne manjka tu srnjadi in pernate divjadi, kar prav dobro vedo tudi lovci, saj jih letno pride samo iz Italije preko 2000! Za bivanje in za informacije o lovu se lahko prijaviš kar v hotelu Turist, ki je v centru Bačke Palanke.

Ta občina leži tik ob levi obali Donave, ki ima mnogo mrtvih rokavov, otočkov, pritokov in raznih jezerc, ki so pravi raj za ribiče, saj so te vode bogate tudi še s somi in ščukami, ki so pri nas že prava redkost. Zelo znan pa je tudi kaviar iz Kladovača.

Posebno vzdušje vlada, ko stopiš v Ribjo čardo, restavracijo, ki je specializirana za ribja jedila vseh vrst in na vse načine, seveda pa lahko po želji dobiš tudi druga jedila. To je tudi ena redkih restavracij, kjer še vedno zabava goste pravi ciganski orkester. V tej čardi smo preživeli izreden večer z direktorjem hotela Turist, Rajkom Ivancicem in vodjem Ribje čarde — Bogosavom Velimirovičem. Ribja čarda slovi po jedeh iz kotličkov ter po „jagnjetini izpod sača“, to je jagnjetina, ki jo pečejo v zemlji, zakopano v žerjavico. K tej jagnjetini dodajo še krompir, ki se navzame arome iz mesa in obratno in to vse skupaj dobi čudovit okus.

Blizu mesta Bačka Palanka leži mlado mesto Čelarevo, ki ji je naziv mesto uradno „prislužilo“ na zadnji seji skupščine občine. Omenjam ga zato, ker je v tem mestu po vsem svetu znana tekstilna tovarna „Dunav“ in Čelarevo se je verjetno razvilo po njeni zaslugi. Dunav zaposluje 1600 delavcev, izdelujejo pa embalažo za

Središče Bačke Palanke. Novi časi, sodobnejši videz.

kmetijstvo, vrvi, preproge in tkanine za preproge. Velik del svojih proizvodov izvozijo na konvertibilna področja, v zadnjem času pa navezujejo tudi stike z deželami v razvoju. Samo v Belgijo nameravajo letos izvoziti za tri milijone dolarjev izdelkov.

Ta tovarna ima v svoji sestavi tudi motel s pokritim bazenom in ogrevano vodo. O tovarni je pripovedoval direktor Dunava Zarko Lukić, o samem Čelarevu pa Dušan Ševo, ki je povedal nekaj besed o zgodovini tega mesta, med drugim tudi to, da je pred vojno živelo tu 80 odstotkov Nemcev. Po osvoboditvi pa se je priselilo veliko Bosancev. Danes šteje mesto 5000 prebivalcev, ki so, razen v Dunavu, zaposleni še v tujakajšnji pivovarni, ki je sicer veliko manjša od Dunava, lahko pa se pohvali s kvalitetnimi proizvodi.

Velik del teh prebivalcev pa se po delu v tovarnah še vedno ukvarja s kmetijstvom, tu v Čelarevu največ s hmeljarstvom.

Obiskali smo še kmeta Josefa Imreka v Pivnicah, ki s svojim sinom in ženo zelo uspešno kmetuje. Imrekovi so vključeni v kmetijsko organizacijo, po rodu pa so Slovaki. Nabavili so si vsa potrebno mehanizacijo za kmetijstvo: od traktorja, pa vse do kombajna za obiranje koroze. Z očetom sta ponosno povedala, da je vsa njuna mehanizacija, razen traktorja, iz Slo-

venije, gospodinja pa ima kuhinjo in gospodinjske stroje iz Gorenja.

Imrekovi imajo devet in pol hektarjev zemlje, na kateri pridelujejo predvsem koroze. V hlevu imajo 12 bikov in 15 telet, v svinjaku pa 150 svinj. Josef je dobil nekaj kredita in s pomočjo tega, predvsem pa s pridnim delom in pametnim gospodarjenjem ustvaril to imetje, v katerem sedaj uživa. Sina je nagovarjal, da bi končal avtomehaniškarsko šolo, toda on je vztrajal, da bo ostal na kmetiji in nadaljeval z očetovim delom. Ko smo ga povprašali o problemih, sta oba z očetom najprej omenila pomanjkanje nafte, ki pesti ne samo njih, ampak tudi ostale kmete na tem področju. Kot drugi problem pa je tudi tu prisotno pomanjkanje močnih krmil. Zadovoljni niso niti z odkupno ceno proizvodov in pravijo, da je laže tistim, ki niso kooperanti, saj lahko le-ti prodajajo v Hrvaški. Seveda pa sta povedala, da se prav zato izogneta mnogim drugim problemom, ki se jim nekooperanti ne morejo. Za zaključek o tej vzorni kmetiji, ki je lepo urejena tudi na pogled, le še en zgovoren podatek: letno proizvedejo Imrekovi kar 90 ton koroze!

Pa še nekaj besed o gospodarstvu, po podatkih, ki nam jih je podal Živko Drača, predsednik izvršnega sveta.

Realni družbeni proizvod naj bi se povečal letos za 4%. Rast

v industriji naj bi znašala 4,5%, v kmetijstvu pa 3,2%. Zaposlenost naj bi bila večja za 3%, izvoz pa bi se povečal za 22,6%, medtem ko uvoz za 12,6%. 60% izvoza bo na konvertibilno področje, naložbe pa naj bi bile predvsem v kovinsko industrijo in kmetijstvo. Njihova skupna vrednost bo znašala milijardo in 230 milijonov dinarjev, kar predstavlja 28% družbenega proizvoda.

Povečati nameravajo še proizvodnjo pšenice, koroze, sladkorne repe, sončnic, mieka, sadja in zelenjave, v industriji pa ima prioriteto kovinsko-predelovalna industrija, kjer naj bi se fizični obseg proizvodnje povečal za 8,4%. Med prioritete dejavnosti sodijo še industrija elektroinstalacij ter bazična kemija.

Za konec velja omeniti še možnosti za sodelovanja s to našo pobrateno občino Bačka Palanka, ki so vsekakor velike, predvsem z našim Hmežadom in pa Gostinstvom in turizmom. Naši delavci bi si ob lovu in ribolovu ob Donavi, kjer je možno tudi kopanje in ob mnogih drugih ugodnostih, ki jih nudi Bačka Palanka, prav gotovo dovolj oddahnili od celoletnega dela v tovarnah.

Vsekakor pa veliko bolj kakor ob naših prenapoljenih plažah in zasoljenih cenah na našem modrem Jadranu.

ZVONE PETEK

Na dvorišču kmetije Josefa Imreka. Na sliki levo Josef, desno pa kolega novinar Nedeljnih novin.

Srečno, prijatelj moj!

Potrkam na vrata in vstopim.

Zagledam drobno, črnolaso petdesetletno učiteljico, ki že vrsto let uči v višjih razredih osnovne šole. Bila je prijazna, vendar nekam boječa in nezaupljiva. Kljub temu mi je zaupala, da je srečna, kadar se lahko do kraja preda in razda otrokom v šoli, v razredu, v njenih višjih razredih sodobne osnovne šole; to je njena največja skrivnost.

— Tovarišica Magda, pozdrave nosim.

— Res? Od kod?

— Oprostite, se morda spominjate učencev sedmega razreda pred osmimi leti?

Rahló naguba sicer ravno čelo, pomisli in dahne.

— Seveda!

— Naševa priimke. Nato: Čakajte, pred osmimi leti?

— In še katerega?

— Seveda. Takrat je bilo v razredu petindvajset učencev. Čakajte, da se spomnim. No ja: Hostnik...

— Francelj! jo prekinem, ji stisnem roko, jo poljubim na lice in ji povem, da mi je France na Pohorju, ko sva se srečala pri Osankarici, na-

ročil, naj jo v njegovem imenu poljubim in pozdravim.

Solze so ji zalile oči, nato jih obriše, zajame zrak in tiste njene modre oči ji spet zažarijo:

— Ah, Hostnikov France iz Dolenje vasi! Seveda se ga spominjam. Pred leti je končal srednjo kmetijsko šolo v Mariboru. Zlat fant. Zvedela sem, da je kmet. To je zanj, samo to. Čakajte, saj imam njegovo sliko... In že je tu z albumi v naročju. Počasi, z zavzetostjo jih polaga na mizo in govori:

— Pred desetimi leti sem začela s temi albumi. Vsak izmed njih je razred zase. Že kar na začetku leta poprosim učence, da mi prinesejo svoje slike. Potem jih prilepim v album in poleg priložim listič z zgodbo, ki mi je od tega ali onega ostala najbolj v spominu. Na vsak album z velikimi črkami napišem: Srečno, prijatelj moj. Poglejte, tukaj je tisti France. V urejenem hlevu med živino. Preberem: Ne urje. Pred začetkom šole. Vsi smo v razredu, samo njega ni. Ne bo ga, si mislim.

Tričetr ure hoda v takšnem neurju ne bo zmogel. Bliski parajo nebo, strele sekajo, jaz pa gledam skozi okno. V naluvi vidim drobno postavo. Upira se vetru in vztrajno hiti naprej. Gledam, strmim. On je. Hostnikov France. Nekaj tišči za srajco. Potrka. Vstopi. Curlja od njega. Izza srajce potegne droben šopek nageljnov, kakršnih nimajo nikjer v dolini. Oči še bolj zažarijo. Usta gredo v rahel nasmeh, obraz govori: Pa sem prišel. Nate, tovarišica Magda.

To je bil šopek nageljnov, moj najlepši šopek v življenju...

Vse to so moji sinovi in hčere, nadaljuje. Glejte, ti pa so lanski. Samo dvajsetim sem bila razrednik. Preberite te moje zapiske, ta čas pa bom pripravila kavo...

Odhitela je v kuhinjo, jaz pa obračam liste, gledam obraze. Bolj kot obrazi me zanimajo zapisi. Kakor da jih je zapisala prava srčna mati. Stavki so kratki, jedrnati, iz vseh pa vejejo tople besede: Srečno, prijatelj moj!

DRAGO KUMER

Zaton delegata Stolčnika

KOZERIJKA

Jaka Stolčnik se je hudo jezen na vesoljni svet zaprl vase, posedal doma in se tolažil z rizlingom, ki mu ga je pridno natakala tašča Špela. Še tako prijazna vabila na predvolilne sestanke v krajevni skupnosti Smrečje ga niso ganila.

„Jim bom že pokazal, kdo je Jaka Stolčnik, da bodo pomnili. O, še žal jim bo,“ je robantil. Mož je bil prepričan, da se mu je zgodila nezasišana krivica, kajti njegovi krajan, ki jih je doslej zastopal kot delegat, so mu na zadnjem predvolilnem zboru obrnili hrbet. Kot novega kandidata so izbrali Jesičnika, tisto revo, ki še avta nima. „Ze res, da je nor na delo, pa kaj, ko mu besede ne tečejo z jezika. Jaka Stolčnik pa je vse kaj drugega, jezik mu teče kot namazan. Ima najlepšo hišo v vasi, stene je obložil z macesnom, v garaži stoji mercedes, na

vrtu pa stoje kamniti palčki in razkazujejo Stolčnikov standard.

Krajani pa, da bi jih zlodej, izberejo za kandidata Jesičnika! To je Stolčnika peknilo in tuhtal je, kako bi se jim maščeval. Biti delegat, to je bila zgolj častna funkcija, ki pa jo je Stolčnik, kljub svoji bahavosti in namazanemu jeziku, bolj slabo opravljal. Glede standarda se ni pritoževal, kajti v kletni delavnici je brnel stroj „samodel“, nenasitno požiral kolobarje tanke bakrene žice in polnil zaboje z neskončno dolgimi verižicami. Delo teče samo in Jaka le vsak večer izprazni zaboj in ob koncu tedna verižice zapelje v bližnjo tovarno gospodinjske opreme, kjer je kooperant.

Iznajdljivi delegat Jaka pa ima še druge dohodke. Vse kar pridela na vrtu (obdeluje ga tašča), po najbližji poti proda v krajevni menzi.

Je pa Jaka nekega dne minulo poletje stopil v menzo in pobaral upravnico Zatičnico, kje nabavlja zelenjavo. „V bližnjem mestu!“ je odvrnila. „Veš, Zatičnica, jaz pridelam na vrtu več povrtin, kot jih porabimo doma, pa sem mislil, da bi jih menza odkupila,“ ji je pred-

Center za socialno delo občine Žalec obvešča, da bo predzadnjsko svetovanje v mesecu marcu že 1. marca 1982 ob 15 uri v prostorih Zdravstvenega centra Žalca in ne na predviden dan — 8. marca 1982.

Trk.

Družbeni pravobranilec svetuje

Venko Satler

na strani „discipline“ kot na dejanskem preizkusu strokovnih in drugih z delom pridobljenih delovnih zmožnosti.

Take pomanjkljivosti pri uvažanju poskusnega dela lahko imajo za posledico, da je delavec sklenil delovno razmerje brez pogoja poskusnega dela.

2. Zakonitost dela disciplinskih komisij

Pri vodenju disciplinskih postopkov posvečamo še vse premalo pozornosti ugotavljanju dejanskega stanja o tem, ali je delavec kriv očitane kršitve delovne dolžnosti ali ne. So kršitve delovnih dolžnosti, kjer je ugotavljanje dejanskega stanja oz. krivde zelo enostavno (npr. neupravičeni izostanki z dela, zamujanje na delo itd.).

Mnogo težje pa je pri tistih opredelitvah o kršitvah delovnih dolžnosti, ki so neposredno povezane z odgovornostjo pri opravljanju del in nalog, npr.: težji primeri kršitev predpisov in ukrepov za varnost pri delu, malomarno opravljanje del oz. nalog itd. Pri takih in podobnih kršitvah večkrat z razpoložljivimi dokazi ni možno ugotoviti dejanskega stanja in se zaževa zaključiti z izrekom ustreznega disciplinskega ukrepa več ali manj na domnevah oz. predpostavkah. Izrek disciplinskega ukrepa „pod vsako ceno“ je včasih pogojen tudi z zahtevo upravičenega predlagatelja za uvedbo disciplinskega postopka. Zakonitost dela disciplinskih komisij je torej v veliki meri odvisna od ugotavljanja dejanskega stanja kršitev delovnih dolžnosti in si mora pri tem zagotoviti popolno samostojnost in avtoriteto.

Pomanjkljivosti so zlasti naslednje:

- določanje primerov v samoupravnem splošnem aktu o delovnih razmerjih, ko je delavec lahko določen čas na poskusnem delu. Gre torej za posamične primere in ne morda za neko splošno opredelitev poskusnega dela;

- v objavi oz. oglasu za zaposlovanje prostih del oz. nalog se ne navaja pogoj poskusnega dela;

- delavec s sklepom o izbiri kandidata ni obveščen o pogojih poskusnega dela, niti o sestavi komisije za spremljanje in ocenjevanje uspešnosti tega dela;

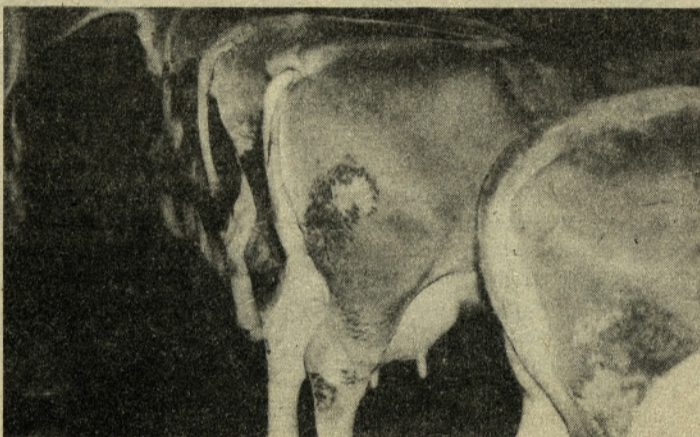
- ocene komisij za spremljanje in ocenjevanje uspešnosti poskusnega dela so večkrat presplošne in v opredelitvah bolj

Verdevova kmetija v Podkraju

Ozka, a dobro vzdrževana makadamska cesta pri odcepju zavije skozi hosto in se potlej povzpne na zaobljeno planjavo, sredi katere stoji Verdevova domačija v Podkraju.

Pred nedavnim pozidana nadstropna hiša, silos poleg hleva, ki so ga začeli prenavljati, pospravljeno dvorišče in stroji v lopi; vse to kaže, da so tu doma dobri gospodarji, ki vsak dinar smotrno vlagajo v tržno proizvodnjo.

Gospodar Franc Verdev je maloprej z avtom odpeljal mleko v tri kilometre oddaljeno zbiralnico, zato smo se pogovarjali z gospodinjo Jožefo, sinom Brankom in snaho Marijo. Branko je bil do lanskega leta v službi, sedaj pa se je posvetil proizvodnji na kmetiji. Tu so bili še otroci, skratka, bili smo

Kmetija ima glavni dohodek od prodaje mleka. Pogled na rodovniško živino v Verdevovem hlevu

V tržno proizvodnjo usmerjena Verdevova kmetija v Podkraju

pisana družba in tako je pogovor sproščeno stekel.

V hlevu smo našli 25 sivo-rjavih goved, od tega imajo osem krav, ostalo pa je mlada živina. Hlev je očitno premajhen, zato je razširitev nujna. Kmetija je tržno usmerjena v mlečno proizvodnjo. Lani so poleg lastne porabe odpeljali v zbiralnico 22 tisoč litrov mle-

ka. Pridelali so tudi precej krompirja in dobro jim je obrodilo sadje.

Na 24 ha velikem posestvu je 9 ha obdelovalnih površin, drugo pa so travniki in hosta. S preureditvijo hleva bodo pridobili nova stojišča, tako da bo čredo možno povečati od 30 do 35 glav, od tega bi imeli 15 krav molznic. Njihov cilj je dosežati letno proizvodnjo do 50 tisoč litrov mleka pri povprečni letni molznosti 4500 do 5000 litrov mleka po kravi.

Ker že sedaj dajejo starejše krave po 4300 litrov mleka, je njihov program izvedljiv. V ta namen si bodo prizadevali doseči še večjo proizvodnjo dobre mrve. Sicer že sedaj redno gnojijo travnike in letno pospravijo tri košnje. Pomagajo si z umetnimi gnojili, na leto jih porabijo osem tisoč kilogramov. Ker imajo precej živine, pripravijo tudi precej gnoja. Ker jim kapacitete

silosa (56 m³) ne bodo zadostale, nameravajo zgraditi še en silos, tako da bi pripravili nad 100 m³ silaže. Poleg mrve in silaže dodajajo za priboljšek živini močna krmila. „Draga so,“ pravi Branko, „mleko ima že eno leto nespremenjeno ceno, reprodukcijski materiali pa se vsak dan dražijo in ob tem kmetovalcem usiha dohodek.“

Hkrati s prenovitvijo bodo hlev preuredili na izplačevanje. Za to naložbo so najeli kredit, sicer ne bi zmogli. Čeprav nimajo vse zemlje na ravnem, lahko s traktorjema (večji ima 42 KM) obdelujejo vse njive.

Izjemno lepa lega in nova hiša pogojeta tudi kmečki turizem. Verdevova družina za zdaj ne računa na tovrstni dohodek. Gospodinji sta nam rekli, da jim je glavni cilj večja tržna proizvodnja, ob tem pa ni dovolj časa za druge dejavnosti, kar je tudi res.

L. TRSTENJAK

Prometna varnost v naši občini

Izvršni svet in zbori občinske skupščine so obravnavali poročilo sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter ugotovili, da se prometna varnost v preteklem letu ni bistveno izboljšala, saj je bilo število nesreč večje.

Poudarili so, da je prometna varnost sestavni del družbene samozaščite, zaradi česar jo bo potrebno vgrajevati v delo komitejev za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

Delo sveta je razdeljeno na komisije, ki delujejo na področju vzgoje predšolske in šolske mladine, vzgoje odraslih in cestno prometne problematike.

Uspešno delo sveta je pogojevalo tesno sodelovanje s Postajo milice Žalec, prometno postajo milice Celje, Avto šola ZŠAM Žalec, osnovnimi šolami, vzgojnovarstvenimi zavodi, organizacijami združenega dela in krajevnimi skupnostmi. Na vseh šolah in vzgojnovarstvenih zavodih so pripravili tudi predavanja, ob njih pa prikazali tudi filme o prometu.

Pri vzgoji predšolske in šolske mladine je bila prometna vzgoja usmerjena v vključevanje le-teh v promet kot pešcev, kolesarjev in promedistov. Osnovnošolci so sodelovali tudi na šolskem in občinskem tekmovanju KAJ VEŠ O PROMETU, najboljši pa so se udeležili republiškega tekmovanja v Postojni.

Na vseh šolah so izvedli tudi kolesarske izpite, ki jih je uspešno opravilo 405 učencev. Na osnovnih šolah v Petrovčah, v Žalcu, v Sempetru, v Preboldu, v Braslovčah, na Polzeli in na Vranskem pa so pripravili tudi tečaje o cestno prometnih predpisih za učence sedmih in osmih razredov. Kar 135 učencev si je pridobilo potrdilo o poznavanju cestno prometnih predpisov, ki ga potrebujejo za vožnjo s kolesom z motorjem. Organiziran je bil tudi tečaj za voznike koles z motorjem in kmetijskih traktorjev, za katere si je pridobilo potrdilo 32 udeležencev, vozniško dovoljenje za vožnjo kmetijskega traktorja pa 24 udeležencev.

Prometna vzgoja odraslih je bila usmerjena v prometno vzgojno predavanje, ki so jih popestrili s filmi o prometu. Okoli 3000 občanov pa se je udeležilo predavanj o razlagi novega temeljnega zakona o varnosti cestnega prometa. V kmetijskih

zadrugah Kmetijskega kombinata Hmezd so pripravili predavanja za voznike kmetijskih traktorjev, udeležilo pa se jih je 305 voznikov kmetijskih traktorjev, ki so zaposleni pri tej delovni organizaciji. Zajeti pa so bili tudi kmetje kooperanti. Poklicni vozniki motornih vozil so se lahko v dopolnilnem izobraževanju seznanili z novostmi zakona, ob zaključku pa so svoje znanje preizkusili s testiranjem.

Za izboljšanje cestno prometne varnosti so bile izvedene tudi akcije: Kolesar v prometu, Varnost otroka na poti v šolo, Pešec v prometu in Brezhibno vozilo — je varno vozilo.

Cestno prometna problematika je še vedno pereča, saj je prometna varnost, kljub vsem naporom, še vedno nezadovoljiva.

Toda kljub povečanju števila motornih vozil v poletnih mesecih na naših cestah ni bilo zastojev. Obnovili smo prometno signalizacijo, talne obeležbe, postavili pa smo tudi 282 novih prometnih znakov, 23 svetlečih smernikov cest in nekaj kazipotov. Popravili, obnovili in asfaltirali smo 22.545 kilometrov cest in ulic. Uredili smo tudi več avtobusnih postaj.

Zakopana bojna sekira

Tak naslov smo dali našemu zapisu zato, ker je bivši hišnik stanovanjskega bloka v Čopovi 4 kuhal tako hudo jezo na otroke, ki so stanovali v bloku, da je odšel drugam. Dejal je, da s takimi otroki ni mogoče delati.

Danes so otroci tega bloka lahko zgled drugim. Začelo se je tako, da je stanovalka Silva Reharjeva povabila otroka na sestanek, kjer so se dogovorili za skupno akcijo. Silva je z otroki (dečki) najprej izdelovala ptičnice, potlej pa so prišle na vrsto deklice, ki jih uči pletenja, vezenja in drugih ročnih del.

Ko sem jih obiskal v podstrešni sobici stanovanjskega bloka, jih je bilo sedem. Vezle so prtičke, ki jih bodo podarile materam za osmi marec. Bile so različne starosti. Najmlajša Mihelca hodi v prvi razred, Suzana v sedmega. Lepo se dopolnjujejo in tovarišica jih vsakih štirinajst dni popelje na izlet. Enkrat si ogledajo jezero v

Braslovčah, drugič kakšno drugo zanimivost.

Zapišimo še to, da bi ob stanovanjskem bloku zaman iskali papirčke in drugo navlako, kajti otroci vzorno skrbijo za red.

Silva za svoje delo ne zahteva plačila. Pravi, da rada dela z otroki in veseli jo, ker deklice

v lanskem letu se je pripetilo na naših cestah 206 nesreč, v katerih je izgubilo življenje 25 oseb, s telesnimi poškodbami pa je bilo 251 ponesrečencev. Prometna varnost je slabša predvsem v krajevnih skupnostih Polzela, Šempeter, Tabor, Trnava, Gomilsko in Griže.

V bodoče mora svet v sodelovanju z vsemi dejavniki, ki se ukvarjajo s cestno prometno problematiko, pripraviti srednjeročni program za odpravo črnih točk na naših cestah, kar je osnova za izboljšanje prometne varnosti.

tako lepo napredujejo. Pet let je bila upravna otroške kolonije v Izoli in za 20-letno delo z otroki je prejela zlato značko DPM.

Primer zasluži vso pohvalo in je vreden posnemanja. Na sliki: Silva Reharjeva z deklicami pri ročnem delu. L. T.

„Deklice so že spretno pri ročnem delu,“ meni Silva Reharjeva.

Družbena samozaščita

Tatvine v porastu

V prejšnji številki smo posvetili pozornost varovanju družbenega premoženja in slabostim, ki so jih v zvezi s tem ugotovili delavci za notranje zadeve. Tokrat pa objavljamo nekaj zanimivih podatkov s področja kriminalitete na našem področju.

Postaja milice je v lanskem letu obravnavala 504 kaznivih dejanj in sicer kar za 15 manj kot v letu 1980. Največ kaznivih dejanj je s področja klasičnega kriminala, manjši del pa jih sodi v področje gospodarskih kaznivih dejanj. Skupna povzročena materialna škoda je znašala 3.714.872 dinarjev, od tega pa odpade na gospodarska kazniva dejanja 761.829 dinarjev ali 20,5 odstotkov. Družbeno premoženje je bilo z vsemi kaznivimi dejanji oškodovano za 2.064.785 dinarjev ali 55,6 odstotkov od skupne škode. Med odkrivanjem storilcev kaznivih dejanj so uspeli odkriti 78,5 % povzročiteljev nastale škode na družbenem premoženju in 44 odstotkov na zasebnem premoženju. Odkrili so storilce 320 kaznivih dejanj, 184 pa je ostalo neraziskanih.

Kazniva dejanja zoper družbeno in zasebno premoženje so raziskana le v 51,2 odstotkih; se pravi, da so slabo raziskana, prednjačijo pa predvsem tatvine. Vzrok temu je slabo varovanje družbenega in zasebnega premoženja, ki je v večini primerov brez nadzora in vsakomur dostopno. V večini primerov pa je vzrok neraziskanoosti tudi nedosledno in dokaj pozno prijavljanje kaznivih dejanj. Dokaz za to so inventure, ko se šele takrat vidi, da česa ni.

Med kaznivimi dejanji so v porastu predvsem vlomi, poškodovanje tujih stvari, gozdne tatvine, nezakoniti lov in ribolov, povzročitve splošne nevarnosti in nevarnosti na delovnih mestih, neupravičena uporaba in izdaja nekritičnih čerkov ter tatvine. K takšni situaciji je brez dvoma prispeval tudi gospodarski položaj, v katerem se nahajamo, saj povzročajo po-

manjkanje določenih proizvodov, visoke cene, padec realnih osebnih dohodkov in drugo.

Upadajo pa kazniva dejanja s področja krivnih deliktov, pa tudi odvzemi motornih vozil, nevestno gospodarsko poslovanje in ponarejanje ali uničevanje poslovnih listin.

Z ozirom na krajevne skupnosti narašča število kaznivih dejanj na Polzeli, v Braslovčah, v Libojah, v Vinski gori in Vrbiu, število tovrstnih dejanj pa upada v Žalcu, v Petrovčah, v Seščah in Trnavi.

Lani se je izredno povečalo število vlomov v kleti, naraslo pa je tudi število tatvin iz kletnih prostorov in kolesarnic, čemur so vzrok predvsem nezaključena vhodna vrata v blokih in stanovanjskih soseskah, kar omogoča vsakomur vstop in zadrževanje v njih. Čeprav odlok o hišnem redu določa obvezno zaklepanje vhodnih vrat preko noči, se ga držijo le nekateri, prav pa bi bilo, da bi ga upoštevali vsi, kar bi nedvomno zmanjšalo število tovrstnih kaznivih dejanj.

Med storilci kaznivih dejanj je tudi vse več mladoletnih oseb. Značilno zanje je, da nastopajo skupinsko in le redko posamično. Lani je 46 mladoletnikov storilo 34 kaznivih dejanj, 13 otrok pa sedem kaznivih dejanj. Nastopali so največkrat kot storilci premoženjskih deliktov, tatvin in velikih tatvin, v manjši meri pa v krivnih deliktih.

Med dogodki, ki jih je Postaja milice obravnavala v preteklem letu, so v porastu delovne nezgode in požari, ki so posledica malomarnega obnašanja posameznikov.

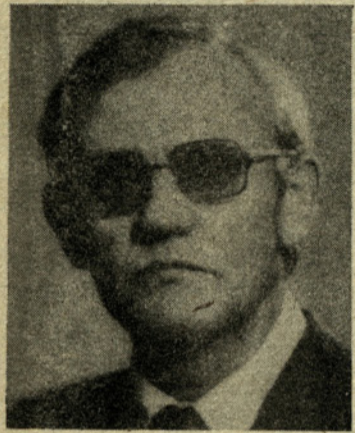
Ob koncu naj omenimo, da je družbena samozaščita pomemben dejavnik tudi v preprečevanju kaznivih dejanj. Del le-te pa smo mi vsi. Naš čut odgovornosti bo preprečil marsikatero kaznivo dejanje. Na našajmo se torej na druge, če lahko kaj tudi sami storimo.

—VC

JOŽE CERJAK

Pod obronki Pohorja so v prerani grob položili Jožeta Cerjaka, ko še ni dopolnil niti 53 let. Umrli je ugleden družbenopolitični delavec, komunist, pravnik in aktiven ustvarjalec samoupravne socialistične družbe.

Že v rani mladosti se je srečeval s težkimi tedanjimi social-

nimi razmerami, ki so vplivale na njegovo življenjsko pot. Kot petnajstletni fant se je v Zabukovici vključil v partizanske vrste. Nato se je napotil na osvobodeno ozemlje Zgornje Savinjske doline, kjer je bil leta

1944 sprejet v SKOJ. Po vojni je študiral pravo, takoj pa se je vključil tudi v obnovo porušene domovine. Sodeloval je v izgradnji proge Brčko-Banoviči. Njegova velika želja je bila postati pilot, kar pa mu zdravstveno stanje ni dopuščalo.

V občini Žalec je Jože Cerjak opravljal vrsto pomembnih funkcij. Bil je član občinske konference ZKS, komiteja in njegov sekretar, predsednik občinske konference SZDL, aktiven je bil tudi v organih občinske skupščine in krajevne skupnosti Žalec. Svoje bogato znanje in izkušnje je rad razdal vsem, ki so z njim sodelovali. Znal je ustvarjati tovariške in revolucionarne odnose med ljudmi; z enim samim ciljem, pomagati delovnemu človeku in občanu. Svoje osebne interese je v celoti podredil družbenim, sam pa je vedno ostal skromen. Zadnja leta ga je bolezen vse bolj ogrožala in ga prisilila v predčasno upokojitve.

V imenu delovnih ljudi in občanov občine Žalec se je od Jožeta Cerjaka poslovil sekretar občinskega komiteja ZKS Franci Jelen.

J. K.

FRANC ČAKŠ

Nepričakovano je ugasnilo življenje Franca Čakša, dolgoletnega vzornega delavca, člana kolektiva Sadjarstvo „Mirošan“. Omahnil je, star komaj 48 let,

sredi ustvarjalnega dela, zato je njegova izguba za kolektiv in njegovo družino, v kateri je bil dober mož in oče, za vse zelo boleča.

Letos avgusta bi napolnil 20 let službovanja na Mirošanu.

Franco Čakš je bil več let skladiščnik, poleg tega je delal pri prodaji sadik in če je bilo treba, je rad prijel tudi za vsako drugo delo. Skratka, bil je nepogrešljiv. Stranke, s katerimi je prihajal v stik, so ga imele rade, saj jim je dajal nasvete in posredoval sadike tudi po rednem delovnem času. Čakš pa si je po svojih močeh prizadeval tudi za napredek kraja. Naj omenimo le njegove zasluge pri napeljavi vodovoda, sodeloval je pri ureditvi ceste, telefona in v drugih akcijah.

Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo mnogo njegovih sodelavcev, svojcev in ostalih občanov. Pogrešali ga bodo družina, delovni kolektiv Sadjarstva „Mirošan“, pa tudi krajanji, ki so ga spoštovali in imeli radi. Če za koga, zanj lahko rečemo, da je nepogrešljiv. Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Sodelavci Sadjarstva „Mirošan“

BRASLOVČE

V zimskem času se Braslovčani srečujejo s problemom nerednega odvoza smeti. Komunalci odvažajo smeti na sedem do deset dni, morali pa bi jih dvakrat tedensko. Braslovčani pa pikro pripominjajo, da pri komunalni veliko hitreje pošiljajo plačilne opomine, celo za neopravljene storitve.

M. P.

POLZELA

Polzelani se sprašujejo, kaj je narekovalo nov, škrajšan delovni čas na polzelski pošti, tako da je zdaj pošta odprta samo ob sredah po 15. uri. Malo ironično se sliši, da kraj z več kot 4000 prebivalci nima ustreznih poštne storitve.

M. P.

POLZELA

Za otroško kulturno življenje je na Polzeli dobro poskrbljeno. Komaj je za nami premiera Malega straha Bav-Bav, že trka na vrata nova premiera lutkovnega odra z delom Pekarna MIŠ MAŠ. Premiera bo 15. 2. ob 11. uri v dvorani kulturnega doma na Polzeli.

M. P.

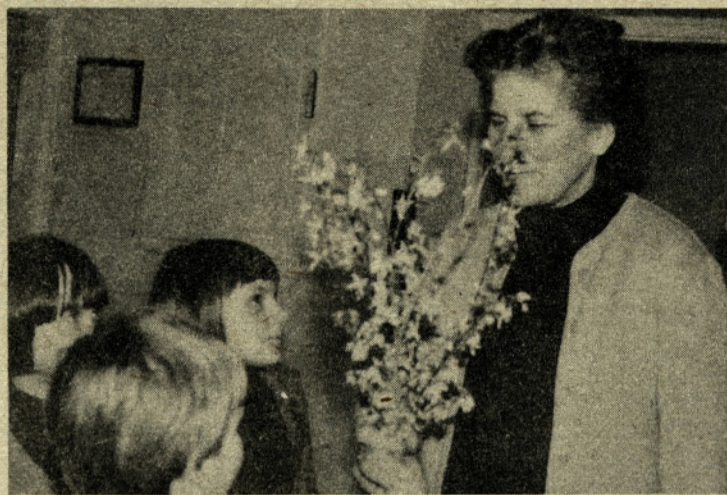
ZAHVALA

Ob požaru so nam sovaščani iz Orove vasi in gasilci takoj priskočili na pomoč. Tudi kasneje so nam zvesto stali ob strani. Veliko so nam pomagali z zbiralno akcijo v polzelski krajevni skupnosti, tako da bomo lahko postavili novo poslopje. Vsem občanom krajevne skupnosti Polzela, gasilcem, krajevnim skupnostim Polzela, skupščini občine Žalec in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, se iskreno zahvaljujem.

ANA JELOVŠEK
Orova vas — Polzela

NAŠI OBČANI

Pol ure z učiteljico Marijo Jazbec

Bila je ura dopoldanskega odmora, čas, ko šolarji poučijo malico in se porazgube po šolskih hodnikih. Poleti, ko je dvorišče polno sončne svetlobe in vse brsti, učenci podružnične šole v Veliki Pirešici zbežijo ven, v naravo; v teh zimskih dneh pa se raje drže v zgradbi. Sedela sva v šolskem kabinetu in moja sobesednica Marija Jazbec je izbirala pravnje besede za pogovor. V tej podružnični šoli, ki so jo pred kratkim obnovili, Marija poučuje že dvajset let. Poprej je že poučevala na nekaterih drugih šolah, vendar je tu, v Veliki Pirešici, pognala globoke korenine. Mož Alojz je vodja šole,

Marija poučuje 1. in 2. razred. Hčeri Magda in Alenka sta že poročeni, najmlajši Amadej pa je še šolar.

„Rada imam svoj poklic in ni mi žal, da sva z možem tako dolgo ostala na tej šoli. V dvajsetih letih so se spletle med nama in domačini trdne vezi in vesela sem, da krajanom pomeniva več, kot zgolj učiteljica, ki poučujeta njihove otroke. Veste, nikoli se nisem zapirala v razred. Po pouku rada obiščem starše na domu in tu v domačem okolju sem boljše spoznala ljudi in prislunhila njihovim željam in tegobam.“

Tisti prvi otroci, ki sem jih poučevala pred dvajsetimi leti,

so sedaj že odrasli, poročeni in mi pošiljajo svoje otroke v šolo. Zelo sem vesela, ko dobim kakšno razglednico s pozdravi od bivšega učenca ali učenke, pa tudi moji sedanji učenci me osrečijo, ko mi za osmi marec ali ob drugi priložnosti prineso cvetje pa tudi risbe, ki jih sami narišejo. Vse to so drobne stvari, ki pa človeku veliko pomenijo in ga osrečijo. Povem vam, da mi tu v Pirešici ni bilo nikdar dolgčas.

S kokošmi in zajci imam veliko veselje, zelo rada pa delam tudi na vrtu. To je moj mali svet, ki mi največ pomeni. Najlepše je tu v Pirešici spomladi, ko ozelenijo livade in

zacvetijo sadovnjaki. Takrat opazim v otroških očeh nemir. Razumem jih, te moje otroke, da jih vabijo prelesti narave.“

Čeprav Pirešica r. velik kraj, občasno pripravijo kulturne prireditve, imajo pa tudi oktet in knjižnico.

Marija se še živo spominja prvih povojnih let, ko se je kot mlada učiteljica udeležila delovne akcije pri izgradnji proge Šamac-Sarajevo in kako je sodelovala kot članica Kajuhovega mladinskega pevskega zbora pri izgradnji Nove Gorice.

Bilo mi je žal, da sva morala končati pogovor, toda Marijo je ura opozarjala, da bo treba v razred.

LOJZE TRSTENJAK

Delu čast in oblast

Tekstilna tovarna praznuje letos 140. obletnico svojega obstoja. To je dolga doba, v kateri je doprineslo k stopnji dosedanjega razvoja tovarne na stotine proletarcev in polproletarcev. To je čas najmanj štirih generacij, ki so s svojim delom, zlasti pa povojne generacije, dale velik doprinos k razvoju te delovne organizacije in s tem tudi Prebolda. Med temi ljudmi je brez dvoma tudi Andrej Stergar — Lapanov Dreja, ki je za tovarniškimi plotovi preživel polnih štirideset let. Andrej Stergar sodi med ljudi, ki so polni ustvarjalnega zanosa, saj je njihovo življenje nenehno delo. Prav to pa nas je vodilo, da ga obiščemo in ga predstavimo širšemu krogu bralcev.

Andrej je prijeten sogovornik, je človek, ki izžareva delovno zagnanost tudi med pomenkom. Pri njem dobiva tovarniško geslo „Delu čast in oblast“ pravi pomen. Kramljaji smo ob kavici in vrtali po njegovem življenju.

Rodil se je kot drugi otrok šestčlanske družine očetu čevljarju in materi gospodinjji. Mladostna leta je preživel v Latkovi vasi, kjer še danes stanuje. Po osnovni šoli se je v Celju pri mojstru Gradtu izučil za ključavničarja. Tu je tudi delal do sluzenja vojaškega roka, po vrnitvi pa nekaj mesecev kasneje v preboldski tovarni, kjer so montirali nove tkalske stroje in so zato potrebovali delovno silo njegovega profila. S tem dnem je postal delavec tekstilne tovarne in v njej ostal vse do upokojitve v letu 1976.

Andrej Stergar

Obdobje štiridesetih let dela in življenja za tovarniškimi plotovi mu je pustilo mnogo neizbrisnih spominov. Spominja se velike stavke tekstilcev Slovenije iz leta 1936, spominja se gradnje tovarniške hidrocentrale ter vseh najlepših trenutkov razvoja in rasti tovarne v povojnem obdobju. Med temi obdobji pa nikakor ne more mimo okupacije, ko je moral zapustiti tovarno ter kot zapornik v Starem piskru čakati na milost in nemilost okupatorjevih krvnikov. Čakala ga je usoda, ki ji ni mogel ubežati. Prisilno delo v avstrijskih podzemeljskih tovarnah je bilo zanj najbolj temna obdobje njegovega življenja. To je bil čas ko edinokrat ni delal z veseljem. Ko je zasijala luč svobode, se je Andrej ponovno rodil, saj je vedel, da se začenja čas lepšega, svobodnega in ustvarjalnega življenja.

Poln delovnega poleta se je vključil v izgradnjo porušene domovine, zelo pa je bil srečen, da je lahko nadaljeval svoje delo

v tovarni, v kateri so sedaj vladali povsem drugačni — socialistični odnosi. Naš pogovor nanesse na začetke delavskega samoupravljanja, kjer je Andrej z vsem srcem pomagal izgrajevati novo vizijo socializma. Večkrat je bil član delavskega sveta, svoje delavsko poslanstvo pa je opravljal tudi v sindikatu.

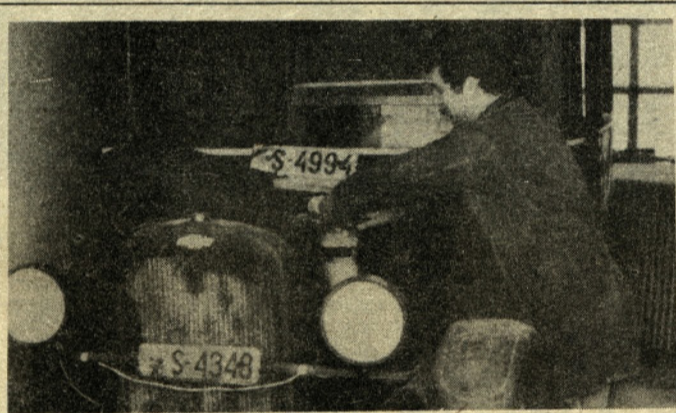
Lapanov Dreja rad hodi na izlete, rad bere, piše, največje zadovoljstvo pa najde v svojem poklicnem delu, ki se mu ni odpovedal niti na jesen svojega življenja. Tudi med našim obiskom so ga prišli sosedje prositi, da bi jim nekaj popravil v kopalnici in tako kot vsem, jim je obljubil, da pride še danes, kar je po našem odhodu tudi storil.

Andrej je eden tistih, ki redno spremljajo dogodke in sledijo toku časa, v katerem živijo. Zelo rad pa prebira „Črna mačka“ glasilo kolektiva TT Prebold, saj mu pomeni vez s kolektivom, ki ga je vzljubil kot malokdo. Zelo je vesel snidenjskega kolektiva, zato so tudi njegovi članki, objavljeni v tem glasilu v bistvu nadaljevanje njegovega življenja s kolektivom. Andrej se s pisanjem ukvarja sicer le občasno, takrat, ko najde kaj prostega časa. Inspiracijo za pisanje pa, kot pravi, dobi največkrat pri svojem ključavničarskem in vodoinstalatorskem delu. Ko ima čas, sede za mizo in izlije svoje misli na papir. Piše tudi kroniko svoje družine, ki ima bogato zgodovino, z njo pa bo uresničil že 60 let staro željo svojih staršev. Med našim pogovorom nam je povedal nekaj zanimivosti iz družinske kronike. Brat njegovega starega očeta, Jakob Lapan, je bil prvi slovenski nadiučitelj na slovenski šoli v Celju. Njegov stari oče pa je bil nekaj let skupaj z dr. Antonom Martinom — Slomškom. Kronika njegove družine bo brez dvoma njegovo „remek delo“ in neprecenljiva zapuščina poznejšim rodovom.

Na tovarno vezejo Andreja tudi darila njegovih sodelavcev in sodelavk, ki so mu jih poklonili ob upokojitvi. Stenska ura, obešena v njegovi sobi, ga ob vsakem bitju spominja na tovarno. V predsobi pa ga vsakič, ko prestopi hišni prag, pozdravijo vremenski instrumenti. Zdi se, da je tovarna v vsakem delčku njegovega doma. Ob upokojitvi se je težavo ločil od svojih sodelavcev, vendar se je ob tem zavedal, da je treba mesto odstopiti mlajšim. Se zlasti pa je vesel, da tovarniško tradicijo nadaljuje sin Andrej.

Takšen je Lapanov Dreja in ob praznovanju 140-letnice tovarne, bo prav gotovo med tistimi, ki bodo ta velik jubilej podživljali najbolj globoko, v dnu srca in z radostjo na obrazu.

D. NARGALAV

Andrej Stergar ml. pri svojem ljubljencu

Tale je prevažal naše dedke in babice

Reč je o avtobusu častiljive starosti, ki je nekoč prevažal naše dedke in babice še po neasfaltiranih cestah. Avtobus že dolgo ne vozi več. Njegov lastnik Andrej Stergar, po domače Lapanov Dreja, ga je spravil v garažo. Kot nam je rekel, je veterana izročil sinu Andreju, ki ima kot avtomehaničar z njim veliko veselje.

Kot sta nam pripovedovala Stergarja, je avtobus nekako pred 60-letni kupila za potrebe občanov takratna občina Vitanje. Avtobus je prevažal potnike na progji Vitanje — Celje. Vozilo je imelo na dveh klopih 16 sedežev, na strehi pa velik prostor za prtljago. Bil je precej visoko ograjen, tako da je voznik lahko na streho spravjal tudi kolesa in druge večje predmete.

Dogajalo se je namreč, da se je kolesar med vožnjo iz Vitanja v Celje utrudil in ker se mu ni več ljubilo poganjati kolo še nazaj proti Vitanju, je kratkotalno sedel na avtobus, šofer pa je hkrati poskrbel za njegovo kolo.

Ta avtobus je leta 1938 za svoje potrebe odkupilo gasilsko društvo Latkova vas. No, avtobus, ki ga je vrsto let vozil Lapanov Dreja, še poprej pa Jože Jordan, je občasno prevažal tudi pot-

nike. To se je dogajalo ob nedeljah, ko je avtobusni prevoznik Jugovič organiziral izlete. Največkrat so bile to božje poti na Brezje in v druge kraje.

„V dogovoru z avtobusnim prevoznikom, sem ob nedeljah vozil potnike iz šempeterske železniške postaje v Prebold in nazaj v Šempeter,“ nam je pripovedoval Lapanov Dreja. No, avtobus pa ni gasilec rabil zgolj za požarne potrebe, saj je Dreja po potrebi opravljal tudi druge vožnje. Tako se še spominja, kako so ga večkrat dvignili sredi noči, da bi zapeljal porodnico v celjsko bolnišnico. „Nikoli nisem odrekel pomoči in pripravljenosti in tudi spancu sem se odpovedal, če je bilo treba. Prvi čas po osvoboditvi, ko je še primanjkovalo rešilnih avtomobilov, je avtobus rabil za potrebe Rdečega križa.“

Napočil je dan, ko je veterana doslužil: Lapanov Dreja ga je odkupil od gasilcev in zanj doma zgradil garažo. Ob lanskem pustu sta Stergarja spravila vozilo v tek, da je po Savinjski dolini prevažal skupino domačih maškar.

Andrej Stergar — mlajši pravi, da vozila ne bo prodal, kvečjemu bi ga izročil muzeju, saj sodi med redke starine.

L. TRSTENJAK

Preboldski jamarji pred jamo

V minulem letu nadvse uspešni

Pred kratkim so se na svoji letni konferenci zbrali preboldski jamarji, da bi ocenili svoje delo v minulem letu in sprejeli program dela za letošnje leto. Na konferenci so potrdili uspešnost svojega delovanja in na podlagi poročila predsednika Darka Naraglava z zadovoljstvom ugotovili, da so program v celoti realizirali in celo v mnogočem preseglili. Enotni so si bili, da je to posledica dobro načrtovanega, realnega in konkretnega programa, ki je temeljil na nizkušnjah minulih let in na konkretnih zadolžitvah članov upravnega odbora.

Na jamarsko-raziskovalnem področju je njihovo delo potekalo v treh smereh. Raziskovali in dokumentirali so jamske objekte na področju osamelega krasa Savinjske doline in predalpskega krasa. Izvajali so raziskovalno nalogo Raziskava kraških jam, na katero so se prijavili na podlagi razpisa občinske raziskovalne skupnosti Žalec in sodelovali pri raziskovanju in spoznavanju krasa in kraških pojavov izven svojega raziskovalnega območja. V vseh treh smereh, svoje osnovne dejavnosti, so zabeležili nadvse uspešne. Med vsemi ima največjo vrednost raziskovalni tabor „Raduha 81“, kjer smo odkrili poleg petih brez en tudi doslej največjo in najlepšo jamo v dvanajstletnem delovanju kluba. Veliko prednost ima tudi sistematska obdelava štirih jamskih objektov na Ponikvanski planoti (za občinski raziskovalni program) in enotedenska odprava v jame socialistične republike Bosne in Hercegovine, kjer so z raziskavo štirih jamskih objektov pomembno prispevali k razvoju speleologije v tej republiki in odprli v Savini jami potencialne možnosti za razvoj jamskega turizma.

Tako kot minula leta, tudi letos delo kluba ni temeljilo samo na jamarsko-raziskovalnem področju, ampak so izvedli še vrsto drugih aktivnosti. Organizirali so republiško jamarsko orientacijo, tradicionalno

jamarsko-planinsko orientacijo Ponikva '81 in pripravili orientacijsko tekmovanje v okviru prireditve „Mladost v besedi, pesmi in spretnosti“. Prav tako pa so se tovrstnih prireditev tudi sami udeleževali in povsod dosegali najboljša mesta. Poleg tega so organizirali dva jamarsko-planinska pohoda s posebnim poudarkom na ohranjanju tradicij NOB. V tem okviru je sodelovalo članstvo tudi na drugih pohodih in manifestacijah, ki so bile organizirane v krajnem, občinskem in republiškem merilu. Prav tako ne gre prezreti vrsto predavanj in razstav, raznih športnih prireditev, delovnih akcij in drugih aktivnosti, ki so se odvijale v okviru kluba. Veliko pozornost so posvetili načrtni vzgoji kadrov, ki je bila organizirana z jamarskim krožkom, organiziranim na celodnevni OŠ Slavko Šlander v Preboldu. Potrditev uspešnega dela krožka je ne nazadnje tudi sprejem sedmih osnovnošolcev med aktivne člane kluba na minuli letni konferenci. O vseh splošni aktivnosti govorijo tudi številke. V celem letu je bilo organiziranih 93 akcij, v njih je sodelovalo 478 članov, kar pomeni 9,5 člana na posamezno akcijo, ki je bila v poprečju organizirana vsake 4 dni.

V programu dela za letošnje leto so si zastavili podobne aktivnosti kot v minulem letu. Med njimi velja zlasti omeniti Jamarski tabor Raduha 82, ki se ga bodo za razliko od minulega leta, udeležili tudi člani sedanjih jamarskih klubov, nadalje večje število medklubskih akcij, organizacijo odprave v Bosno in Hercegovino, jamarsko-planinske pohode, izvajanje nalog občinskega raziskovalnega programa, orientacijska tekmovanja z organizacijo orientacijskega tekmovanja Ponikva 82, snemanje in dokončanje filma o jamarstvu in vrsto drugih aktivnosti. Pri tem pa so prepričani, da bodo zastavljen program tudi uspešno realizirali, saj jim volje in zagnanosti ne manjka.

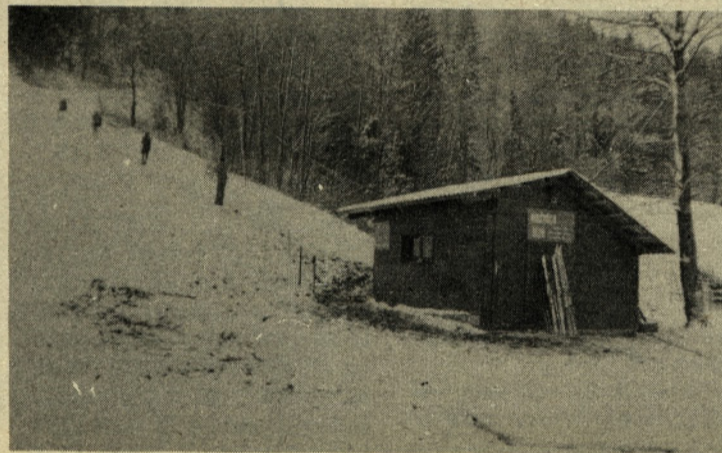
— DAR —

Vso pozornost športnim dejavnostim

Za razmah telesnokulturne dejavnosti v Vinski gori gre veliko zaslug društvu TVD Partizan iz tega kraja. Pred dvema letoma se je reorganiziralo in usmerilo vse sile na področju delovanja telesne kulture v kraju. V preteklem letu je ustanovilo kar šest športnih sekcij, med njimi tudi šolsko športno društvo, katerega mentor je. Večina sekcij deluje na področju množične rekreacije in trima. Zavedali so se, da brez športnih objektov ne bodo mogli delovati, zato so osnovno pozornost posvetili prav njim. Obnovili in preuredili so igrišča za rokomet in košarko, najbolj ponosni pa so na novo zgrajeni objekt — smučišče v vlečnico Laze v Prelski. Zmogljivost vlečnice je 600 smučarjev na uro. Omeniti velja, da so za objekt porabili približno 40 starih milijonov, 13 milijonov pa so prispevali krajanji sami, poleg tega pa so opravili več kot 2700 udarniških ur.

Ob vsem tem pa niso zanemarili osnovne dejavnosti, saj so sodelovali na dvajsetih meddruštvenih srečanjih v vseh športnih panogah. V športno rekreacijo se je vključevalo trideset odstotkov vseh krajanov. Še vedno pa jih tare problem rekreacije v zaprtem prostoru. Zato pa so se v tem večji meri udeleževali raznih pohodov, pripravili pa so tudi trim akcije: kolesarjenje, plavanje in smučanje.

Tudi za prihodnost so polni načrtov. Obnoviti želijo igrišče za mali nogomet, dograditi teniško igrišče in postaviti kamnite mize za namizni tenis. Pri smučarski vlečnici morajo opraviti še nekaj komunalnih del, za zimsko vadbo pa načrtujejo preureditev zadruženega doma. Predvsem pa želijo v bodoče dati večji pomen množični rekreaciji. Upamo, da jim bo pod vodstvom novega predsednika Franca Špegla zastavljene cilje uspelo tudi uresničiti.

Vlečnica Laze v Prelski med prvim snegom

PIONIRJI ŽALSKE OBČINE NA POHODU

V soboto, 13. februarja, so se pionirji iz osnovnih šol Griže, Žalec in Petrovče že drugič udeležili tradicionalnega pohoda po poteh XIV. divizije od Dramelj do Žič, ki ga vsako leto organizira Planinsko društvo. Pionirji so se ustavili ob spomenikih padlih borcev in ob rojstni hiši narodnega heroja Miloša Zidanška. Pri rojstni hiši Miloša Zidanška je spomine nanj obudil predsednik KO ZZB NOV Dramlje tov. Stanko Arzenšek. Vsi udeleženci so ob tej priložnosti v spomin na pohod prejeli legitimacije in lične značke.

—FJ—

Neutrudljivi planinci

Naša planinska društva tudi pozimi ne mirujejo. Prirejajo predavanja, srečanja, pa tudi pohode. V letošnjem letu so že organizirali tradicionalni pohod po poteh I. pohorskega bataljona. Kot vedno, so bili tudi na tem pohodu planinci žalske občine najštevilnejši udeleženci pohoda.

Naslednji pohod je bil organiziran na Marija Reko. Udeležilo se ga je preko 700 krajanov in tako sodi med množično srečanje planincev na tej najmanjši planinski postojanki.

Planinsko društvo Zabukovica je predavanje združilo s podelitvijo transverzalnih značk in priznanj Meddruštvenega planinskega odbora in Planinske zveze Slovenije. Pri tem je treba še zapisati, da so planinci lani organizirali 15 množičnih izletov in to največ po različnih transverzalnih Slovenije in Hrvaške. Člani PD Zabukovica so obiskali 46 različnih transverzal in prejeli 1473 različnih

značk za prehojene poti, od tega samo v lanskem letu 420. Pohvaliti je treba tudi uspešno delo v sekcijah, ki delujejo po organizacijah združenega dela in na osnovni šoli v Grižah. Tako je sekcija v KIL Liboje organizirala transverzale „Grebengrad“ pri Varaždinu in pa srečanje na Brnici. Zvrstile so se še druge akcije.

Da planinci ne poznajo po-

VSE VEČJI RAZMAH V PLANINSTVU

Vedno znova ugotavljamo, da se število ljubiteljev planin povečuje in da se članstvo v planinskih društvih nenehno širi. Takšno ugotovitev so podprli tudi v Meddruštvenem odboru planinskih društev Savinjska v svoji oceni lanskoletnega dela.

Planinska društva od Logarske doline, Donačke gore, Rogle in Šmohorja so v lanskem letu naredila velik korak naprej zlasti pri vključevanju najmlajših v svoje vrste. V planinskih pionirskih šolah je sodelovalo preko 900 učencev osnovnih šol, v akciji ciciban-planinec pa je bilo udeleženih 400 cicibanov iz vzgojnovarstvenih zavodov.

S svojim delom so planinci pomagali pri vzdrževanju planinskih domov, koč in poti. Z lastnimi močmi so skoraj v celoti obnovili dom na Gori Oljki, ki ga bodo odprli v letošnji sezoni. Solčavski planinci so s pomočjo gornjesavinjskih planincev obnovili dom na Klemenči in še bi lahko naštevali. Vsa planinska društva v okviru meddruštvenega odbora Savinjska so v preteklem letu opravila približno 6000 prostovoljnih delovnih ur. Omenimo naj še to, da je gorska reševalna služba Celje praznovala lani petdesetletnico svojega obstoja, kar pomeni petdeset let humanega dela in boja za reševanje človeških življenj.

I. JELEN

nama
TRGOVSKO PODJETJE

TOZD VELEBLAGOVNICA Ž A L E C

OBJAVLJA za VELEBLAGOVNICO ŽALEC in PRODAJNI CENTER LEVEC naslednja dela in naloge:

1. POSLOVODJA RESTAVRACIJE V ŽALCU IN LEVCU
2. HIŠNIKA
3. NAMESTNIKA ODDELKOVODJA POHIŠTVA
4. ČISTILKE

POGOJI:

1. — hotelska šola ali šola za gostinske poslovodje, 5 let delovnih izkušenj v gostinstvu na samostojnejših delih in nalogah, izpit iz higienskega minimuma, poizkusno delo tri mesece.
2. — poklicna šola strojne, ključavničarske ali elektro smeri, 5 let delovnih izkušenj v poklicu, izpit iz varstva pri delu, delo v izmenah, poizkusno delo dva meseca.
3. — poslovodska šola, 3 leta pri odgovornejših delih, delo v izmenah, poizkusno delo dva meseca.
4. — dokončana oz. nedokončana osnovna šola, poizkusno delo dva meseca, delo v izmenah.

Pismene vloge s kratkim življenjepisom in dokazili o izobrazbi in praksi sprejema TOZD VELEBLAGOVNICA „NAMA“ ŽALEC, Titov trg 2, 15 dni po objavi!

Ljubljanska banka

Splošna banka, Celje
n. sub. o.

S POSOJILOM NA PODLAGI STANOVANJSKEGA VARČEVANJA DO STANOVANJA

Kako izboljšati stanovanjske razmere in rešiti svoje stanovanjsko vprašanje? Vprašanje, ki se postavlja marsikateremu občanu. Na to vprašanje je skušala odgovoriti Ljubljanska banka, Splošna banka Celje s sprejemom novega pravilnika o stanovanjskih posojilih občanom, ki je zamenjal pravilnik o varčevanju in posojilih za stanovanjsko gospodarstvo.

Pravilnik o stanovanjskih posojilih občanom na podlagi domače in tuje valute in sklep o delnem ohranjanju realne vrednosti namenskih stanovanjskih hranilnih vlog občanom.

Po določilih novega pravilnika lahko občan pridobi posojilo na podlagi namenskega varčevanja, vezave dinarskih sredstev ali dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih deviz in predhodnega varčevanja za vezavo sredstev. V tej številki vas bomo seznanili s prvim načinom pridobitve stanovanjskega posojila. To je s pridobitvijo posojila na osnovi namenskega varčevanja.

Na osnovi namenskega varčevanja daje banka posojila za:

nakup novih stanovanj in stanovanjskih hiš, graditev stanovanjskih hiš, prenovo starih stanovanj ali stanovanjskih hiš, pridobitev stanovanjske pravice na družbenih stanovanjih, plačilo komunalnega opravljanja stavbnega zem-

ljišča za gradnjo stanovanjske hiše in nakup starih stanovanjskih enot od fizičnih oseb, pod pogojem, da prodajalec obvezno porabi kupnino, dobljeno iz posojila in namensko privarčevanih sredstev za nakup ali zidavo nove stanovanjske enote preko banke.

Pri namenskem varčevanju po končani varčevalni dobi, ki je pogodbeno določena, varčevalec dobi posojilo v višini od 140 do 800 % na privarčevana sredstva. Višina posojila je odvisna od dobe varčevanja in od načina varčevanja. Najkrajša doba varčevanja je dve leti, najdaljša pa 10 let in več.

Občan lahko namensko varčuje z enkratnim pologom in z rednimi mesečnimi plogi.

Tudi doba vračanja je odvisna od varčevalne dobe. Vendar je najdaljša doba vračanja za posojilo na podlagi namenskega varčevanja 20 let.

Posojila na osnovi varčevanja so po 5 % obrestni meri, privarčevana sredstva pa banka obrestuje po 2 % obrestni meri.

To je le nekaj važnejših določil pravilnika. Vse ostale informacije lahko dobite v Ljubljanski banki, Splošni banki Celje, ekspozituri Žalec.

VABILO NA VELIKO

NARODNO SLAVNOST

KI SE VRŠI OB PRILIKI

RAZVITJA ZASTAVE

TELOVADNEGA DRUŠTVA

„SOKOL“ V ŽALCU

V NEDELJO, DNE 4. AVGUSTA 1907.

☼ ☼ ☼

NA BRATSKO HMEZŠTEVILNO UDELEŽBO VABI

TELOVADNO DRUŠTVO

„SOKOL“ V ŽALCU.

Klub študentov pripravlja 21. študentski večer

V teh dneh se žalski klub študentov pripravlja na svoj tradicionalni študentski večer. Tokrat bodo prireditve organizirali enainvajsetič zapovrstjo, kar kaže na več kot dvajsetletno uspešno delo žalskih študentov. Letos so se študentje odločili, da bodo program pripravili brez zunanjih sodelavcev. Vsem tistim, ki se bodo udeležili študentskega večera, bodo prikazali razne dogodivščine in pripetljaje iz študentskega življenja ter življenja in dela naše občine. Program bo popestril študentski pevski zbor, ki se je doslej že uspešno predstavil na raznih prireditvah. Kaj so pripravili in kako, boste lahko videli 20. marca v dvorani Hmezad v Žalcu. Študentski večer je samo ena izmed dejavnosti kluba študentov. Doslej so že uspešno

pripravili brucovanje, kjer so v svoje vrste, med stare bajte, sprejeli nove člane. V naslednjih mesecih jih čakajo nove naloge. Naj omenim samo nekatere: v pripravi je okrogla miza o problemu zaposlovanja in kadrovske politiki v žalski občini, na kateri naj bi sodelovali poleg študentov vsi tisti, ki se ukvarjajo z zaposlitvijo študentov po končanem študiju in načrtujejo kadrovske politiko. Ob raznih aktualnih dogodkih bo študentski klub poskušal organizirati razgovor in tako seznaniti študente z najpomembnejšimi dogodki doma in po svetu. Poleg tega ne smemo prezreti dela kulturne in športne sekcije ter pevskega zbora – torej dovolj pestra izbira, da lahko v študentskem klubu vsakdo najde kaj zase. I. JELEN

FOTOKRONIKA

Po sončnih obronkih naše doline so Savinčani v zadnjih dneh že začeli obrezovati vinsko trto. V kmečkih vinogradih prevladuje hibridna trta (šmarnica), precej pa je tudi žlahtne trte. Posnetek kaže rez trte v naši občini.

V Tovarni nogavic na Polzeli so začeli kuhati v obnovljeni in posodobljeni kuhinji. Obrat družbene prehrane sodi med najstarejše v naši občini in ker ni več ustrezen higienskim in delovnim zahtevam, so ga lani zaprli. Z novo kuhinjo so zadovoljni kuharice in delavci, saj je hrana zares odlična.

Takole je žalski Sokol leta 1907 vabil na prireditev.

Da ne pozabimo

Pred nami je 800-letnica Žalca, zato ne bo odveč, če nekoliko pobrskamo po kulturni zgodovini trga Žalec. Povzemamo dogodek iz knjige Savinjska dolina, ki jih je v svojem zapisu strnil Rajko Vrečar. Vrečar navaja, da je bila prva gledališka predstava v Žalcu že leta 1846. Uprizorili so enodejanski, dobiček pa namenili za pomoč pogorelim prebivalcem Petrovc. Prireditve je bila v gledališču blizu pivovarne v Žalcu.

V napredno narodno kulturno gibanje sodi tudi razgibana kulturna dejavnost med obema vojnama. Uprizorili so igre, operete, delovala sta pevski in tamburaški zbor, aktivno pa je bilo tudi športno društvo. Kot zanimivost naj pripišemo, da so med okupacijo poskrili drogove nogometnih golov, ki so jih znovič postavili na novo urejenem nogometnem igrišču po osvoboditvi.

Prvo narodno čitalnico so Žalčani ustanovili leta 1869, drugo pa leta 1901. Obe sta imeli svoj sedež v gostilni Hausenbichler, takratni trdnjavi Slovenstva v Žalcu. Že leta 1885 je bila v Žalcu prva slovenska gledališka predstava „Pri kroni“, ki jo je zrežiral Anton Petriček.

V času med obema vojnama je bila zelo razgibana dejavnost sokolskih društev. Sokol je bil takrat najmočnejša organizacija v Žalcu. Ni naključje, da so bili posamezniki iz teh vrst pozneje med prvimi organizatorji OF v trgu, pa tudi med prvimi žrtvami okupatorja, kot na primer Branko Krašovic, ki so ga po izdaji že leta 1941 aretirali in kot talca 11. 4. 1942 ustrelili v Mariboru.

„Pevska zadruga v Žalcu“ se je imenovalo društvo, ki so ga ustanovili leta 1884. Vodil ga je učitelj Franjo Pečovnik. Leta 1885 je vzniknilo pevsko društvo Naprej, ki pa je delovalo le kratek čas. Sledilo mu je pevsko društvo Edinost, ki so ga ustanovili leta 1899. Še pred tem (leta 1895) je bil ustanovljen tamburaški zbor. Na Ložnici so v letu 1902 ustanovili „Kmetijsko bralno društvo“. V obdobju med obema vojnama je bila znana Sokolska knjižnica. Rajko Vrečar omenja tudi salonski orkester, ki je deloval od leta 1910 do 1912 in ga je vodil učitelj Anton Neret. Med sodelavci omenja Cirila Preglja.

Med tiste, ki so polagali temelje slovenski kulturi v Savinjski dolini na pragu 20. stoletja, sodi tudi Srečko Puncer. Že v času balkanske vojne je v Celju organiziral jugoslovansko dijaško organizacijo, ki je bila v letih 1913 do 1914 povezana s preporodom. Vodil in urejal je leposlovne vaje „Savinja“ in je bil med osrednjimi osebnostmi slovenskega narodno radikalnega dijaštva v Celju. Puncer se je udeležil tudi bojev za Koroško in bil urednik tabora Jugoslovanski korotan. Ustrelili so ga leta 1919 v Vobrah pri Velikovcu.

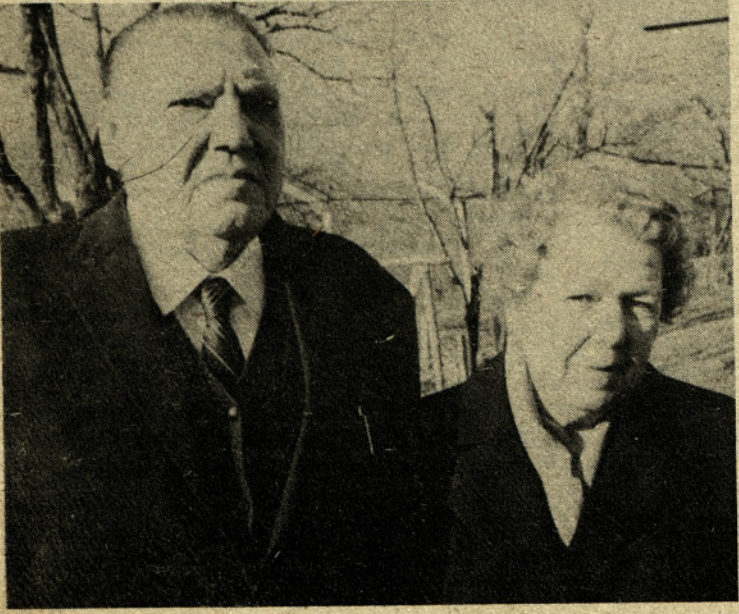
50 let skupnega življenja

V prijazni vasi Zabukovica sta zakonca Marija in Friderik Papež sredi meseca februarja praznovala 50 let skupnega življenja – zlato poroko. Oba izhajata iz delavske družine.

Friderik Papež se je rodil 1908. leta v Veliki Mislinji. Že z osmimi leti je odšel od doma, da si je prislužil najnujnejše za življenje. Kot petnajstleten fant se je nato zaposlil v rudniku Velenje. Ker se je leta 1926 začela delavska kriza, so v rudniku odpustili predvsem samske rudarje in tako si je moral ponovno iskati zaposlitev. Po odsluženju vojaškega roka je dobil službo v rudniku Liboje, po dveh letih pa se je zaposlil v rudniku Zabukovica in je delal vse do upokojitve leta 1959. Sodeloval je v NOB in sicer v Gubčevi brigadi in 15. diviziji. Po vojni je opravljal razne funkcije v sindikatu, več mandatnih dob pa je bil tudi predsednik delavskega sveta.

Marija Papež se je rodila 1913. leta v Žalcu. Osnovno šolo je obiskovala v Grižah, nato pa je delala pri raznih kmetih do poroke leta 1932. V zakonu sta se jima rodili hčerki, ki sta danes poročeni. V družini so sedaj trije vnuki in ena pravnukinja.

T. TAVČAR

Pred maturantskimi plesi

Fantje v tem času nimajo kaj prida problemov s pripravami na zaključne maturantske pleske, ki pa jih dekleta zaradi pomembnosti in svečanosti jemljejo veliko bolj resno. Prav zato se pojavlja vrsta problemov, kako se kar najbolj svečano pripraviti za ta slovesen trenutek. Maturantke imajo namreč v tem času veliko skrbi z maturantskimi oblekami. Nekaj drobnih nasvetov bodo morda s pridom uporabile.

ramen si lahko ogrnete veliko ruto v barvi obleke, lahko pa tudi bluzon s tankega, prozornega materiala (viskoza, muslin) ali redko kvačkano jopico iz lurexa, angora mohair volne ali podobno.

Izberite barvo, ki vam najbolj pristaja. V izbiri kroja pa ste lahko pogumnejše in izberete kaj nenavadnega. Potrebna sta le premišljen korak in dobra mera okusa. Prav primerno bo, če izberete tudi hlače. Te naj bodo ali zelo široke, v pasu stisnjene v gube, ki so lahko dolge, podobne dimijam, ali pa stisnjene pod kolena kot „pumparice“. Zelo primerna je tudi hlačna obleka. Moda nudi letos res veliko možnosti. Poleg klasičnih krojev, si lahko privoščite, seveda če imate lepo polt, ravno obleko z naramnicami ali pa kar brez njih. Prek

Dolžino obleke si boste verjetno izbrale v dogovoru z dekletki iz razreda ali na šoli; svetujem pa vam, da si izberete primeren, svečan okrasek, ki ga boste s pridom uporabile tudi ob drugih priložnostih. Prišit naj bo tako, da ga boste lahko brez težav odstranile. Uporabite lahko čipko, svetleče trakove in druge našivke, volane, vezene ali kvačkane ovratnike in podobno.

Vsekakor pa si izberite obleko, v kateri se boste počutile udobno in sproščeno. Zato uporabite neobčutljiva blaga, po možnosti takšna, ki se ne mečkajo. Zelo primerna je svila, vendar je zelo draga. Izberete lahko tudi svilen jersey, viskozo, muslin in nekatere sintetične, mešane z naravnimi materiali. Pa dobro izberite!

MIRIAM

Nove višine otroških dodatkov

Od 1. maja 1982. leta bodo pričeli veljati novi dohodkovni pogoji in nove višine otroških dodatkov in posebnih dodatkov. O predlogu bo sklepala skupščina občinske skupnosti otroškega varstva Žalec na svoji seji, dne 3. 3. 1982.

potrebna, imajo pravico do denarne pomoči v znesku 450 din mesečno in sicer, če je dohodek iz kmetijske dejavnosti glavni vir dohodka ali pa so brez dohodka ter da živijo v kmečkih gospodinjstvih, katerih skupni katasterski dohodek ne presega 9.000 din oz 2.800 din letno na družinskega člana.

Tokrat objavljamo predlog, morebitne spremembe pa vam bomo posredovali v naslednji številki.

Pravico do povečane denarne pomoči ima v znesku 400 din mesečno težje telesno ali duševno prizadet otrok, 200 din mesečno pa otrok, ki ima edinega hranilca.

Pravico do denarne pomoči (otroškega dodatka) ima v znesku 1.200 din mesečno otrok, če je dohodek družine, v kateri živi oz. v katero spada, do 2.900 din mesečno na družinskega člana;

850 din mesečno – otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi ali v katero spada, 2.900 do 3.700 din mesečno na družinskega člana in

Za člane občanove družine se štejejo še starši, ki jih občan in njegov zakonec preživljata, če dohodek starša ne presega 3.400 din mesečno s tem, da se dohodek iz kmetijske dejavnosti upošteva v šestkratnem znesku katasterskega dohodka.

450 din mesečno – otrok, če je dohodek družine, v kateri otrok živi oz. v katero spada, 3.700 din do 4.200 din mesečno na družinskega člana.

Zgornje navedbe so predlogi spremenjenih določb sklepa o višini denarnih pomoči in dohodkovnih pogojev v letu 1982/83.

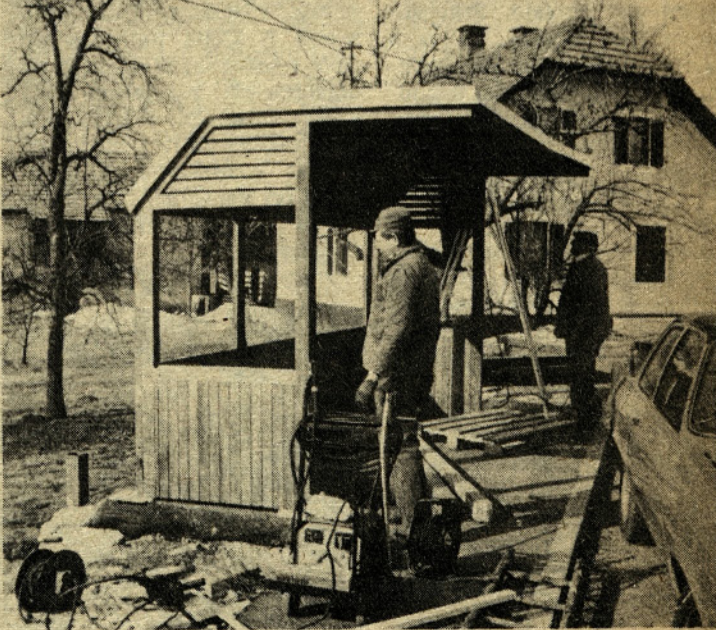
DANICA DOLINŠEK

Otroci, ki stanujejo v novem delu Žalca so zaledenelo mlako pred stanovaljskim blokom izkoristili za drsanje. Žal v teh dneh ledene ploskve ni več. Na sliki: otroci pri drsanju.

Najmlajši smučarji, cicibani iz naše občine so se udeležili nedavnega tekmovanja na Golteh in bili uspešni. Takole smo jih posneli na snegu.

V Ločici pri Polzeli so s pomočjo združenega dela (obeh kolektivov) te dni postavili lično utico, ki bo rabila čakajočim avtobusnim potnikom. Posnetek: postajališče med gradnjo.